Q23:38-x11kp
M82
114675

23:3,248.P
M92

114675

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநணா என்று வழங்குகிற

பவாநிகூடற் புராணம்.

இஃது

கோயமுத்தூருக்கடுத்த ஓராட்டுக்குப்பை
செட்டிபாளையம் மஹாவித்துவான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
வாசுதேவமுதலியாரவர்கள் மொழிபெயர்த்தது.

இதனை:

தேவாரப்பதிகம், புராணசாரம், பவாநிப் படம், இவைகளுடன் கோயமுத்தூர் வித்துவான் மகா-ா-ஸ்ரீ கந்தசாமிமுதலியாரவர்களாலும், பவானி வித்துவான், மகா-ா-ஸ்ரீ பாலபாரதி முத்துசாமி ஐயாவர்களாலும், தில்லியம்பூர்வித்துவான் ஸ்ரீ. வெங்கடராமஐயங்காரவர்களாலும், ஆராய்ச்சிசெய்வித்து

கோயமுத்தூர் மகா-ா-ஸ்ரீ
தம்பியண்ண முதலியாரவர்கள் குமாரர்
மகா-ா-ஸ்ரீ.
ப. குட்டியண்ண முதலியாரவர்களால்

சென்னப்பட்டணம்
பாஸ்ட்டர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
சித்திரபாநு-ஞு ஆடிமீ.

விளம்பரம்.

இப்புத்தகம் கோயமுத்தூரில் போரேசவுண்டர் சாப்பிலும் பவானி புஸ்தகக்கடையிலும் ஈரோடு புஸ்தகக்கடையிலும் என்னிடத்திலும் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு

சித்திரபானுஸு, ஆடிமீ உஎ. } ப. தட்டியண்ணாமுதலியார்,

சாவுக்கார்.

கோயமுத்தூர்.

சருக்க அட்டவணை.

இலக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.	பாட்டு தொகை.
க	பாயிரம்	க	௩௭
உ	நைமிசாரணியச்சருக்கம்	க௪	௩௰
௩	குபேரன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்... ...	உக	௬௭
௪	பராசரச்சருக்கம்	௪உ	௩௬
௫	துர்க்கையவதாரச்சருக்கம்	௫௩	௮உ
௬	வக்கிராசுரன் கதிபெற்றசருக்கம்	எஉ	௬௰
௭	அமுதலிங்கப் பிரதிட்டைவரலாறுரைத்த சருக்கம்	அ௪	௫௭
௮	மாலுதானவிருடி சரித்திரச்சருக்கம் ...	௯௭	௪௬
௯	தருமசன்மன் கதிபெற்றசருக்கம் ...	க0௬	௪௭
௰	விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியானசருக்கம்	கக௫	௫௬
கக	கந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்றசருக்கம் ...	கஉ௭	௬௫
கஉ	மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம்	க௪க	௫௩
க௩	சக்கரதீர்த்தச்சருக்கம்	க௫உ	௯௩
க௪	காயத்திரி மகிமையுரைத்தசருக்கம் ...	க௫௯	௩௩
க௫	வேதகிரி மகிமையுரைத்தசருக்கம் ...	க௬௬	௩௪
க௬	பிரமாவுக்குபதேசித்த சருக்கம்	க௭௩	௪உ
க௭	[illegible]ங்கலை [illegible]ராட்டச்சருக்கம்	க௮உ	௬உ
க௮	சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்	க௯௫	உஉ
	ஆகச்சருக்கம் க௮-க்கு விருத்தம் ...	...	௯0க

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௪	௧௪	களறத்தேரு	கழறத்தேரு
௯	௨௫	[illegible]வல்	நாவால்
௧௫	௨	புணரவைக்கெல்லாம்	உணர்கட்கெல்லாம்
௧[illegible]	௧௯	திளைசவுனை	[illegible]ஞானக
௯௬	௨௧	கேட்டபொற்	கேட்டபோற்
௯௫	௧௮	பாசிளை	பாசிழை
௯௭	௧௨	ளிதன்கடித்	ளிதழ்கடித்
௯௮	௮	முடிபிழந்தன	முடிபிளந்தன
௭௯	௨௫	குறியகர்	குறிகால்
௮௫	௯	பொக்கியில்	பொக்கமில்
௯0	௧௫	ரருடளைத்த	ரருடழைத்த
௯௪	௧௧	காரணைவெதிநதி	காரணைவெனத்துதி
௯௯	௪	ரடையின்சே	ரடையினசே
௧0௫	௨௧	திழ்பொற்றீர்த்த	திகழ்பொற்றீர்த்த
௧0௯	௧௯	தனக	தமக
௧0௭	௧௭	துயருளாந்தவனை	துயருழந்தவனை
௧0௯	௫	பாசிளை	பாசிழை
௧௧0	௫	கோலமாழிகை	கோலமாளிகை
௧௧௮	௨	யளைத்தால்	யழைத்தா
௧௨௨	௧௭	டிதனொடுஞ்	டிதழொடுஞ்
௧௨[illegible]	௧0	த[illegible]மகவளி	தாய்மகவளி
௧௨௫	௧௭	த[illegible]ந்தத்டபற்றான்	தருந்தவப்பெற்றான்
௧௩[illegible]	௧௪	ப[illegible]ற்கர	மலர்க்கர
௧௩௫	௫	[illegible]ன்னெறி	இன்னெறி
௧௩௪	௯	பொன்னிளாறக	பொன்னிழறக்

சோதனைப்பத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
கநஅ	கரு	தாற்பத்	தார்ப்பதி
கசய	௬	வேந்தர்களின்	வேந்தங்களின்
கசஉ	௧	றகைமை	றகைமை
கச௬	கஉ	மலற்	மலர்ப்
கருகூ	௯	கக்கர	சக்கர
ககஉ	உரு	பத்தியோ	சுத்தியோ
கஎஅ	உஉ	நித்தமாய்ச்சிவன்	நித்தமாஞ்சிவன்
கஅஎ	௧	தமாவத்தி	தமாதவத்தி
,,	௯	வாருதி	வாருதி
கஅ௯	கரு	கவிற்றினன்	கவிற்றினள்
,,	உஉ	கதிரிலே	சதிரிலே
கஅச	கரு	கறனெறி	கறவெறி

சாற்றுக்கவிகள்.

கோயமுத்தூர் வித்துவான்

கந்தசாமிமுதலியாரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

இட்டியன்னை யீட்டுமுறை யிந்நன்று
வன்னமெலா மியற்பாவல்லோர
கிட்டியன்றுந் திருந்துமார
வாசுதேவக்கவிஞன் கீர்வாணத்தைத்
தொட்டியன்று வழுவெனச்செய்தானிந்தத்
தம்பியன்னை னுதவுஞ்சேயாந்
குட்டியன்னை னச்சியற்றிக் கரவிறித
வழுவகற்றிக் குறைதீர்த்தானே.

குணியமுத்தூர்க்கணக்குத்

திருப்பண்ணபிள்ளையவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நத்தாருங்கரதலத்தான் புகழ்நேரி
காவலனுஞ்சூழ் நண்ணுநூரின்
சித்தாருமமுதகதை வாசுதேவக்கவிஞன்
புனைந்துரைத்த காட்டி
கொத்தாரும் பிழைதிருத்திக் கந்தசாமிக்
குரிசில் கோடிப்பக்கோய
முத்தூர் நமக்கருமுடையகுட்டி
யன்னைவசனமுடித்தான்மாதோ.

சாற்றுக்கவிகள்.

பவானி இயற்றமிழ் வித்வான்
பாலு பாரதி. ஸ்ரீ. முத்துசாமையரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியம்.

சிட்டர்தயங்குலவு மறைவல்லவர்
பங்கயருள் சேரிலங்கு
மட்டுணர் நலமான்பியம்
வாகுறு விவ்வணர்த்தோன்றிய
கட்டிபெண்மையாரிது புராண
மச்சிட்டனன் கவிவுகூர்க்கு
குட்டியனைவென் கோயமுத்தூர்
கொடம்பியனைக் குரிசில்சேயே.

பவானியில் தாசில்தாராயிருந்து இப்பொழுது
கவர்ன்மெண்டில் உபகாரச்சம்பளம் பெற்றுவரும்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாசையங்காரவர்கள் மைத்துனர்
இயற்றமிழ் வித்துவான்
ஸ்ரீ. வெங்கடராமையங்காரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியம்.

இட்டநன்கைப்பவானிகூடல் மான்மியத்தைச்
செழுந்தமிழிற் சிறக்கச்செய்தான்
சுட்டியவன் னிற்கோர்திருக்க
கவிபொழியும் வாகீசன் கவிராயே
கட்டமெண்ணரி மடைந்தோனா
மாதர்க்குந் தம்பியண்ணான் கவிக்கவந்த
சுட்டியண்ணான் மற்றதனைக்
குவலயத்திலச்சியற்றிக் குணம்பெற்றதே

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவானிகூடற்புராணம்.

சீர்பெற்றோங்கிய காவேரி நதியோடு பவானிநதி கூடியிட மென்று பொருள்படுகிற பவானிகூடல் என்னுமித்திருத்தலத்திற்கு நண்ணாவூர் அல்லது திருநணா, தக்ஷிண அளகை, தக்ஷிண வதரிகாச்சிரமம், தக்ஷிணப் பிரயாகை, திரிவேணிசங்கமம், சங்கமக்ஷேத்திரம், தென்கயிலை, பராசர க்ஷேத்திரம், வக்கிரபுரம் முதலிய பலகாரணப்பெயர்களுள்ளன. தரிசித்தோர்க்கு யாதொருதீங்கும் நண்ணாத தலமாகையால் நண்ணாவூர் அல்லது திருநணா வென்றும்; அளகாபுரிவாசியாகிய குபேரன் வசித்துப் பூசித்துத் தன்பேர் இத்தலநாமத்துக்கும் [illegible] வழங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதினால் தக்ஷிண அளகையென்றும்; வசிட்டர், நாரதர், பாராசர், வியாசர், பரத்துவாசர், கண்ணுவராதி மகரிஷிகள் வடபதரிகாச்சிரமத்தைப்போல வசித்துச் சித்திமுத்திகளை அடைந்த காரணத்தாலும், வேதரூபமாய் விளங்கிய புராதன இலந்தை மரமாகிய வதரி மரமானது தலவிருட்சமாயிருத்தலாலும், தக்ஷிணவதரிகாச்சிரமமென்றும்; கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி என்னும் மூன

நதிகள் மூன்றும் சேரும் தலத்தை வடபிரயாகை யென்பது போல முறையே தத் சமானமாகிய காவேரி, பவானி, அமுதநதி என்னு மூன்று மஹாநதிகளும் சேருமிட மாகையால் தக்ஷிண ப் பிரயாகையென்றும்; அதே காரணத்தால் திரிவேணி சங்கமமென்றும்; சங்கம க்ஷேத்திரமென்றும்; சிவபிரானுக்கு [illegible] கயிலையைப்போல மற்றொருமான தக்ஷிண க்ஷேத்திரமாகையால் [illegible]கயிலையென்றும்; பராசர முனிவர் அமிர்தலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்திருந்து பூசித்த தலமாகையால் பராசர க்ஷேத்திரமென்றும்; வக்கிராசுரன் கதிய டைந்தபொழுது தன்பெயர் இத்தலத்திற்கு வழங்கப்படவே ண்டுமென்றுவேண்டி வரம்பெற்றபடியால் வக்கிரபுரமெ ன்றும், வழங்கப்படுகிறது.

இத்தலமானது கொங்கு மண்டலத்திலே பதுமகிரி, சங்ககிரி, திருச்செங்கோடென்கிற நாககிரி, மங்கலகிரி, வேதகிரி என்னும் ஐந்துகிரி மத்தியப்பிரதேசமாய் பவானிநதி காவேரி நதியுடன்கூடும் கூடுதுறையாயும்; புராணங்கள் பதினெட்டனுள் ஒன்றாகிய பிரமகைவர்த்தத்தின் உத்தரகாண்டம் எழு[illegible]தாம் அத்தியாயத்தில் புகழப்பட்டுள்ளதாயும்; சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளாற் பதிகம்பாடியருளப் பெற்றதாயும் இருக்கின்றது. இதில் விசேடங்கள் பலவுள. அவைவருமாறு:

(க.) ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு வானவர் தேவர்களுக்குப்பகிர்ந்தளி த்து எஞ்சிய அமிர்தத்தை ஓர்குடத்திலிட்டு இத்தலத்தில்சதா த

ந்திருக்கும் பராசரமுனிவருக்கு [illegible] மகாதேவர் அதையவர் இத்தலத்தில் வடதிக்கிலாயி ஓர்புறத்திற் புதைத்து வைத்துத் தவஞ்செய் திருந்தபொழுது அவ்வமிர்த குடத்தைக் கவரவ ந்த வக்கிராசுரன், தண்டகாசுரன், வஞ்சகாசுரன், வீராசுரன் என்னு மசுரர்களுக்குப் பயந்து முறையிடச் சிவபெருமான் தமதருட்சத்தியாகிய வேதாம்பிகை யிடத்துச் சண்டகாமினி, வீரை, சயந்தி, சயமர்த்தனி என்னும் நான்கு [illegible]கையர்க ளை வரவழைத்து அவர் [illegible] சோதியரை வதை த்து அத்தூர்க்கைகள் நால்வரையும் நாற்றிசைக்குங் காவலாய் இருத்தியருளினர். சில காட்சென்ற பின்னர்ப் பராசரமுனி வராதியோர் அமிர்த குடத்தை யகழ்ந்தெடுத்தபோது அது கடினமாய்த் திரண்டிருந்ததை நோக்கி யதனையே அமிர்தலிங் கமாக்கிப் பூசித்துச் சித்திமுத்திகளை யடைந்தார்கள். அவ்வமி ர்தலிங்கம் மூலத்தானமாகிய சங்கமேஸ்வரருக்கு நிருதிதிக் கிலிருக்கின்றது. அவ்வமிர்தகுடம் பதித்திருந்து அகழ்ந்தெடு த்த இடத்தில் அமுதநதியுற்பவித்துக் காவேரி நதியுடன் பவா னிநதி கூடுமிடத்திற் சேருகிறது இவ்வமிர்தநதி யந்தரவா ஹினி.

(உ.) அங்கதேயத்திலிருந்த எக்கியசர்மன் என்னும் வேதிய னது குமாரனாகிய சுருபசன்மா வென்பவன் தருப்பை, சமித்து முதலியவை கொணரும்பொருட்டு ஓர்வனத்துக்குச் சில சிறுவருடன் சென்றகாலையில், அங்கு வைகானச முனிவரது புத்திரராகிய மானுதான மகாரிஷி ஓர்புதரில் அருந்தவஞ்செ ய்திருந்தார், அவர்மீது சிறுவர்கள் கல்லும் மண்ணும்வாரி

ஏறிய அவர் சிறுவர்களெல்லாரும்பிடி சபித்தார். அச்சாபவசத்தால் தருமசன்மா கல்லானதை யுணர்ந்த அவன்றந்தையாகிய எக்ஞ சன்மன் அக்கல்லை எடுப்பித்து இத்தலத்திற்குவந்து பஞ்சாக்ஷர மந்திரோச் சாரணத்துடன் தீர்த்தத்தில் மூழ்க்காட்டினான். உடனே கல்லுருப்போய் நல்லுருப்பெற்ற தருமசன்மன் அநேகங் காலம் வசித்துப் பூசித்துப் பின்னர் முத்தி[illegible] எய்தி[illegible]ந்தான்.

(௩.) இராஜரிஷியென்று புகழ்பெற்ற விசுவாமித்திர ரிஷியானவர் வசிஷ்ட மகரிஷியால் பிரம்மரிஷி என்று ஒப்புக்கொள்ளாத நிமித்தம் இத்தலத்திற்குவந்து பெருந்தவஞ் செய்து பின்னர் வசிஷ்டரால் பிரம்மரிஷி என்று புகழப்பட்டார்.

(௪.) காவிரி காட்டையாண்ட தர்மவர்த்தனச் சோழனுக்குப்புத்திரப் பேறில்லாது வருந்துகையில் அங்குவந்த சங்குகர்ணன் என்னும் பெரியவரால் இத்தல விசிட்டத்தையுணர்ந்து இங்குவந்து பூசித்து ஆலயவலம் வரும்போது ஆலயத்தினுள்ள தலவிருக்ஷமாகிய இலந்தை மரத்தினின்றும் ஒருகனி விழ அக்கனியைப் புசித்த அவ்வரசன் மனைவி கருப்பவதியாய்க் குலவர்த்தனனென்னுங் குமாரனைப் பெற்றான்.

(௫.) மருத்தன் என்னும் அசுரன் தேவர்முனிவர்முதலாயினோருக்குப் பல இடுக்கணிழைத்த காரணத்தால் அவனைச்சயிக்கலாற்றாது பிரமேந்திராதிகள் முறையிட அதற்கிரங்கிச் சிவபெருமான் உக்கிர வடிவங்கொண்டு அம்மருத்தாசுர

னை வதைத்தருளினார். அம்மருத்தாசுரன் கதியடையும் பொழுது தன் பெயரைச் சூடியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தபடி இத்தல நாயகருக்கு மருத்துலிங்கம் என்றொரு பெயர் வழங்கப்பட்டுவருகிறது.

(௬.) சங்கமேஸ்வரஸ்வாமி சந்நிதிக்கு ஆக்கினேயபார்சுவத்தில் ஸ்ரீகாயத்திரிமந்திரமே சிலாவடிவமாய்க் காவிரிமேல்கரையிலிருக்கின்றது. அதற்குக் காயத்திரிமேடையென்றும்பெயர், அதன் சமீபத்தில் காவேரியில் காயத்திரி தீர்த்தம், சாவித்திரி தீர்த்தம், சரஸ்வதி தீர்த்தம் என்னுந் தீர்த்தங்கள் மூன்று மிருக்கின்றன. இதை இக்காலத்தில் காயத்திரி மடுவென்று வழங்கப்படுகிறது. இது எண்ணிய வரங்களை எல்லாம் எண்ணியபடியே கொடுக்கத்தக்க புண்ணியத்தீர்த்தம். தேவர்களால் செய்யப்பட்ட தேவதீர்த்தமும், விஷ்ணுவினால் செய்யப்பட்ட சக்கர தீர்த்தமும், சூரியனால் செய்யப்பட்ட சூரிய தீர்த்தமும் சிறந்தவைகள். அன்றியும் காவேரியின் கீழ்கரையில் உரோமசரிஷி பூசித்த உரோமசலிங்கமும், உரோமச தீர்த்தமும் இருக்கிறது. காயத்திரிமேடையிலிருந்து காயத்திரிஜபம் செய்தால் எழுத்தொன்றிற்குக் கோடியாகப் பலிக்கும். இத்தலத்தில் இராமன் அருச்சுனன் முதலாயினோர் போற்றி சத்துருஜயத்தை யடைந்தார்கள்.

(௭.) மதுகைடபர் என்பவர்கள் வேதங்களையபகரித்துக்கொண்டு பாதலத்தில் ஒளித்துக்கொள்ள அவ்வசுரர்களை மகாவிட்டுணுவானவர் கொன்று அவர்களாற் கவரப்பட்டவேத

த்தை மீட்டருளியபோது வேதமானது தலையடி தெரியாமல் சிக்காயிருந்தமையால் பிரமேந்திராதிகள் வேண்டுகோளின்படி அம்மகா விஷ்ணுமூர்த்தியே வேதவியாசராயவதாரஞ்செய்து இத்தலத்திற்குவந்து பூசித்து அனுக்கிரகம்பெற்று இத்தலத்தின் வடக்கிலுள்ள மலையின்மீதிருந்து வேதத்தை நான்காகப் பகிர்ந்து காண்டம், அனுவாகம், பிரஸ்நம் என்று வகை பிரித்து ஒழுங்குபடுத்திக் கொடுத்தருள வேதமானது இக்காலத்தும் அவ்வாறே நிலைபெற்றிருக்கின்றது. அம்மலையை அக்காரணம்பற்றி வேதகிரியென்று கூறப்படும். இதுவே இக்காலத்தில் ஊராச்சிக் கோட்டை மலையென்று வழங்கப்படுவது.

(அ.) பிரமதேவரானவர் தாமே படைத்த திலோத்தமையின்மீது மோகங்கொண்ட காரணத்தால் சிருஷ்டித்தொழில் நின்றுவிட இத்தலத்திற்குவந்து முனிவரால் பஞ்சாக்ஷர மந்திரோபதேசம் பெற்றுப்பூசித்துச் சிவபிரானைத் தரிசிக்கப்பெற்று அவரால் நேரே சிவ பஞ்சாட்சர மூலமந்திரத்தை உபதேசிக்கப்பெற்றுச் சிருட்டித்தொழிலை வழுவாது நடத்தினர்.

(கூ.) கலிங்கதேசத்தில் இலிங்கி, விருடாகபி, என்றிரண்டு பேர் விபூதி ருத்திராக்ஷதாரிகளாய் வசிப்பவர்கள் ஒரு நாள் நந்தனவனத்தில் விளையாடும்போது ஒரு பெண்புறாவுடன் ஆண்புறாச் சேருவதைப்பார்த்து இலிங்கியென்பவன் இகழ்ந்ததை யுணராத விருடாகபி, தன்னை இகழ்ந்ததாக நினைத்து அடிக்க, இலிங்கியும் அடித்து ஒருவர்க்கொருவர் சண்

டையிட்டிறந்தார்கள். அவர்கள் சிவசின்னந்தரித்த புண்ணியவசத்தாலும் பவானிப்புராணங்கேட்டபுண்ணியவசத்தாலும் அந்தக்கலிங்க தேசத்தரசனுக்கும் மந்திரிக்கும் குமாரர்களாகப்பிறந்து பாராவதன் வலீமுகன் என்று பெயர்பூண்டு இத்தலத்தையடைந்து வசித்து முத்திபெற்றார்கள்.

(௰) கலிங்க தேசாதிபதியாகிய சுதாமனென்பவனது குமாரனாகிய விஸ்வகர்மன் என்பவன் வேட்டையாடிக்கொண்டு வரும்போது தூரத்தேகண்ட ஒரு பசுவை மானென்று நினைத்துக் கொன்றுவிட்டனன். அது பசுவென்றுணர்ந்து வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் நல்வினையாற் கண்ணுவ மகாரிஷி எதிர்ப்பட அவரால் இத்தல மேன்மையுணர்ந்து காயத்திரிசிலையிலிருந்து பஞ்சாக்ஷர ஜெபம் செய்த புண்ணியவசத்தால் அக்கோஹத்தி தோஷம் நீங்கி அனேகம்பணிவிடைபுரிந்து தன் தேயத்திற் சென்றரசாண்டிருந்தான்.

(௧௧) அவந்தி தேசத்தில் சங்கோசன் என்னும் ஓர் வேம்புலையன் இத்தலபுராணத்தைக்கேட்டு இத்தலத்தின்பேரில் விசுவாசியாயிருந்தாலும் புலைக்குலப் பழக்கத்தால் அரசனரண்மனையிற்றிருட, அவனை அரசன் சிரச்சேதம் செய்யும்படி விதித்தான். அங்ஙனமே கொலையாளர் கொலைக்களத்தில் அச்சங்கோசனை வெட்டும்பொழுது அவன் பவானிபுரவாசனே? ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று சொன்னதினால் வெட்டப்பட்டகத்தியானது வெட்டாமல் அவன்கழுத்தில் மாலையாய்விழுந்தது. பின்னர் அப்புலையன் சிவகடாட்சத்தால் கதியடைந்தான்.

(கஉ) இந்நகரத்தில் வசித்த பிங்கலையென்னும் அழகிய விலைமாது தினம் ஒன்றிற்கு நூறு பொன்றருபவரையே சேர்வதென்னும் பிரதிக்ஞையோடு வாழுங்காலத்தில் சுவந்தனனென்னும் வணிகன் அவள்பேரில் மோகித்துத் தன்னிடத்திலிருந்த தொண்ணூறு பொன்னுடன் சென்று அவளை வேண்டியபோது அவள் குறைந்த பத்துப்பொன்னும் சேர்த்துக் கொடுத்தாலன்றி இணங்கேனென்று மறுக்க அவ்வணிகன் அக்குறைப்பொன்னுக்காக அன்றிரவெல்லாம் வருந்திமுயன்றும் அகப்படா தொழிந்தமையால் அவன்விடிந்தவுடன் நினைத்த வரமருளத்தக்க திரிவேணிசங்கமதீர்த்தத்தில் சென்று மறுஜன்மத்திலாயினும் அவள் தனக்கு பத்தினியாகவரவேண்டுமென்று வீழ்ந்துயிர்விட்டான். அவ்விலைமாதும் அவ்வாறே அத்தீர்த்தத்தில் சென்று மறுஜன்மத்தில் அவனுக்குத் தான் தங்கையாக வரவேண்டுமென்று வீழ்ந்துயிர்விட்டாள். இவ்வாறுமாறாக விரும்பிய அவ்விருவரெண்ணமும் தப்பாது நிறைவேறும்பொருட்டு அவர்கள் ஒரேதாய் வயிற்றிற் புருஷர்களாகப்பிறந்து அனேககாலம் ஒன்றாகக் கூடிவாழ்ந்திருந்து பின்னர்க் கதியடைந்தார்கள்.

இன்னும் இத்தல மேன்மைகள் அளவிறந்தவைகளிருக்கின்றன, அவற்றைப் புராணமுகத்தானும் பெரியோர் வாக்கானு முணர்க.

இவ்வாறு சிறப்புற்றோங்கிய இத்தலத்தில் யாவராயினும் நல்ல சத்பிராமணனுக்கு அன்னதானஞ்செய்தால் அவர்கள்

உண்ட அன்னத்தின் அரிசி ஒன்றுக்கு அனந்தங்காலமாகக் கயிலாயத்தில் வாழ்வார்கள், சுவர்ணதானம், வஸ்திரதானம், பூதானம், கோதானம் முதலான தானங்கள்செய்வோர் விஷ்ணு பிரமேந்திராதி பதவிகளைப்பெறுவார்கள். காசி காஞ்சி அவந்தி முதலிய ஸ்தலங்களில் செய்யும் தானதருமங்களை இத்தலத்தில் செய்தால் அவைகள் மூன்று அனந்தானந்தமாய் விர்த்தியாகும். இத்தலத்தில் ஒருநாள் உபவசித்தால் அது சாந்திராயண முதலிய மகாவிரத பலனைத்தரும். இச்சங்கமுகத் தீர்த்தக்கரையில் சிராத்தாதி பிதிர்கடன்களைச்செய்து திலதர்ப்பணஞ் செய்தால் திலம் ஒன்றுக்கு அனேக யுகங்களாகப் பிதிர்கள் சுவர்க்கத்திலிருந்து மகிழ்வார்கள். ஆலயத் திருப்பணிசெய்து திருவிழாவாதிகள் நடத்துவோர் அடையும்பலம் ஆதிசேடனாலும் சொல்லத்தரமல்ல, ஆகையால் இச்சிறுவசனத்தில் சுருக்கி எழுதப்பட்டதென்றுணர்க.

திருவாதிகூடற் புராணசாரம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தே வா ர ம்

திருநணா - பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்தார்விரன்மடவாள்பாகமாநாகம்பூண் டேறுதேறி
யந்தாரரவணிந்தவம்மானிடம்போலுமந்தண்சாரல்
வந்தார்மடமந்திகூத்தாடவார்பொழிலில்வண்டுபாடச்
செந்தேன்றெளியொளிரத்தேமாக்கனியுதிர்க்குந்திருநணாவே

நாட்டம்பொலிந்திலங்குநெற்றியினன்மற்றொருகைவீணை
யேந்தி, யீட்டுந்துயரறுக்கு மெம்மானிடம்போலு மிலைசூழ்கா
னில், லோட்டந்தருமருவிவீழும்விசைகாட்டமுந்தூழோசைச்
சேட்டார்மணிகளணியுந்திரைசேர்க்குந்திருநணாவே. (௨)

நன்றாங்கிசைமொழிந்து நன்னுதலாள்பாகமாய் ஞாலமேத்த
மின்றாங்குசெஞ்சடையெம்விகிர்தர்க்கிடம்போலும் விரைசூழ்
வெற்பில், குன்றோங்கிவன்றிரைகண் மோதமயிலாலுஞ்சார
ற்செவ்வி, சென்றோங்கிவானவர்களேத்தியடிபணியுந்திருநணா
வே. (௩)

கையின்மழுவேந்திக்காலிற்சிலம்பணிந்து கரித்தோல்கொண்டு
மெய்யின்முழுதணிந்தவிகிர்தர்க்கிடம்போலுமிடைந்துவாழை
ளையரவரெம்பெருமானருளென்றென்றுதிக்கச்
செய்பகமலம்பொழிதேனளித்திடலுந்திருநணாவே. (௪)

முத்தேர்நகையாளிடமாகத்தன்மார்பில்வெண்ணூல்பூண்டு
தொத்தேர்மலர்சடையில்வைத்தாரிடம்போலுஞ்சோலைசூழ்ந்த
வத்தேனளியுண்களியாலிசைமுரலவாலத்தும்பி
தெத்தேயெனமுரலக்கேட்டார்வினைகெடுக்குந்திருநணாவே. ()

வில்லார்வரையாகமாநாகநாணாகவேடங்கொண்டு
புல்லார்புரமூன்றெரித்தார்க்கிடம்போலும்புலியுமானு
மல்லாதசாதிகளுமங்கழன்மேற்கைகூப்பவடியார்கூடிச்
செல்லாவருநெறிக்கேசெல்லவருள்புரியுந்திருநணாவே. (௬)

கானார்களிற்றுரிவைமேன்மூடியாடரவொன்றரைமேற்சாத்தி
யூனார்தலையோட்டிலூணுகந்தானுகந்தகோயிலெங்கு
நானாவிதத்தால்விரதிகணன்னாமமேயேத்திவாழ்த்தத்
தேனார்மலர்கொண்டடியாரடிவணங்குந்திருநணாவே. (௭)

மன்னீரிலங்கையர்தங்கோமான்வலிதொலையவிரலானூன்றி
முன்னீர்க்கடனஞ்சமுண்டார்க்கிடம்போலுமுனைசேர்சீய

மன்னீர்மைகுன்றியழலால்விழிகுறையவழியுமுன்றிற்
செந்நீர்பரப்பச்சிறந்துகரியொளிக்குந்திருநணாவே. (௮)

மையார்மணிமிடற்றன்மங்கையோர்பங்குடையான்மனைக
டோறுங், கையார்ப்பலியேற்றகள்வனிடம்போலுங்கழல்கணே
டிப், பொய்யாமறையானும்பூமியளந்தானும்போற்றமன்னிச்
செய்யாரெரியாமுருவமுறவணங்குந்திருநணாவே. (௯)

ஆடையொழிந்தங்கமணேதிரிந்துண்பாரல்லல்பேசி
மூடுமுருவமுகந்தாருரையகற்றுமூர்த்திகோயி
லோடுநதிசேருநித்திலமுமொய்த்தகிலுங்கரையிற்சாரச்
சேடர்சிறந்தேத்தத்தோன்றியொளிபெருகுந்திருநணாவே. ()

கல்வித்தகத்தாற்றிரைசூழ்கடற்காழிக்கவுணிசீரா
நல்வித்தகத்தாலினிதுணருஞானசம்பந்தனெந்தை
செல்வித்தகத்தாலிறைவன்றிருநணாவேத்துபாடல்
வல்வித்தகத்தான்மொழிவார்பழியிலரிம்மண்ணின்மேலே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமிபெயர்-சங்கமேச்சுரர்-தேவியார்-
வேதாம்பிகையம்மை.

இது - பவானியென்னுநதி - காவிரிநதியுடன் சேருமிடமாதலால், பவானிகூடலெனப் பெயர் வழங்கப்படுகின்றது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பவாநிகூடற் புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்வணக்கம்.

மாமலர்க்குவளையொண்கண்மறைக்கொடியொருபால்வைகுந்
தேமலர்வதரிமூலச் சிவபரஞ்சுடரைவாழ்த்தக்
காமலர்க்காத்தி ஞாலங் கரத்தனையொருபத்தாமம்
பூமலர்களிற்றின்செய்ய பொன்னடிவணக்கஞ்செய்வாம். (க)

சுற்றியானைபுரந்திமைச் சுதன்கால்புரத்தைத்தூர்ந்தசெங்க
ணெற்றியானைமுகன்வதரி நிழலோன்றலமான்மியநிகழ்த்த
பத்தியானோர்க்குருகவுயர் பரமஞானப்பொருள்பணிக்குஞ்
சத்தியானை முகவனிரு சரணமெமது தலைக்கொள்வாம். (உ)

நடேசர்துதி.

படித்துநான்முகத்தோனு முனிவருங்கண்ணுருவி[illegible]
பணியச்செப்புட்
கொடித்துழாயனுமமரர் கோமானுமானந்தக்
கூரவைமூழ்கத்

தடித்துநேர்மருங்குல்மலைக் கொடிபுலவைகூப்பவொளி
தழைக்கமன்று
ளடித்துவேதாந்தமுடிக் கெட்டாதபரஞ்சுடரை
நாடல்செய்வாம்.

சங்கமேசர்துதி.

பன்னூறுமறையோதும் பாலாழிதுயின்றோனும்
படிவம்வேறாய்
விண்ணூடிமன்னிடந்தும் காண்பரியபேரொளியாய்
மெய்யன்புள்ளோர்
குன்றுமிம்பூரணமாய்ப் புவனசராசரவுயிருக்
குயிராய்நானக்
கண்ணுறுகிகண்ணுவில் வீற்றிருந்தசிவக்கொழுந்தைக்
கருத்துள்வைப்பாம்.

அழலானவிழியின்மதன் புரம்பொடித்து
முப்புரங்களாக்குமூரற்
தழலானையாணிகைகள் செவிமபிப்பவிண்ணிசைக
டயக்குஞ்செவ்வேய்க்
குழலானைக்கொடியாகக் கொண்டானைக்கூற்றிறையிர்
குடித்தசெம்பொற்
கழலானைக்கனியிலன்னை நிழலானைப்பிரவியறக்
கருதிவாழ்வாம்.

வேறு.

பொக்குபொன்னிப்வானிகூழ் புகழ்கூடலமர்ந்த
மங்கைபாதிமகிழ்ந்துரை லெட்டுற்றம்வளர்த்த
செங்கைநாயகிவேதநாயகி சேவடிணர்ந்தோர்
தங்களூபதிபங்கள சங்கமலிங்கம். (அ)

வேதநாயகிதுதி.

பண்பெற்றமறைநூன்முழுவன் மையாற்றக்கக்கால
டடர்காளாற
வெண்பத்துநான்குறா ருயிர்க்கா யருஞ்சமக்க
இறைப்பிக்காறந்
தண்பெற்றபெருங்கருணை யதுகொழிக்குங்கடைக்கணருள்
தந்தாட்கொண்டென்
பெற்றபவந்துடைத்த வேதநாயகிமலர்த்தாள்
போற்றல்செய்வாம். (௯)

விநாயகர்துதி.

கல்லவைபீடு மல்கத் திட்லைவலிய காயேன்
சொல்லவை நல்லோர்சூழ் துலங்கிடத் திருவன்றுவாழ்
வல்லவைபிடித்துவைத்த வாரணமுகவன் றெய்வப்
பல்லவமருட்டும் பைம்பொற் பதயுகம்பணிதல்செய்வாம். (௰)

முருகக்கடவுள்துதி.

உருக்காத்திளையிலர்ழி பவன்கணூரன் முகன்ிமு
முயர்வான்செல்வத்

தருக்கரத்தினிலாகனும்வேய்க் தவனுதற்கணுதித்த
நிசாசரர்களாய
செருக்கரத்தி னகங்கலங்க வுலகமெலாமகிழ்ந் துகளி
* சிறப்பச்செய்ய
திருக்கரத்திலொருதனிவேற் படைவாங்கு
முருகன்மலர்த்திருத்தாள்போற்றி.

சுரகண்டேசர் துதி.

எரிகண்டதிரணமென வல்வினையும்பல்பிணிகளனைத்துந்தீர
வரிகண்டசுதைநுகரும் மரசெனப்போழுதுமயா றிவுமோங்கப்
புரிகண்டமூன்றுமணிமார்புத்திருவடிவும்பொலிந்துவைகுந்
திரிகண்டசுரகண்டமாதேவன்றிருத்தாளெஞ் சிரத்தின்வைப்
[பாம்.

வயிரவக்கடவுள் துதி.

ஒருதலையுகளும்வெளிப் புனிதனே பரமென்றுள்ளங்
கருதலையயனீயென்னக் குடிலையுங் களறத்தேறு
வொருதலையுகிராற்கிள்ளி யும்பர்மாறுதிரம் வாங்கும்
விரிதலைச்சூலச்செங்கை விமலனைவணக்கஞ்செய்வாம். (௧௧)

தக்ஷிணாமூர்த்தி துதி.

நிறைமதிமுகமு முக்கணுமூர்ல் நிலவுசெவ்
வாயுமீரண்டு
கறைமலர்க்கரமுஞ் சிவமணிவடமும் ஞானமுத்திரையுமார்
கல்வர்க்

இதரியுணர்த்தி யருள்செய்துகல்லா லணிநிழலினிரு
மறைமுதல்வனை யறிவொளிஞான வடிவினைக்கருத்தினில்
வைப்பாம். (௧௨)

திருநந்தீசர் துதி.

பணியுந்திங்களும் பகைமறப்புனைசிவபரஞ்சுடர்த்திருமுன்றிற்
றணியுமெஞ்சராய்த் தாழ்ந்திமைவானவர் தடமெழுமுடிமோலி
மணியுங்கற்பக மாலையுஞ்சிந்திட வந்துதாக்கிய செங்கை
யணியும்வேத்திரப்படையுளநந்தியெம்மடிகள்சேவடிபோற்றி.

சண்டேசர் துதி.

வெள்ளியங்கடவுளைச்சதிமங்கேட மிளிர்முடிக்காட்டிடைகாகப்
பள்ளியன்காத்த பசுக்குலங்கறந்த பாற்கலசங்களைத்தாளாற்
றள்ளியதாதைவெய்யதாளினை யைத்தடிந்தொருமடந்தைபங்காள
ரள்ளியகமலத்திருவடிநீழலொன்றினோனடிபணிந்துய்வாம்

சூரியமூர்த்தி துதி.

மாயிருஞாலங்கோத்த வல்விருட்படலம் வாங்கி
யாயிரங்கரத்தாற்றைவந் தனைத்துயிர்க் கறிவீந்தன் பாற்
சேயிருவிசும்புபோற்றுந் திருநறுவுடையான் செல்வக்
கோயில்வாழிரவிப்புத்தேன் குரைகழல் வணக்கஞ்செய்வாம்.

ஆதிகேசவப்பெருமான் துதி.

புஞ்சிறைவண்டினக்குழுமி வலம்புரிகை யுடைத்துய
லவிழ்ந்தசெம்பொற்

கஞ்சமகளினிதுறையு மணிமார்பும்வனமாலை
கமழ்துணைத்தோளும
பஞ்சவிதப்படைக்கரமு மணிமுடியும்பார்த்தேத்து
மனத்தவைம்போற்
செஞ்சரணவிணைமலரும் நினைந்தாதிகேசவனைத்
தியானஞ்செய்வாம். (கசு)

திருநாவுக்கரசுநாயனார் துதி.

அலைவிற்குலப் பொருபடைத்திருக்கை யமலனருளினாற்
கொடிய
விடலையிற்றிய வஞ்சகவமணர் வீக்குகற்றூணொடு
விட்ட
கடலையும்பிறவிக் கடலையும்பஞ்சாக் கரவருட்பாதையிற்
கடந்து
நடலைவாழ்வொழித்துமுத்திவாழ்வடைந்தநாவுக்கரையர்தா
டொழுவாம். (கஎ)

திருஞானசம்பந்தநாயனார் துதி.

பொய்கைவாய்த்திருத்தோணி புரத்தமர்ந்தாரொடுஞ்சயிலப்
புனிதப்பாவை
கைகளாற்றிருமுலைப்பால் கறந்தூட்ட வமுதுண்டு
கடல்சூழ்வைய
மெய்யவான்சைவநெறி தழைத்தோங்க வமணிருள்போ
யொழியச்சீர்சால்
வையகமுடேற வருள்பொழியுங் கவுணியர்கோன்
மலர்த்தாள்போற்றி. (கஅ)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் துதி.

நடத்தலர்கமலமென்முலைக்கனிவாய்த் தண்ணகைக்
கரியமென்கூந்தல்
வடத்தனிருதாமரகதப்பசுந்தோண் மதரரிவிழிமலை
மடந்தை
விடத்திறையவனை யிருபதஞ்சிவப்ப விரவினிற்
பரவையாற்றூது
நடத்தியவாரூர்ச் சுந்தரப்பெருமா னைமலர்ச்சேவடி
தொழுவாம். (கக)

மாணிக்கவாசகர் துதி.

பெருகியுவட் டெழச்சொரியுந் திருமுகமுங்கரநான்கும்
பிறையூர்கற்றை
விரிகிளர்வேணியுங்குனித்த திருத்தாளும் பேருணர்வின்
விளைந்தவன்பாற்
பருகியருளானந்தக் கண்ணீருமஞ்சலியும்
பரிவுமாகி
யுருகியடி நிழல்சேர்ந்த வாதவூரடிகள்பத
மளத்துள்வைப்பாம். (உ0)

அறுபத்துமூவர் துதி.

பத்தியினாற்பாலனையாற் பரியவயிராக்கியத்தாற்
பரிவாலுண்மைச்
சித்தநிலையொருமையினாற் றிருப்பணிகள் செய்வதினாற்
சேர்ந்தசித்த

சத்திபிறைத்துவித சுகானந்தவடிவுடைய
துணைத்தாணிழன்
முத்திபெறு மறுபத்துமூவரடி யார்க்கடிமை
முயன்றுவாழ்வாம். (உக)

குருவணக்கம்.

கந்தனையமலர்க்கொன்றை வேணியுமான் மழுவுநுதற்
கண்ணுங்கோடி
சிந்தனையதிருக்கயிலை யிருக்கையுநீத் தெழுந்தருளி
யிரங்கவண்டார்
கொந்தலர்சூழாவடுதண் டுறைமேவிக்கருணையலை
கொழிக்குநோக்கந்
தந்தெனையாட் கொளுந்திருச்சிற் றம்பலதேசிகனை
யகத்தவிசின்வைப்பாம். (உஉ)

தலவடியார்துதி.

மங்கலஞ்சேர் திருநணுவுடையானை யுயர்வேத
மடந்தைபாகச்
சங்கமநாயகனையிர வும்பகலும் வழிபாடுசெயவா
தரற்றிச்
செங்கைமலர் குவித்திறைஞ்சிச் சிவகரத்தைவலஞ்சூழ்ந்து
திருத்தொண்டேத்தும்
பொங்குபுகழ் வேதியர்கள்முதலாய சைவர்களைப்
போற்றல்செய்வாம். (உங)

மருவலருந்திருப்பதரி வனத்துறையுந் தனிமுதலின்
வடிவங்காட்டு
முருவலர்பொற் கண்டிகையும் வெண்ணீறுஞ்சாதனமு
மூவந்தவேடப்
புரவலரைப் பகலிரவும் வேதநாயகிபாகன்
பொன்னங்கோயிற்
றிருவலகுப் பணிமுதலாந் திருப்பணிகள்புரிபவரைச்
சிந்தைசெய்வாம். (உச)

அவையடக்கம்.

பைந்தமிழ்நூல் வழியொன்றுந் தெரியாதசிறியேனைப்
பவானிகூட
லெந்தைபிரானருளீர்ப்பச் சங்கமசேத்திரப்புகழ்தே
னெனையங்குள்ள
புந்தியுளோரிந்தகர் வடமொழியைத் தென்மொழியாற்
புரிநீயென்ன
வந்தவருள் தலைக்கொடியா னுய்வதற்கோ
ருறுதியென வகத்துவெண்ணி. (உரு)
மாயவனுமலரோனு மண்ணிடந்தும் வான்பறந்தும்
வரம்புகாணு
நாயகன்வாழ் வதரிவன மகிமையையா யிரநாவல்
நாகர்வேந்த
னேயமொடுபகலிரவாய் கழ்த்திடுமோயா
வுதண்டமிறையவேழை

பாயவென்றன் புன்றுவிற்செலப்படுமோ வெள்ளிறுமென
    தாசைகோ. (௨௬)

வேறு.

மதாரிநெடுங்கட் டிருமகள்கொழுனன் மாகணைப்பாயலிற்
    றுஞ்ச
மதிரலைத்திருப்பா லாழியைச்சணக்க னருந்திடப்
    புகுந்ததுபோலுங்
கதிர்மதியுரிஞ்சுந் திருமதிற்புறம்பு காவிரிபவாநிகூழ்
    கிடந்த
வதரியம்பதிமான் மியஞ்சொல்வா னடியேன் மனத்திடை
    நினைந்ததுமன்றே. (௨௭)

ஒள்ளொளிபரப்பி யுலகெலாம்விளக்கு முவாமதிக்
    கடவுளின்முன்னர்
வெள்ளொளச்சுடர்ப்பும் வெருளுநீத்தேகி மின்னிமின்மினி
    போலுந்
தென்னருமுத்தமிழை மாசறவுணர்ந்து திருவுறு
    விமலனுக்குள்ளன்
புள்ளாவலர்முன் பேதையேன்புன்று வுரைத்திடும்
    புன்றமிழ்மாதோ. (௨௮)

சோதகமகரயாழ்நரம்பொழுக்குந் தும்புரு
    நாரதர்முத
றேமார்விமலன் செவியிடையன்டங் கிழிபடமுழக்கிய
    துடிதி

யோசைதையும்புகல்போன் மொழிக்துளோர் தமிழ்த்தே
    னுண்ணுமவ் வலம்புரிக்குழைதாழ்
காதினுக்செவிடேய்ப் புன்றமிழ்மொழியுங் கருணையிற்
    புகுந்திடுமன்றே. (௨௯)

மன்றுளோருவப்ப வெழிலிமுக்கீரின் மாசுதீத்துதவல்போல
    யான்சொல்
புன்றமிழ்வதரி புரவனமகிமை பொருந்தலாற்
    போதமிக்குணர்ந்த
நன்றியோர்குற்ற முளவெனினீக்கி நலமெனக்கைக்கொள்
    வார்கட்டே
ரென்றிடுந்துணிவா லிங்கர்மகிமை யினிதெடுத்தியம்பயா
    னமைந்தேன். (௩0)

முதனூல்.

பெருமையிற்சிறந்த புராணமூவாறுட்
    பிரமகைவர்த்தமென்று
மருமைசால்புராணத் துத்தரகாண்டத்
    தெழுபதாமத்தியாயத்துட்
குருமணிகொழிக்கும் பொன்னியிற்பவாநி
    கூடியசங்கத்துசாப்பண்
மருமலர்வதரி காவனமகிமை வான்முறைவிளக்கிய
    தன்றே. (௩௧)

பதிகம்.

தன்னிகரில்லா கைமிசாரணியத் தங்கிய
    சவுனகாதியருக்

குன்றருஞ்சூதன் வரன்முறைவழுவா துணர்த்து
　　மான்மியவரலாறும்
பொன்னிறைதருவச் சிரவணன்வந்து புனிதனைப்
　　பூசனைபுரிந்து
நன்னகர்கண்டு தன்றிருநாம நாட்டியநன்னலப்
　　பேறும். (

பரம்பொருளுணர்ந்த பராசரனருந்தம்
　　பதிதரு சிவக்குறியாக்கி
வரம்பெறவழிபட் டருந்தவம்புரிந்த வளமுமம்
　　மருந்தினைக்கவர்வான்
கரந்தவன்வந்த வவுணனைத்தர்க்கா கின்னியருநித்துயிர்
　　கவர்ந்தப்
புரந்தனிலென்று திசைக்குறற்காவல் புரிந்திடும்
　　புண்ணியகதையும். (௰௩)

வக்கிரன்பொருதாருயிர்துறந்தீசன்
　　வண்பதமன்னியவாறும்
மிக்குயர்முத விலிங்கதாபனமும் விதித்திடு முறைமையும்
　　வினைதீர்
பொக்கமில்மாதுதானமாமுனிவன் புகன்மையுந்
　　தருமசன்மன்றன்
றொக்கவெஞ்சாபந் தொலைத்தருள்பெற்ற தொன்மைசால்
　　புண்ணியப்பேறும். (௰௪)

துன்னியவிசுவா மித்திரன்பிரம
　　போகியாகலனுமொள் ளொளிசா

லன்னிலைகெழுவேற் றந்துவர்த்தனன்பே
　　றடைந்ததும் புனரவைக்கெல்லாம்
வள்ளலாமருத்தன் காதையுமாயோன்
　　சக்கரதீர்த் தத்தின்வளனு
முள்ளருங்காயத் திரிசிலைமாண்பு
　　முத்தமவேத வெற்பியல்பும். (௰ரு)

மலரயனடைய வரம்பெறவனும்
　　வாணுதற்பிங்கலை யென்னும்
விலைமகள்பெற்ற மேன்மையுஞ்சந்தன்
　　விளம்பிடச்சவுனகாதி
யலகின்மாதவத்தோர் மகிழ்ச்சியொன்வதரி
　　யடவியை யடைந்துமாமருச்
சிலையணிகரத்தெம் மடிகளைப்பூசை
　　திருத்தியமேன்மையின் சிறப்பும். (௰௬)

பதித்தவிவ்வகைய சருக்கமொன்றாய்
　　வன்கவிதொளாயிரத் தொன்றாய்
முதற்பகர்வடநூல் பெயர்த்தருந்தமிழான்
　　மொழிந்தனன் வனத்தருவானிப்
பதித்திருமகிமை பரமனதருளாற்
　　பவுத்திரவாசநி குலத்தி
லுதித்தவன்வாசு தேவன்முத்தமிழ்கற்
　　றுயர்ந்தவர் செவிக்கமுதென்ன. (௰எ)

பாயிரமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நைமிசாரணியச் சருக்கம்.

புராண வரலாறு

மன்றுளோன் றிருவடிமலர் வணங்கி யைம்புலனை
வென்றுளோர் சகமாண்மையை வேரறவெறிந்து
கொன்றுளோர்சிவக் குறிப்பெனுங் குறைவிலாநிறைவின்
நின்றுளோர்தவ மேவுறு நைமிசாரணியம்.

மானைவைத்தலால் வன்னியை வளர்த்தலான் மகத்தாற்
வானவெண்பிறை சுமந்தலான் மாவினைத் தெறலாற்
றேனலர்ந்த பூங்கொன்றை சேர்ந்தலாற் றெய்வ
ஞானநாயக னொத்தது நைமிசாரணியம்.

வேதமங்கல வோதையும் விழுமிய சைவ
போதநூல்பயின் முழக்கமும் புராணவாசமுந்
தெழுந்திரு வானவர்துதி யொலிக்கு
நாதமுந்திசை விழுங்கிடு நைமிசாரணியம்.

மாவலம்புதண் மலர்ச்சினை மரந்தொறுங் கிள்ளை
பூவைநாகணைப் புட்குலாங் கேள்வியின் புணர்ப்பா
லோவிலாகமப் பொருளெடுத் துரைத்திடுங் குதலை
நாவழங்கிய தொனியது நைமிசாரணியம்.

அரியகாவண்மலர்த் தருக்கள்வாய்த் தளிரயின் றருக்கள்
பரியின் வெஃகிடாய் தணிவன பார்த்துழுந்திமைய
கிரியைமூடிய பனியெனக் கேள்விளர் கவர்க்க
புரிமையூடிய மகத்தெழுமாகுதிப் புகையால். (௫)

ஏமவண்கிரி வளைந்தபோ லெழிற்றலைபுரளு
நாமநீர்க்கடல் வழிகொடு நைமிசாரணிய
சோமசாலையைத் தினம்வலம் வருதலாலுமுயர்மத்
தாமசாமமூர்த்தியின் வெண்மதித் தோன்றல். (௬)

இளையவெரப்படுங் கடவுள் மாவனத்திடை யிருப்போர்
விளையவேரற வென்றுளோர் [illegible]
புனையுமீசனை பொருள்வான்றவி லென்ன
நினையுநெஞ்சர்தம் முயிரெனயாவையு நினைப்பார். (௭)

ஆய்ந்தநூன்பெருங் கேள்வியோர் துவைகைப் பகையைக்
காய்ந்தநெஞ்சினர் கனிவொடு கண்டவுத்தண்ட
மேந்துசெங்கைய ரிழிவுறுமுலகிற் பனைத்தும்
வாய்ந்தசெய்தியம் பொருளெனக் கொண்டுமனத்தார். (௮)

இப்பெருந்தவர் குழாத்தொடு மிருந்தனைப்பாக
மொப்புநோற்றுநோற் றொளிவிடு மயர்சிவஞான
வைப்பெனத்திகழ் சவுனகமாமுனி யிருக்கைக்
கற்புதத்தனிக் குன்றெனக் கொருதின மடுத்தான். (௯)

வந்தமாமுனிக் கெழுந்தெதிர் பணிந்தியாண்முகமன்
றந்துவெங்கையி னதழ்வித்திருந்தியுட் டயவான்

முன்றுபாத்திய வருக்கிய முதலியவுதவிக்
கந்தமூல பலாதிகள் கனிவுகூர்ந்தருத்தி. (௧௦)

மற்றுமாங்குள முனிவர்க ளிருடியர்மருங்கு
சுற்றிவேறுவே றிருந்திடத் துகளறுத்துள்ள
முற்றும்வைதிகச் சவுனகர்முதலினோர் விடையப்
பற்றகற்றிசூதனைப் பார்த்திவை பகர்வார். (௧௧)

ஞானத்தாறுருக் கொண்டெனைமிக மென்றுங்
கானந்தங்கிநோற் றிருப்பாங் கனிந்தின்செய்ய
வானரும்புய முகுந்தபுராண வாரமுத
பானங்கேட்டுவாய்ப் பூநிடெடுத்துத் தனைத்தோம். (௧௨)

கறுத்தவோதியர் தோள்புணர் காமுகர்க்கின்பம்
வெறுத்தலின்றியே மிகமிகவிளைதல்போற் பிறவி
யறுத்தநீயருள் சிவகதையமிர்தமதையு முணரத்
திறத்துளோமலாற் றெவிட்டலங் கேட்கவேதினைத்தேம். (௧௩)

ஆதலாலெம தகத்தவா விதனைப்பின்னு
மோதுவார்தவச் சூதநீமுறைதயி லொருகான்
வேதகாரதன் வசிட்டனுமியர் கதிவிரும்பு
மூதருந்தவர் புரிந்தயாகமதியின் முடிவின். (௧௪)

செம்பொனூற்கதிர் மணிகளாற் கற்பகத்தெய்வ
வம்புலாமலர் மாலையாற் றருப்பைகுழ்புத்
ம்பபத்தியால் விளங்கிய சாலைவாய்த்தாகி
யம்பொனாசனத் தமர்ந்துமா முனிவர்கு முலைவக்கண். (௧௫)

அருத்திமிக்கபே ரறிவுசா லருந்தவர்கேட்ப
மரித்தவர்க்குவீ டருள்செயுங் காசியின்மகிமை
விரித்துரைத்தகாண் டீதிங்கென னகையாய்க்காசி
புரத்தின்மிக்கதோர் சிவதலமுளதெனப் புகன்றாய். (௧௬)

எற்றமிக்கதா யுயர்தவ வனத்ததாவெவரும்
போற்றுதீர்த்தமூர்த் தங்களின் விசேடமாப்புவிக்கண்
ணூற்றிசைக்குநே மொப்பிலாதலத்ததாய்த் தனுந்
தூற்றுமர்ச்சனைக் கினியதாய்ச் சிறந்ததென்றறைந்தாய். (௧௭)

அன்னதின் றிருவாய்மைகளமுதினையடியோ
முன்னைநல்வினைப் பயனுற வுரைத்தனையுணர்ந்தேம்
மன்னவங்கர் மகிமையுந் தீர்த்தமுங்கின்னவனமுங்
கின்னராதிடன் பூசித்துங் கிடைத்திடும்பெறும். (௧௮)

மூலமூர்த்தியின் விசேடமு மூபனிடதுடிசேர்
சோலவண்கனி வனத்திறும் பெருமையுங்குணத்தாற்
சாலசுக்கருக் குணர்த்தெனச் சவுனகாதி
மேலருந்தவர் வினாவுற்றதனும் விரிப்பான். (௧௯)

பூவனத்துள்புங்கவன் காண்பரும் புனிதன்
பாவனப்பத மலர்பெறுஞ் சத்தியர்க்
கிவன்முத்தாய்த் தெளிந்து குயக்கரிலலின்
யாவதியாவையு மிக்கையிலெல்லியி லுணர்ந்தீர். (௨௦)

என்றவுன்னமைசால் நயதுளாவிரப்பீர் வினவு
மன்றமாதலப் பெருமையை யாவிரமுகத்தாற்

பன்னிவேதமே பகர்ந்திடவேண்டுமே தல்லான்
முன்னிமெய்மறைஞர் மொழிந்திட முடியுமோர்முடியா. (உக)

பார்த்திப பிராமணகவர்த்தனப் பரனை
யருந்திமாதவ வியாசமாலனைவரு முய்யச்
சொரித்தகாதையஞ் சுதையினிற் சிறிதியாக்குசுமர்க்
திருந்துளீருமக் கறித்தவா றியம்புறுங் கேண்மின். (உஉ)

வேறு.

குருவளர்திங்கள் கோடி யொருங்கொளல்போ லோங்கு
மொருபெருங் கயிலைவெற்புக் குத்தர திசையின்பாங்க
ரருமணிகுயிற்றித்தெய்வ வாடகங் [illegible] வேய்ந்த
திருவளர்மாடகூடஞ் [illegible] ளைகைமேதூர். (உங)

அதிர்குரற் பரவைச்சூழ [illegible]கணிலவுலகுண் மேருக்
கதிர்வரைத்தென்பாற் [illegible]ம்பொன் காஞ்சருஞ்செம்புத்தீவி
னிதிபெனக்கருமநேம [illegible]க ணிலைவழாமற்
புதிதெனமேவாகின்ற புண்ணிய பூமிதன்னுள். (உச)

கலையெலா முணர்ந்த[illegible]ய கவிரு ளாதுக்கிஞால
வலையமாவேந்தர்போற் மன்னுயிர் புரந்துமேருச்
சிலையணிகரத்தானுடற் றிருச்சிலம் பொலிகேட்டென்று
மலையமான்றருமச்செ[illegible]கோன்மனுமுறைநடாத்துங்கொங்குள்
குளாதருகடவும்விந்தி குன்றமுங் குன்றத்தூய
காதலங்துளக்குந்தெய்[illegible]க் குறமுனிகளிப்பாற்றந்த
விளாவினிற் பிறப்பைநீக்கும் விமலமாய்க் குடபாற்சைய
வரையினின்றெழுகும் பொன்னி மாநதிதனக்குமேல்பால். ()

அலம்புரி பவநீத்தோங்கு மருந்தவத் தாருவாச
னலம்புரி தவத்தால்வேத காயகியருளேசல்ல
சலம்பயி லாதியாய்த்தன்பேர் தரித்திருகரையுந்தூய
வலம்புரி யினங்கள்வீசி வருதிரைப்பவாநிக்கீழ்பால். (உஎ)

மூன்னைவல்வினைநீர் சிவன்முத்தர்க வினையமீன்ற
கன்னிநாயகன்றனிமு லிரண்டறக்கலத்தல்போலப்
பொன்னியாங் கடவுள்யாற்றிற் பொருதிரைப்பவாநிகூடித்
தன்னுருவொன்றுந் தெய்வச்சங்கம வடபாகத்தின். (உஅ)

ஏகமாங் குடிலை [illegible] யெழுதருமறையே மெய்யாச்
சாகைபேசினைய [illegible] ந்கொத்தா
யாகமாதிகள்காயமாஞ் செழுத்த[illegible]ங் கனிக்காரணத்
போகமோரசமாய்த் தோன்றிப்[illegible] [illegible]ந்தோர் வதரிச்சாலை.

ஆதியுகமெமீறு யில்லதோ ரகண்டாகாரச்
சோதியின்படிவாயத்தன் கந்த வதரிப்டாங்கர்
வேதியர்முதலோரேத்த விலிங்கமாய் விளங்கிவேத
மூதரும்பொருளாய்ப்பண்டே முளைத்ததோர் களம்பு[illegible]ர்த்தம்.

அத்துவாவடிவாயுண்மை யறிவிலுங் கறிவாயான்ம
தத்துவநீதானந்தச் சங்கமவிலிங்கமுதன்னை
முத்தருங்கடந்தயோக முனிவரு முமுக்கோடி
சித்தரும்பூசித்தேத்தச் சிறக்குமத் தெய்வத்தானம். (௩௰)

செக்கர்வான் பருதிப்புத்தேள் செங்கரம்புகுதற்கொண்ணு
தெக்கணுந்தருக்களேவத் திலைதையம் புறவமாகித்

தோக்கதாற் பரமனான சொருபமாய் விளங்குமத்தத்
தெக்கணவனைகழியன்மை தேவர்க்குந் தெரிக்கொணாதால்.

மறைமுதல்லேயதனைத்த வல்லிபால்வளங்கியங்க
நுணநாவல வத்தானை வத்தமவனத்து வாழுங்
கறையடி சிடத்தியி கலிம்புலி கிரைகளாதி
நிறையிலக் கினைத்துமொன்றாய் நீர்குடித் துறவின்வைகும்.

கல்லெலா மிலிங்கமந்தக் காவிரிபவாரி ஞாங்கர்ப்
புல்லிய தருக்களெல்லாம் புலவராப் புறவமாக்கள்
சொல்லெலாஞ் சுருதிசேவிலக சுரும்பெருமா மலம்புமோனை
வில்லெலாத் திரன்புறுக வி[illegible] வினைகாணம். (க

சொல்லருங் கதிக்கோர் [illegible] தற்றமா யிருக்குமந்த
வெல்லையில் தலத்துமேன்மை யியம்பிடப் புவனமூன்றுள்
வல்லவர் யாவரென்ன வருந்தவுஞ் சவுனகாதி
தொல்லருந் தவத்தோர்பின்னுஞ் சூதனை வினவுதற்றார். (க

செதுவிய வினையதானஞ் சிறந்ததென் னளைகாரண
தெல்லித் மியக்கர்கோனார் செய்திய மலம்யாதென்ன
வெவ்விய வசுக்கைசெற்றோர் வினவிட விறும்பூதெய்தி
வெளவிய பவத்திருத மாமுனி புகாப்படதாறுன். (கக.

நைமிசாரணியச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் (௭௧.)

௨௧

24

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது

குபேரன் சிவார்ச்சனாச்சருக்கம்.

வரம்பெறகான் மலருறை மலையசழுங் கலைவையுங்கா
மருங்கலோல[illegible]

சரங்கொலிவத் தின்[illegible] காவிாய பவாகியுருகுழ்
கடவுள்வைப்பிற்

பரம்பொருளாய்த் திருவதரி கிழன்முனைத்த
சிவக்கொழுந்தைப் படுத்தவன்பு

கிரம்பமலர் கொதெனதன் வழிபாடுபுரித்தடைந்த
நிலைமைசொல்வாம். (க)

சிந்தைதெளிந் துணர்ந்துளீர் கேண்மினெ[illegible]
தெருட்டுமுன்னர்ப்

பந்தமல விருள்சிக்கும் பானுவெனுங் கைலைவட
பாலின்ஞாங்கர்

சந்தகை வெயில்தைடரு புனைகையென வுரைத்திமேந்
தலத்துமேவுங்

கொக்தலர்தார் படிவைசிர வாவெண்போ னவன்புதல்வன்
குபேரனென்பான். (உ)

கரயிருகான் குளகமலக் கடவுண்மாபிடையுதித்த
　　கயவான்மேலை
வரமலிய முதுக்குறைவால் வளமையிற வின்மைமூதன்
　　மலரின்மேலோன்
சிரமருவு திருக்கரத்தோன் வழிபாடோ ரனுத்துணையுந்
　　திறம்பாறுகிப்
பரமவுணர் வாற்சைவ நூன்முறையாற் சிவார்ச்சனைசெய்
　　பணியினின்றான். (௮)

உழுதுவரி யளிபுடைகும் [illegible]துவண்ண
　　மொருநாட்போலப்
பழுதகலும் பேரன்பாற் பூர்மெரித்த குறமூரற்
　　பவழக்குன்றைத்
தொழுதவழி படமகிழ்கூர்ந் தருட்கடைக்க ணோக்களித்துத்
　　தோழனுக
முழுதுமவன் வரங்கேட்டுக் கொடுத்துவட திசைக்கிறைமை
　　முன்றியல்கா. (௯)

அண்டர்பிரா னிவ்வண்ண மருள்செய்யப் பெற்றோறு
　　யளகையாளி
யெண்டிசைக்கு மேலாயவடதிசைக்கு மிருநிதிக்கு
　　மிறையோனகி
தெண்டிரைசூ ழுலகனைத்துஞ் சிறந்திடவச் சிரவணனைத்
　　திகழ்ந்துதெய்வத்

தண்டளிர்ப்பூம் புட்பகத்துக் குரியோனுய்ச் சிவபூசா
　　தரனுய்வாழ்ந்தான். (௫)

மதிக்கதிர்வெண் பிறைவேணி மலைமகள்பாகனைமீள
　　வாராமுத்திக்
கதிக்கொருசிந்தாமணியை வரன்முறையா லருமறைநூல்
　　கரைந்தவாற்றால்
விதிக்கரிதா மாதலத்தும் வேதநூலெடுத்தெடுத்து
　　விரிக்குந்தெய்வ
நதிக்கரையு மியக்கர்பிரான் பூசித்துமகிழ்ந்துறையு
　　காளிலோர்நாள். (௬)

விஞ்சரிச்செங் கதிர்மணித்தார் வேய்ந்துநற வுண்டளிபாண்
　　மிழற்றுந்தெய்வ
மஞ்சரிக்கொத் தணிகிளைத்த புட்பகமானத்திவர்ந்து
　　வடதிக்கேந்தல்
சஞ்சரித்து வான்வழியாய் வரும்பொழுது சாந்துமா
　　தனமுழுத்துங்
குஞ்சரத்தின் கோடுகளுங் கொழித்துரு[illegible]ம்பொன்னிலைக்கண்
　　குளிரக்கண்டான். (௭)

பூவலயத்துள்ளோரைப் பொன்னுலகத் தோராக்கப்
　　புகுந்ததேயோ
பாவவிருளிரியவருட் பானுவடிவாயெழுந்து
　　புரந்ததேயோ

தேவர்தொழுஞ் சிவபெருமான் கருணைமடை திறந்தொழுகிச்
செல்வதேபோ
லாவலையின் மாதேவியா வெவருக்கா விரித்தாங்க
முழக்கக்கேட்டான். (அ)

பார்க்கடன்மே னெளிர்தலைக டவழ்வதெனப் பகிரதியும்
பரவும்பொன்னி
யார்கவரும் பூக்கரங்கத் திவலைகளா னனைத்துமட
லவிழ்த்துசெய்தே
ஞற்கடையு முவட்டெடுக்குந் சோலைதனுக்கனமு
நடலைத்தோற்றந்
தீக்குமரன் கனிவதரித் தருகெருங்கு பெருவனமுஞ்
சிறக்கப்பார்த்தான். (கூ)

கந்தனைக்கால் விதிகொலைசெய் வன்றனைக்கா னணைந்து
புலாக்கமரும்பேழ்வாய்க்
கொம்புலியும் புல்வாயுங் குடசிறையும்பனைக்கைமதக்
குஞ்சரமு
மெய்த்தகைய வயப்போக்குமாகுவு ணாகமுமொன்று
மன்புகூர்ந்து
தெரித்தகைக்கோர் துறைகுழீகுண்டு விளையாடு
நிலைமைகண்டான். (க0)

சரந்தெறித் தகைதலைக்கொள் தவத்தோரு பருத்திகையாழ்
தனைமுக்கத்தாக்கும்

கரதலத்துமுனிவோருஞ் சின்னருங்காத்தருவ
கனைமுங்காலா
விரதமுளோனிகல்கடந்த யோகியரும்போகமெலா
மௌவிரீத்த
விரதமறைநூலோரு மனையதிருத்திரமெலாம்
விளங்கக்கண்டான். (கக)

எண்டிசைசூழ் பெரும்புவன மொருமூன்று வித்தலத்துக்
கிணையாய்வேறு
கண்டறிந்தோ மிலெனெபோட் கௌரிநாயகனமலக்
கழல்பூசித்துத்
தொண்டுபடு தவப்பலனை கண்பெற்றபெரும்பேறு
தோன்றக்கண்டு
கொண்டதித்மாதலத்தை யெனமயிர்க்கூச் செறிந்துகரங்
கூப்பிநின்றான். (கஉ)

ஒப்பிலான்கருணையினை னிலமெழுதுபோனுமிடை…
முறுகிவிந்த
வைப்பினிடைமாதொருபா லமர்ந்தவனைப்பூசிப்பான்
மனத்துறுன்னை
வப்பொழுதங்கதனருளா விருவிசும்பி னிடையிருந்தோ
ரமுதவாணி
யெப்பாலுமடைந்திக் கிழவனிருசெவிதுளைப்ப
வெழுந்ததன்றே. (கங)

முன்பயிலுந்தவப்பேற்றாற் பிங்கலநீசிவபூசை
முறையினாற்றாற்
கன்புசிறந்துநினைந்தா யாதலாலப்படியே
யரனைப்பூசித்
தின்புறுதற்கொருதான மியம்புதுங்கேளெழுந்துகளை
யெறிந்துபாவத்
துன்பமகற்றிடும்பொன்னி நதிக்குடபால் பவானியெனுந்
துறைக்குங்கீழ்பால்.

இன்னவிருகடவுணதி கலொருமறைவடிவா
மிலந்தைநாங்கர்
முன்னைவினைக்கருமருந்தாய்ச் சோதிமயமாயிலிங்க
மூர்த்தமாகி
மின்னவிர்செங் கோட்டுவரைக் கைகான்குபேரசத்தின்
மேல்பால்வைகும்
பெ[illegible]தேவுலகும் புயங்கலோகமுந்தொழும்
புனிதத்தானம்.

வேறு.

பண்டோர்வைகலிற் பாற்கடற்றென்னமு
துண்டதேவர்க ளோங்குடற்றானவர்
தண்டவெஞ்சமர்க் கஞ்சித்தளர்ந்துபூ
மண்டலத்துறிம் மாதலத்தெய்தினார்.

ஐயர்போரி லவுணர்க்குலைந்திடு
மெய்யர்சால வெருக்கொளுஞ்சிந்தையர்
கையர்முப்புரங் காய்ந்தவன்வாழ்ந்திடுஞ்
செய்யசெம்பொற் சினகரங்கண்ணினார். (கஎ)

சலந்தருந்திறற் றானவர்போர்க்குடைந்
துலந்தநெஞ்சர்கை யுச்சிகுவித்துவார்
மலிந்தபொன்னி பவானியின்சங்கம
விலிங்கமூலத் திறைவனைவாழ்த்தினார். (கஅ)

அந்தரத்தர் துதிப்ப வுருட்கடல்
கந்தரத்தி கறையினர் சூழ்தர
முந்தைமூல விலிங்க முகத்திடை
வந்துதோன்றினன் மாலயன்காண்கிலான். (கசு)

தூயசுந்தரச் சோதியைக்கண்டலும்
வாயுவிந்திர னாதியவானவர்
மாயைசேர்கிரி மைந்தர்களாவுள
மேயதுன்பமும் விட்டுவிளங்கினார். (உ0)

காமதேனுவின் கீரமுங்கற்பகப்
பூமலர்த்திருத் தாமமும்புட்கர
வாமநீர்த்திரு மஞ்சனமும்விரைத்
தாமதீபசுகந்த பலங்களும். (உக)

மற்றுமுள்ளன வான்பொருளிங்கொடு
நெற்றியாரழ னேத்திரமூர்த்தியைப்

பற்றினல்வழி பாடுசெய்யும்பர்க்குக்
கொற்றம்யாவுங் கொடுத்தனன்கோதிலான். (௨௨)

அமரராண நான்முறையாற்புனற்
றமரவேணித் தலைவனைப்பூசித்துச்
சமயவாட்கைத் தைத்தியராம்பெருந்
திமிரவாருதியைச் செயித்தேறினர். (௨௩)

அன்றுதொட்டந்த வைப்புலகியாவினும்
வென்றிசால்விசை யாபுரி யீதெனாத்
தூன்றுவீர புரியென்று தொல்பெய
ரென்றுமோங்கிய தீசனருளினால். (௨௪)

சேமமார்வச் சிரவண னீங்கு
பூமியாமித்தப் புண்ணியத் தானத்தை
சேமமாகி யிலங்கை நிறுத்தவாழ்
வாமதேவனை வழிபடு வாரெனு. (௨௫)

நிலையழுத்துந் திருமுடி மேலொரு
மலரையிட்டு வணங்கினும் வாய்த்திடும்
பலனையார்சொலப் பாலர்முன் றூனுவல்
நிலையிதுண்மை யெனவினை நீயெனு. (௨௬)

மெய்வழங்கி விசும்பினின் றிவ்வணந்
தெய்வவாணி தெருட்டலுஞ் சென்னிமேற்
கையழுந்த முகிழ்த்துக் கதியடைந்
துய்வதாயின னென்றுள் ளுருகினன். (௨௭)

இரங்குநீர்மைய னாகிய கிரு
மருங்கி ரண்டரை நாழிகைமத்திய
னொருங்கிலங்கை நிறைபெருங் காவல
வரங்கொள் வைப்பினை யும்பரின்வாழ்த்தினன். (௨௮)

வேறு.

வருந்தவல் வினையைவெய்ய வடவைமாமுகத்திற்பட்ட
பருந்தெனத் தகிக்கும்பொன்னி பவானியும் இடக்கரைப்பன்
விருந்திய தலத்தைக்காண்பான் விமானம்விட்டிழிந்துசெங்கை
யருஞ்சவிமுகிழ்த்துச் சூழ்வந் ததிக்கடிவணங்கிப்புக்கான். (௨௯)

மனிதர்கள்பிறவிநோய்க்கு மாத்திரையனைய செய்ய
கனிதிரள்வதரித்தெய்வக்கானகத்தானைப் பெற்றோர்க்
கினியொரு பிறப்புமுண்டோ வெனவினைத் தெங்கிக்கண்கள்
பனிவரத் தனதுளக்குப் பராசரனிருக்கை கண்டான். (௩௦)

கண்டனு முனிவர்கோனைக் கழலினையிறைஞ்சி யன்பு
பூண்டுநின்றுருகுமுன்னப் புருடவாகனனைப் போத
மாண்டகு தவக்குன்றன்னான் வாழ்த்தருளன் மகிழ்ந்துநல்கி
யாண்டொரு தருப்பையாற்செய் யருந்தவிருக்கையீந்தான்

பின்னருமிறைஞ்சியந்தப் பெருந்தவிருந்த தெய்வக்
கின்னரர்பிரானைநோக்கிக் கிளருந் தவத்தோன்கூறு
முன்னைநீ வருந்திபோற்று முடலதைப் பயந்தாலித்த
நன்னெறிகவிட்டோனுந் நற்றலங் காணப்பெற்றாய். (௩௨)

அதிர்கடலுலகத்துள்ளோர் யாவேனுமன்புகூர்ந்து
கதிதருமிணையதெய்வக் கடவுண்மா தானங்காணில்
வதிவுறிற்கணைப்போதேனும் வசித்திடின் மலர்வெண்டிங்கள்
பொதிசடை முடியெம்மண்ணல் பூரணவருள்பெற்றுய்வார்.

இருமையர்விந்தவைப்பி னிதா:மும்வாக்கு மெய்யு
மொருமையா யுள்ளன்பூறி யுறையினு முமைகோன்செய்ய
திருமலர்ப்பதங்கள்பூசை திருத்தினுங் கருத்திலுன்னுங்
கருமம்யாதெனினுமுற்றிக் கவலைதீர்போகந்துய்ப்பார். (௩௪)

ஒப்பிலான்கருணைகூர்ந்திங் குவகையி னுறுதலாலிவ்
வைப்பிடை மலரோனாதி வானவர்முனிவ ராேனோர்
விப்பிரமுதலித விஞ்சையரியக்கர் சித்த
ரிப்பதிக்கணேற்ற மின்னமு முறைந்தங்கேனி. (௩௫)

அடவியிலுறைந்துதீர்கா லடங்கவையயின்று மைந்தி
யிடையினினின்றும்பஞ்ச வித்திரியந் தகித்துகோற்போ
ருடைவுறும் பெரும்பேறித்த வருட்பெரும் பவானிகூடற்
கடவுண்மாதானந்தன்னிற் கந்துளாவொருதிக்கோ ரெய்தும்.

தலமதின்மேலாமித்தத் தலத்தியாரெனினுந் தானந்
திலஃளவாற்றினுஞ் சிலம்பதா மிங்குநூலோர்
குலமதிலொருவற்கன்னங் கொடுத்திடிற் கோடிநூலோர்க்
கலகின்மாதலத்திலன்ன மருத்திய பலன்வக்கெய்தும். (௩௬

பாசுகலிலிங்கநூறு பதிட்டைசெய் தன்புபூண்டு
புரிசைசூழ்காசிதன்னிற் பூசித்துப் பெறும்பேறித்த

வரசிவபவானிபொன்னி மருவருட் டானந்தன்னி
லொருசிவ லிலிங்கந்தாபித் தருச்சனைப் பேறியும். (௩௭)

நூனவாயமெயானந்த லகரியன் மறைப்பிராட்டி
யானவளருளேயித்த வருட்பெரும் பவானியென்னு
மாநதியித்தவைப்பின் வாரணத்தொழுகு மந்தப்
பானியமருந்தினோர்கள் பண்டமுதுண்டோரொப்பார். (௩௮)

ஒருபொழுதுண்டுசால வுறப்பொறுத்தடைந்து கங்கை
வருபிரயாகைசூழ்கி மகம்பலபுரிந்து மென்றுங்
குருகிழன் மணிகீர்த்திபொன்னி குடைந்தொருவதரிச்சாகைத்
திருநிழலமர்ந்ததேவ தேவனைத் தெரிசிப்பார்க்கே. (௪0)

வேரிசூழ்ட்டச்சூழ்ந்து விரிசினை விளக்குசேரிப்
பாருளகடம்புத்தானம் பயில்சிவ கோசம்பாவுஞ்
சீருறவிதியாற்பூசை செய்திடும் பலமாமித்தப்
பூரணவதரிச்சாகைப் புனிதனைப் பூசைசெய்தால். (௪௧)

அருந்தனபதியிவ்வண்ண மாதிநூன் மொழியென்றுள்ளந்
தெரிந்துகொளினையதானஞ் சேர்ந்தருந்தவங்களேற்றுத்
தருந்தனவமுதலிங்க தாபனஞ் செய்தியாமிங்
கிருந்தன னித்தானந்த வினையில் பேரின்பம்வேண்டி. (௪௨)

வச்சிரவணனீயித்த வதரிமா நிழற்கண்வாழு
முச்சிரப்படைக்கைமுக்கண் மூர்த்தியை யிமையமின்ற
பச்சினங் கொங்கைவேதப் பாவையாருடனே யன்பா
லிச்சையிற் பூசையாற்றி யெய்துதி யரும்பேறென்று. (௪௩)

இனையபெருண்மையிக்கன் பராசரனியம்பக் கேட்ட
கனைகழலியக்கர்கோமான் கண்களித் தாரைகால
மனநினைக்குருகிக்காய வானியுந் தூக்கிநோக்கித்
தனையொரு சிறிதுபோது மறந்தனன் றகைக்குமன்பால். ()

நெடிதுபோ திருந்துபின்னர் நிகரறுமுனிவற் போற்றிக்
கடிகெழுக் தமலன்பூசை கடைப்பிடித்துருகு மன்பாற்
குடிமைபோ பிரண்டெக்கூடுங் கோதகல்தானந்தோய்ந்து
முடிவறு கடன்கள்யாவும் விதிவழிமுடித்த பின்னர். (௪௬)

கண்டிகை யாருஞ்சென்னி கனங்காம் விளக்கீற்றின்
புண்டரந் துலங்கநேரமப் பொடித்திடத் தேவாரவின்
றண்டருபயமுங்கக்கா சுழுமைமந்தருவின் போதுங் [தான்.
கொண்டணி பணியாயும்பர் கொணர்ந்திடக் கோயில்புக்

அங்கமோராறாய்வேத மனைத்தையு முணர்ந்தசைவ
மங்கலமறையோர்சொன்ன வாகமவழித்தாய் வந்து
சங்கமவிலிங்கனுனச் சயம்புவை யபிடேகாதி
தங்கருத்துவப்பவேறு தனிதனி சிறப்பித்தாட்டி. (௪௭)

பஞ்சகௌவியத்தாலைந்து பரிமளவமுதாற்றெய்வ
மஞ்சனப்புனலாற் பாலான்மதுக்களாற் றதியானெய்யா
லஞ்செழுங்கன்னற்சாற்று லரும்பலவருக்கச் சாற்றால்
விஞ்சியபகந்தர்ப்பூர விரைகமழ் சாந்தச்சேற்றால். (௪௮)

அந்தணர்முனிவர்தாழ்த் தருமறைசெபித்த செம்பொன்
மந்திரக்கலசநீரால் வானவர்வடித்த தெய்வச்

சந்தனக்குழம்பாற்கங்கைச் சசந்திராகாரைநீராற்
சிந்துரப்போர்வையான்றன் றிருமுடிகுளிரவாட்டி. (௪௯)

போற்றருந்திருமெய்யீரம் புலர்த்தியற்புதமா யார்க்குஞ்
சாற்றருந்திருவொற்றாடை தரித்திருட் கனங்கம்வாங்கத்
தோற்றியதயனெனச் சுடர்விடு மணியிராசி
யேற்றியகலன்கள்வெவ்வே றிலங்கிடப் புனைந்துபின்னும். ()

கந்தமூலநம்பாலக் கதைபும்வெண் ணறுந்தசையப்
பைந்தளிர்க் காந்ததக்கற்றைப் படலையுங்கடுக்கைத்தாரு
மைந்தரு பலரும்வில்வ லலங்கலுமலங்கொள் பைம்பொற்
சுந்தரப் பணிகள்யாவுந் தனித்தனி சுடரச்சூட்டி. (௫௧)

வாய்மலர்ந்தெழுந்தசாம மறையொலிதழங்க விண்ணோர்
தூய்மலர்மாரிதூர்ப்பத் துந்துமிமுழங்கத் தூவெண்
சாமரை யிரண்டுபாலுஞ் சாரதிரட்டத்தெய்வத்
தேமலர்க்குழலாராடற் சிலம்பொலி யெழுந்தேங்க. (௫௨)

முறைதெரிபராசரனுந்தி முனிவரருளைத்த வாற்று
னிறைதருதூபதீப நிவேதனமுறையாற் செய்து
துறைநிகழ் சடையுளானைச் சோடசவுபசாரத்தாற்
குறைவற விதிவழாது பூசித்தான் குழைந்துநின்றான். (௫௩)

தூயவானிழுதின்றொய்ந்த சுவையுறு பதமுமுக்க
ணாயகற்களவிலாது நிவேதித்தானலுஞ்சேர்வைபின்
மேயவட்டீந்துவேத மந்திரவிதிவழாது
தாயனையானைப்போற்றித் தனியலஞ்சூழ்ந்து தாழ்ந்தான். ()

ஆர்க்கிருவிமென்றூன்கு அலரம்பகம் பொன்றூற்செய்து
சார்த்தனிலிடைக்கெலாம்வெண்டாளவாணமணிகள் கோத்து
புரிந்தருபருதிநேவும் பூரணமதிய நானக் [ப்
கார்கைதயுஞ் சடையாறுள்ளக் களித்திடக்களிவி விட்டான்.
பின்னருந் தனதன்செங்கை பெருமணிமுடிமேற்கூப்பித்
தன்னிருகண்ணுணைத் தாரைநீர் வழிந்துசோரக்
கன்னலஞ் சிலையார்காய்ந்த கடவுளைப் பவாநிகூட
லென்னையாளுடையமுக்க ணிறைவனைத் துதிக்கலுற்றான்.

வேறு.

கங்கையணி வேணியகலாதர புவாநி
மங்கையருளுன்மறை மடந்தைபுணர்வான
வெங்கட்டனிநாயக விலர்ஞதமிழ்வாழுஞ்
சங்கரபுராதன சதாசிவ மகேச. (ருஎ)

சேயகனகாசல சிலாதர முகுந்த
சாயகவிரிஞ்சசிர தாரணவுணர்ந்தோர்
நாயகவெனத்தர் சடாமகுட லோக
நாயகபராபர நிராமய நிரீச. (ருஅ)

மங்கள கரம்பொலி பவாநிநதி பொன்னி
சங்கம மனோகர தயாபர கணிச்சிப்
புங்கவ வுதண்டபாணி பூரணபுயங்க
கங்கண மகாவுதரி நிர்வண மகேச. (ருகூ)

போதசரணஞ்சருதி நாயபிரான
காதசரணஞ்சரண நாகணிகுழைப்பூங்

காதசரணக்கொடிய காலனுயிருண்ட
பாதசரணஞ்சரண மென்றடிபணிந்தான். (சுய)

இறந்தஇ துயிர்க்குயிர தாயுளதுநேசாய்
நிறைந்துசுடர் இன்றருமுனிவரிடைவந்து
பிறந்தது குறுபமெனு யோர்மணிபிறைத்தா
ருறைந்தசடை நாயகனுவப்புற வணிந்தான். (சுக)

இம்முறைமெய் யன்புட னியக்கர்பதிமுக்கட்
செம்மலுக்கருச்சனை செயக்கருணை தங்கு
மைம்மலர் விழிச்சுருதி மங்கையொரு பங்கர்
கைம்மழுவ லங்குவகை யிற்களிசிறந்தான். (சுஉ)

மாலுமலர் மேலவனும் வானவருமன்னுங்
கோலவன மாயவில் கோடியுகமேடிச்
சாலவும் வருந்தியறி தற்கரியபெம்மான்
மூலமெயிலிங்கமுதன் மூர்த்தியினுதித்தான். (சுங)

சேணிரவி மட்கவிரி செஞ்சுடர்களுற்றம்
வேணிமுடியும் பணில வெண்குழையு மாரம்
வாண்முகமும் வான்மகளிர் மங்கலநிரவ
னாணிலைசெய் கந்தரமு காண்குதிர டோளும். (சுச)

மல்லல்செறி வெள்ளிவரை வெற்றுமருப்போ
டல்லிருளமையுமரவத்திலும் வேத
வல்லியொரு பங்கும்வர தாபயமும்வன்னிக்
கொல்லியின் மனப்பய மொழித்தவிருதாளும். (சுரு)

உத்தார சாபதியு ளத்துவகை வெள்ளத்
தத்திமிலை யாதலைக டன்னவினி துள்ளப்
பத்திசெயு மன்பர்கள் பவக்கடல் குடிக்குஞ்
சத்தியுள கைப்படைக ளேந்தனிதயங்க. (௬௬)

நந்திமுதலாயகண நாதர்புடை சூழக்
கந்தருவர் கின்னரர்கள் கானவிசைநீட
வந்தரரிரங்கிமுடி யஞ்சலி பணிப்ப
வந்தெனிதி னின்றனன் மறைக்குமினனுமெட்டான். ()

ஆரணமுடிக்கு மரிதாகிய வகண்ட
பூரணன் வெளிப்படவிபூதியணிகண்டு
தாரண வியக்கர்பதி தானின்மனம்வீழ
மோரணி மரத்தினுரு குற்றெதிர்விழுந்தான். (௬௮)

தேடினனிரங்கின னெழுந்துமுடிசெங்கை
சூடின னெடுத்தர வெனத்தொனி முழக்கிப்
பாடின னடித்தன னரும்பர வசத்திற்
கூடின னிருங்கருணை யங்கடல் குளித்தான். (௬௯)

இன்னணம் வழுத்திறையை நோக்கியருளீச
னுன்னரிய பூசனையி னுவகை மிக்கே
யின்னுளம் நினைத்தவர மியாதெனினு நீதான்
பன்னுதி யளிக்குது மெனப்பர னுரைத்தான். (௭௰)

தோழனுமகிழ்ந்து கருதிக்கொடி மணாளன்
றுளிணை வணங்கியிரு தாமரை மலர்த்தாட்

காவென விருந்திடு மெனக்களித்தி யாதில்
வானிரவி குமூலகி னென்றினம் வழுத்தும். (௭௧)

வேறு.

ஏகநாயக வுமையனோற் கன்றுநீ யினைய
வேகைவயாற்றரு முத்தர வளகைபோலிந்தச்
சாகையப்பதி தனக்குநின் றனக்குமப்பெயரோ
டாகவென்றுமென் வாயிதென் றடிமலர் பணித்தான். (௭௨)

முக்கணைக்கனு முகமலர்ந் தன்பனை நோக்கி
யக்கணத்திலாங் கவ்வாறு கொடுத்தது மகில
திக்கணைத்தினுந் தெக்கண வளகையாய்த்திருப்பே
ரோக்கதாலவை சேசனுமப்பேசியு மிறைந்தனன். (௭௩)

தொல்லரும்புகழ் நிமையவர் மலர்மழை தூர்த்தார்
நல்லதீர்த்தமெய் யன்பர்களரவென வார்த்தார்
எல்லையில்தவக் குபேரனுக்கெவ்வணம் வேத
வல்லியாயகன் வரங்கொடுத் திலிங்கத் துள் மறைந்தான். (௭௪)

வெற்றிவெள்விடை யண்ணல்பால் விழுமியவரங்கள்
பெற்றுமேம்படு தவத்தனப் பிறங்கிய தனதன்
மற்றுமப்பெரு மதரியத் தருமிடை வனத்தை
முற்றுமாநகர் முறைநெறி விதித்திடவுன்னே. (௭௫)

தனத்திறைவனு மனையமாழக் கிளிதுபசரித்தில்
வனத்தைநீன்றிடெற்கு ளளிகாய் வணங்கொள்வான்பதிக
ளினேர்த்திருக்கு மோர் திலதமாயமைபெனக் களிகூர்ந்
தினிதிதனிலங்குவை யுற்றவன் வையைந்தான். (௭௬)

பாங்கொங்கணும் படர்சிறை களிந்துவன் பணைக
ளோங்கிவான்றெரு தருக்களை யெறிந்துயிக்குடர்ந்தோர்
வாங்கிப்போரது வகைப்பகை தமித்தல்போன்மறித்துத்
தீங்குமண்டர்கள் சிந்தைபோற் சுசியுறத்திருத்தி. (௭௭)

சரப்புறப்புறங் கரைதிரன்காவிரி பவானி
...ரப்பனைக்கட நமூவியநிதிமா நகம்போற்
...புறங்கநாந் திணைமண்டலத் தடவிப்
பரப்புறுமெனப் பரந்துகும் மூதெயில்பதித்தான். (௭௮)

உதித்தவே... யாமெனவேரு மருந்து
மதித்தவா... யாரையின் ... மைத்தான்
கதித்ததும்பிய கருணையானருளினேர் பிறவி
துதித்துமேவருங் கதிபுகும்வாளைவாய் ஈசன். (௭௯)

ஆழிசைக்கொள்வோ னுறக்குபாற் கடலிலெழிபோ
லேழிகற்பகம் புரவிகாவிளைப்புற விவந்த
சூழிகைக்குலப் பந்தியுஞ் சுடர்விடுமாட
மாழிகைக்குல நிரைகளுந் தனித்தனிவகுத்தான். (௮௦)

சிகரமாமணி மேடையுந் தெற்றியுமாங்குப்
பகரொணாவெழிற் சதுக்கமும் பரித்துவெவ்வேறு
மிகவிலாதமைத் திலங்கையக் கருவனையென்னத்து
மகாதோரண வனமென மறுவொவிரைத்தான். (௮௧)

ஆகிநாலுவ லத்தரைக்காவைய மொருபா
லீதிநாலுவைர் திருபாமந்திரங்கள் யொருபாற்

தீதின்மாமதி யமைச்சர்க ளுறைமனையொருபாற்
கோதின்மாதிதி வணிகர்தங்குழாத்திடை யொருபால். (௮௨)

தடங்கொள் காவிரிக் கணியதாய்ச் சைவர்மாமுனிவர்
மடங்களெண்ணில சிறப்புறவகுத்துமற்றன்னோர்க்
கிடங்கள் பலவுமே நழுதுறவியற்றினன் வேலை
விடங்கொளண்ணல் றூக்கமைசால்மயனெனுமேலோன் (௮௩)

கொன்னைறதாதவி குங்குமங் குருந்தமந்தார
மன்றன்மாதவி பாதிரி சண்பகம்வகுளந்
துன்றுசந்தனங் கூவிளங் கோங்கமசோக
நின்றகந்தன வனம்பல... ...த்தான்.

எட்விழ்ந்துசெங் குமுதம்... மெழிற்பூங்
தோடலர்த்தபைங் குவளை பசுங்கரும்புஞ்சூழ்கமலங்
காடலர்த்தென வலர்ந்தபூந் தடங்களுக்கழகு
சேரவேயும்புற வணியதா யோங்குறவியற்றி. (௮௫)

உருத்தயங்கிய வுத்தரவளைகட்கு மேலாய்த்
திருத்திமற்றைய புறவணியுளவெல்லாந் தெய்வப்
புரத்தின்மேம்படு மக்கள்க்காக்கிவான் பொதுவி
லிருத்தனுர்க்குறை யாலயப்பணி நிருமித்தான். (௮௬)

தலங்குமாரனைப் பதிவமாயிலங்கைக்குழ்ந்து
வலங்கொள்வான்றட மணியழிலணியுற வகுத்துக்
குலங்கொளாடகக் கொடுமுடிக் குன்றமேசிக
மிலங்கவாங்குமின் றேத்தல்போற் கோபுரமியற்றி. (௮௭)

பூதநாயகன் வானவர் நாயகன் புனித
வேதநாயகி நாயகன் வியப்புற விண்ணோர்
காதல்கூர்மணி மானசே கரசினகரங்க
ளாதிநூன்முறை வேறுவே றழகுறவாற்றி.

மற்றுமுன்னை பணியெலாம் வரன்முறை முன்னூல்
சொற்றவாறனுத் துணையினுந் திறம்பிடா தியற்றிச்
சுற்றுமூவெயி னகரினைச் சரோருகவனன்
றெற்றெனச்சிவ னருளினாற் பாவனஞ்செய்தான்.

விருப்பினல்வகை வருணபூமர்நகர் விளக்
கிரப்பிவேண்டிவ கிலெபெரு...ளங்களை திருத்தித்
திருப்பொருந்திய தெக்கணை...தாய்த் திருப்பே
ரிருப்பதாக்கின னந்நகர்க்கிருதிகி...றைறையோன்.

சிந்தைவாக்குமெய் யொன்றியதெளிவோன் சிறப்பால்
வந்துமாதவப் பராசரனடிமலர் வணங்கி
பந்தமாறுமி தன்னெறிமேவன்பதித் தமைத்த
சந்தவாசமூத லிங்கத்தின் சந்நிதிசார்ந்து.

ஆவிபன்னவஞ் வாராமுகலிங்கத்தின் கீழ்பாற்
றேவதீர்த்தமென் றுள்ளதத்தீர்த்தத்தின் விதியா
லோய்விலன்பினிற் குடைந்துமே ரொளிவிழமூத
பாவனப்படி லிங்கபூசனை பரிந்தாற்றி.

அங்கணாயக னருள்பெரி தடைந்துமெய்வேத
மங்கைநாயகன் மகிழ்ந்துறை தெக்கணைவளைகப்

புண்யமாநகர்த் திருத்திருவலஞ்செய்தப் புரிக்கண்
டங்குநூகார்க் கரும்பொருள் விருப்புறத்தந்து. (௧௩)

பணிகொள்வார்சடைப் பரனருள் விடைகொடு பராசன்
றுணைகொடாடொழு தந்தண ராசிமேற் சூடி
மணிகொள்வான்முடி வச்சிரவணன் மலரலங்க
லணிகொள்புட்பகத் தமர்ந்தள காபுரியடைந்தான். (௧௪)

ஆவித்தவெம்பவ மகற்றவான் வேண்டிநேரந்தத்
தலந்துவைகிட வேண்டுமென் றருட்சதுர்மறைநா
வொலித்தகாதலான் யானுமக்குரைப்பதென் றுங்கோர்
திலத்துணைப்பொழு துறையினும் பிறவிநோயசிதையும். (௧௫)

ஞானமிக்கபே ரறிவுள்ர...கனி வதரி
கானமன்னது கடிகமழ்ந்திக்கண வனகை
யானதிவ்வண மென்றனனருமறைக் கொடிக
டானிவர்ந்திடத் தாங்குருட்டருவெய ஞ்சூதன். (௧௬)

இவையெடுத்தருள் முனிவரனியம்பிடக் கேட்ட
சவுனகாதிமா முனிவர்கடனைப்பிலா னந்த
வுவகைமங்கடல் குளித்தனர் களித்தன ருணர்வுட்
கவையுறுஞ்சிவ சிவவெனக்கண்கணீர் சொரிந்தார். (௧௭)

குபேரசிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம்-௩-க்கு விருத்தம். (௧௭0.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலாவது

பாராசரச்சருக்கம்.

கராசலவுரிபுனைக் கனகன் பூசித்து
வீராசிதகர்செய்த மேன்மையிந்நிலத்
தராசெனவிலகுபெறு சுரர்திசைகளும்
பராசரருக்குசெய் பணிபுகல்வாம். (௧

தன்னிகர்வேதவிலாசச் சவுனகாதியர்
பின்னரும்வினவுவார் பிறங்குகேள்மையோ
யன்னமெய்ப் பராசர னெழுதலிங்கமப்
பொன்னகர்பதித்ததும் பூசைசெய்ததும். (௨)

உன்னரும்புலவர்கட் குரவதாயுயர்
தென்னமுதங்கர் சேர்தம் மாமுனி
வன்னல்பால் வந்ததும் வருத்துரைத்திடுமென்
றுன்னியோர் வினவவு முணர்த்துஞ்சூதனே. (௩)

அலைமெறி பாற்கட லலறப்பண்டையிந்
நிலைவறுமசுரருஞ் சுரரும்வாசுகி
யிலைபெறு வடத்தினா லிழுல்செய்யாடல
மலைபெறு மத்திடைக் கடைந்துசெய்புகாள். (௪)

வருந்திமெய் புணர்வொடும் வழிபட்டோர்க்கெதிர்
பரிந்தருட் சிவம்வெளிப் படுதல்போற்சுர
ரருந்துவான் சுதைகட லகடுவாய்விடச்
சுரந்துமே லெழுந்தது தூயவான்கதை. (௫)

அமரியாங் குடித்திடு மெல்லையார்கலித்
தமாமுங்கீழ்ப்படத் தயித்தியாங்கியோ
ரிமையவர்தமக்குமுன் பிரைந்துமுந்திரு
நமைமாங் குணர்ந்துமா லணங்கெனாயினான். (௬)

வந்தமோகினிதிரு வடிவச்செஞ்சடர்
மூர்த்தியவண்டுபோல் சூழ்ந்தானவர்
சிந்தைதனைந்துருகி யிச்சிப்புவன் னிடைப்
பைந்தொடிமக்கெனப் பலருமெண்ணினார். (௭)

தடம்புயத்தமரரைச் சயித்துத்தன்சுதைக்
கடங்கனைக் கதிர்விடுங் கனகவாண்மணிக்
குடம்புரை குவிமுலைக் கொவ்வைவாயிவட்
கடங்கலு மளித்துமென் றவசமாயினார். (௮)

அடுத்துள விண்ணவர்க் கருத்துவானருள்
மடுத்திடு மெந்திறன் வலியானவர்
தடுப்பருங் காமநோய் தலைக்கொளத்தனி
தொடுத்தவீரன் முறுவலோடுங் கதையைவெளவினான். (௯)

அஞ்சனவண்ணமா லணங்கு மோகினி
வஞ்சனைத் தொடர்பிறல் மயக்கிவானமர்க்

குஞ்சரவுணர்கைக் கொடாதுவேறிடத்
தெஞ்சலில் சேமஞ்செய் திருத்திவைத்தபின். (௧௦)

மாயையான் மருந்தினை மறைத்துநாள்சில
போயபின் னருளினாற் புலவர்மாதவ
ராய்வுறும் விஞ்சையர் பிதிர்க்கணாதியோர்க்
கோய்வற வேண்டிவ வுதவிப்பின்னரும். (௧௧)

மற்றனசுதையினை மாயனேர்பசும்
பொற்றடங் குடத்திடை நிரப்பிப்போதவுந்
தற்றனக் கேற்பன கவர்ந்து தண்டுழாய்க்
கொற்றவன் மீட்டுந்தன் குறிப்புளெண்ணினான். (௧௨)

பரிந்தருந் தவம்பயில் பராசரன்றயோ
ரருந்திடவழங்குவா னகிலத்தேதற்றமே
தருந்தல விசேடமாயத நயந்துதீர்த்தங்கள்
பொருந்துநன் னலத்தவாய்ப் புகழின்மிக்கதாய். (௧௩)

அம்புவியுளதலத் தனைத்திலு மாடகக்
கும்பவாரமுதினைக் கொடுபராசர
னன்பனுக் களித்திடென் றியம்பியேகினான்
வெம்பணிப் பகைவனும் விடைகொண்டேகினான். (௧௪)

பத்தியிற்சிரங்கொடு பவானிகாவிரி
மத்தியின்விளங்கிய வதரிவைப்பிடை
யத்தனையடிபணிந் தமுதகும்பத்தை
முத்திசேர்பராசர முனிக்குநல்கினான். (௧௫)

(வேறு.)

வாங்கினான் பவானிகூடல் வள்ளலார்த முன்னரு
ளீங்கிருந்த வண்ணமென்கொ லென்றிரங்கி யன்பினாற்
பாங்கிருந்த வாணைவப் பகைச்செருக் கறுத்தரு
ளோங்கரும் தவத்துளோ ருடன்கலந்துவப்புறு. (௧௬)

வடித்திடுந் தவப்பராசன் மாதவத்தின் வண்சுதைக்
குடத்தையாடி யவுணர்வந்து கவர்வரென்று காணிலங்
கொடித்தமால் வரைத்தலங்க டோறுமிருந் தருந்தவ
மடுத்தயோகர் பல்லரியங்கு வாழ்வுழைத் திருத்தினான். (௧௭)

தூயமாமுனிக்கணத் துடன்சுதைக் குடத்தையோர்
சாலையைவைத்து வந்துபன்ன சாலைவா யிருக்குநாள்
வாயிதத்தி லவுணரிந்த வஞ்சகஞ்செய் தெம்மையிம்
மாயைசெய்து வாதுமேக வன்னனென்று ளெண்ணினார். ()

வெங்கண்வாளரிக்குழாம் வெகுண்டபோ லெழுந்தெதிர்
செங்கணார் படைக்கலங்கொள் செங்கையார்கள் சேனைபோ
டங்கண்வா னடைந்துதேவ ரஞ்சியோட வந்தக
மங்குகாடி யம்புவிக்க ணெண்ணிலார்கணண்ணினார். (௧௯)

வந்துகாம ரூபராய் வளைந்துமா திரந்தொறுந்
தந்திலாது போக்கிடுக் காதுரக்க சேனையோ
டுந்துகா விரிக்கரைக்க ணென்னரு மொழுக்கின்
கொந்தலர்ப் பொழிற்பவானி கூடலெல்லை கூடினார். (௨௦)

கந்துவிற் கழுத்திடுங் கனத்தபார மெய்யினார்
பொங்கமோடி பங்கெனப் பொருப்பையேந்து கையினார்

செங்கணாரில் யோகர்மேற் சென்றெழுந்து காக்கின்றார்
மங்குலைப் பிழிந்துநீரை வாய்மடுத்து மாந்துறார். (௨௧)
இன்னவன்ன மலிகமோ டெழுந்ததான வாக்கெலா
மன்னர்மால்வ ரிலவறு சுரன்வரத்தின் வந்துளார்
வன்னியன்ன தண்டகன் மறங்கொள்வீரன் வஞ்சகன்
நன்றுவென்றி வக்கிரா சுரன்சுரர்க் கடக்குளார். (௨௨)

(வேறு.)

கரித்திரளிரதம் கடும்பரியாக்கர் கலந்தசாற்படையினை
கான்காய்ப்
பிரித்தனர்தண்ட காசுரனென்னும் பெற்றியோன்
கொற்றவாட்படைக
டரித்தபோரவுண ரோரொன்றாயிவர் தம்மொடும்
விசயமாகர்க்கு
மருத்துறு தென்பால் மாதவன்மகிழ்ந்த மங்கலகிரிப்புறத்
திழித்தான். (௨௩)
சுரனெனக்கவிந்த படையினன்வெய்ய கடுஞ்சன்வீ
ராகுரனென்பா.
னீரையாயிரவ ருறுள்வலித்தடக்கை
யெஃகவேற் றயித்தியரொடும்
வீரமாகர்க்கு மேற்றிசையெல்லை படைக்குளன்
வஞ்சகனென்னுஞ்
சூரனுங்கிருமூவாயிரவுணர் தம்மொடுங்குணதிசை
சேர்க்கான். (௨௪)

உக்கிரமுகத்தோ டெதிர்த்ததானவ ரோரைம்பதி
னாயிரரோடும்
வக்கிராசுர னென்பவன்பதினா யிரமத
வாரண வலியான்
றெக்கணவளகைக் குத்தரபாலிற் றிங்களங்
குழவியிற்றிருக்குஞ்
செக்கர்வான்சடையா னினிதுறைவேதத்திருமலைச்
சாரலிற் செறிந்தான். (௨௫)
கொழுநிலவண்டலம்பு மலர்ப்பொழிற்பவளக் கூடன்மா
நகர்த்திருவெல்லை
முழுதுநான்மருங்கு மிக்கெறிவனைந்து முழங்கிய
கருங்கட லென்ன
விழுகெரிசிற்றத் தானவர்தமைவந் திறுத்தது
மெண்ணருந் தவஞ்செய்
தொழுதகுமறைதேர் பராசரனதி யிருடிய
ரெஞ்செய்வார் நினைத்தார். (௨௬)
சுத்தரப்பசும்பொன் னுடைகத்தமைந்த துப்பவாள்
சுதைக்கடத் திணைப்பூ
பந்தனுஞ்செய்து பவானிரயகனைப் பரவிப்
பராசரன்முதலோர்
சுந்தரமபிரா னருமைக்கலங் கழிக்கிற
கறத்தாயிர்காத்த
விந்திரநீயிக் கடத்தினைக்காப்ப நியற்கையென்
றிருடியர்புகழ்ந்தார். (௨௭)

அண்டர்கோன்முனிவ ரிருடியர்குழாங்க ளச்சமுற்
றுரைத்த சொற்கேளா
கொண்டலைக்குலவும் வாயுவைவிசித்த குரைகடற்
குரிசிலைநோக்கி
மண்டலத்திருந்த மருந்தநுதெரியா வண்ணமுன்
புனல்சில மழையாற்
கண்டிடாதாங்கு மறைந்திடப்பெய்து காத்தியென்
றுரைத்தனன் விடுத்தான். (௨

சங்கமால்வரைவே தாசலம்பதும சயிலமா
காகவெற்புயர்ந்த
மங்கலகிரியென் றுரைத்திடும்பஞ்ச
வரைகடு வைகுமாதலத்துட்
டங்கியவேத நாயகிபாகன் சந்நிதித்தெக்கணச்
சார்பிற்
பொங்கிவான்மேக மண்புனல்கலந்து பொழிந்தது
சுதைக்கடம்புதைய. (௨

அதிர்ந்தவரனவுணர் கவர்ந்திடாவண்ண மிரும்புவிக்
கீழுறவாழ்ந்து
புதைந்தவாரமுத கடந்தனைமுனிவர் புங்கவன்
சங்கரனுரைநாற்
சுதந்தருங்கொடிய வவுணனைத்துரக்கி கன்னிபுரந்
கடந்தாங்குப்
பதிந்தவாரமுதைச் சிவபதற்பின்னர் பதிட்டைசெய்
திலிங்கமாப் பதித்தான். (௩

புரைதவிரமுத லிலிங்கநாயகனைப் புலவருமுனிவரும்
போற்றக்
கரதலவிலிங்க மெனப்பெயர்கவித்துக் கடவுடன்
சந்நிதிக் கீழ்பாற்
றிரமுறுநீதவ தீர்த்தமொன் றாற்றிச் சிவபாதுகடாரினைத்
தியானித்
திரவொடுபகலோன் றின்றிமாயோகத் திருந்தனன்
பராசரனென்பான். (௩௧)

என்றருள்சூத முனிவனைமீட்டு மிருமலைவிகடர்
துயர்ந்த
வென்றிசால்முனிவர் வினவுவாரந்த வெம்மைநாத்
தூர்க்கையருளித்துக்
கொன்றதுமன்றோர் கொற்றமும்பின்னர்க் குலிங்கமென்
புறைதபதிக் குடத்தி
னின்றவாரமுத மிலிங்கமாய்த்திரண்ட நீர்மையு
மக்குறிநிலையும். (௩௨)

தேனலர்துளவோன் றந்ததென்னமுதச் செவக்குறி
காதல விலிங்க
மானதுமந்த வருந்தவக்குரிசி லிலையெறிகாவிரி
பவாநி
மாநதிசரப்பன் வேடமாதீர்த்தம் வருத்தரும்
வரதந்தியெறுமத்

தூநறுந்தீர்த்த மகிமையுரைதனிற் சேர்ந்தவ
ரடைவுறும்பேறும். (௩௩)

விசித்தேமக்குணர்த்த வேண்டுமென்றறவோர் வினவலும்
விளம்புவரன் பவானி
புரித்திருமகிமை சதுர்முகனாலும் புகன்றிடற்கரிதவ
ரொருநாட்
டரித்துமாபதியைக் கண்டெதிர்வணக்குந் தன்மையோர்
பலன்சிவபுரத்தி
விருத்தியென்றால் வேறினிச்சொலுமா றெங்ஙனநாங்களுக்
கையம்பீர். (௩௪)

பதிவுறமிப்பி வெள்ளியுங்கயிற்றுப் பணியுமேற்
படர்ந்தகானனது
மிதுவெனவுமவை யுண்மையினினைந்த வெதிகளாற்
புகழ்ந்திடப்படுமெம்
முதுநகர்வதரி மூலநாயகனை மூவிருகாலமும்
பணிந்து
வதிபவர்பலனைக் கற்பகாடவிவாழ் வானவர்களும்
பெறமாட்டார். (௩௫)

வற்றமிக்குயர்ந்த வப்பெருந்தலத்துக் கிணையதோர்பிறிதிலை
யருதால்
சாற்றருந்தவமுந் தானமும்பலவாய்த் தழைப்பதங்
காதலான்முன்னாள்

வேற்றொருபுலத்து மன்னவன்மாசித் திங்களிற்
சிவசிவிரத
நோற்றருந்துலாதா னஞ்செய்தியார்க்கு நவலரும்
பரத்தியடைந்தான். (௩௬)

பெருந்திருவுடையோ ரனைப்பருந்தானம் பெரியவர்க்கதந்தத்
தனித்தாய்
பொருந்திடும்பலனைக் குறைவுமொழிதலும் பொருள்கள்யா
தெனினுமவ்வுயர்ந்தோர்
கரந்தனிற்கொடுத்து வணங்கிடிற்பெறுமாற் கங்குலோர்
பாதியிற்சிவனை
யொருக்குமெய் யுணர்வால் வலஞ்செய்துதொழுவோ
ரொருகுடைக் கீழ்லம்புரப்பார். (௩௭)

பொருநிகாக்கங்கை நதிக்கரையடைந்து
பூசார்க்காயிரம் பசுக்கள்
மருமலர்த்துளவோன் முனிமயலொழித்த
வயிரவன் சந்நிதிமுன்றிற்
பரிவுடனளித்தோர் பெறும்பலனிந்தப்
பகாசியம் பதிந்தோர் மறையோற்
கொருபெருங்காய் பளித்தனோன் பெறுமா
துணைப்பதென் றுமக்கியம்பலெவும். (௩௮)

பரிக்கொருவைகல் வசிக்கினுமினைத்த
படிபெலாமுடிக்குமப் பவானி

புரந்திருக்கையிலே யயலெல்லாம்வேறு
புகலவேண்டுவதிலே யனைத்துந்
தெரிந்தனபராச னக்ககோற்றந்
தெரிந்தவான்மாவையைச் செயஞ்செய்
தருந்தவத்தினைத்து முணர்ந்தனனவனவ்
வவுணரைச்செயிக்குமா றறிந்தே.

நான்காவது பராசரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம், ௪-க்கு விருத்தம், (௨0௯)

திருச்சிற்றம்பலம்,

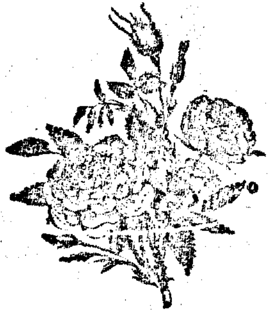

௨

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது
துர்க்கையவதாரச் சருக்கம்.

சொற்கவானவர் தொழுந்திரு நனையுந் தனையு
மற்கவாரண வுரிக்கருணைவாரி யருளால்
விற்கைவானவுணை வேலினையுமுன் வேதவுண்மைபாற்
றற்கமாதர்க ளுதித்ததைத் தொலைத்தல் புகல்வாம். (௧)

எதிரிலன்புணர்வு னீரினிது கேண்மினுலகிற்
கதிதரும்பதி கலாந்தி குலாமுடியுமா
பதியுவந்திடவாகிவள மாகரலரல்
விதிதரும்புவனமீதுதரும் வேறுமுனதே. (௨)

அனையசித் தன்னகர் துயிற்பயில் பராச னருள்கூர்
முனிவர்தம்மொடு மம்முனிவிடு வானவுணர்வெவ்
வினையமஞ்சியவர் வினையுற வெல்லையிதியம்
புனையுமெய்ம்மைதிரு வாலயமடைந்து புகலும். (௩)

ஒப்பின்றரு ணலத்தினிது காறுமடியோர்க்
தப்பவாரமு திருத்தினை யினிக்கவிதிறற்
றையராமவுணர் கைக்கொளுவ ரென்றுகவலா
மெய்யர்யாவரும் வெருண்டன ரிருண்டபடிதேறாய். (௪)

வந்தடைந்தமறை மைந்தனெதிர் வந்தமறலி
சிந்தநெஞ்சுடல் சிதைந்திட முனிந்தகழலாய்
முந்தையண்டமுதல் மூவுலகுமுன்னை முழுது
மந்தகாரவிட மூண்டுயிரளித்த வருளோய். (௫)

புத்தநாயக புரந்தரன் முகுந்தன்மலரோ
னாதிநாயக மெய்யந்தணர்க ணாயகவருள்
வேதநாயகி தன்னுபகமெய் வேதசைலச்
சோதிநாயக சரண்சரணெனத்துதி செய்தான். (௬)

நீலகண்டவள கேசர நிரஞ்சனதிரி
சூலமங்கள சுருபமணி மார்பகனதயைச்
சாலநந்தனோ விழிக்கடை திரம்புநயவாற்
பாலனுஞ்செய்தி யெனச்சுருதியிற் பரவினான். (௭)

சுருதியிற்சொல்பல பேர்கொடு துதித்தனியினாற்
கருதியிவ்வணம் வழுத்தலும் நிரம்புகருணை
விரிதிரைக்கடல தாய்நிறை யிலங்கைதவிழில
னரியசோதி வடிவாயவ ணுதித்தனனரோ. (௮)

பாகிலாமதி குலாமுடியும் வெய்யபரசு
மானும்வென்றி வரதாபயமும் வேதமடமான்
றானிலாவுமொரு பாகமுமிலங்கு தபனர்
போனெனுந்திரி சிரப்படை பொலிந்தவழகும். (௯)

(வேறு.)

இன்னவன்னை மெதிர்தோன்று
மிறைமைப்பராசன் முனிவரொடுஞ்
சென்னிமிசையஞ் சலிகூப்பித்
தேவர்தம்பி ரிந்திரனே
மன்னுயிராமா திகளின்மிக
வயங்குநான்கு முகத்தோனே
துன்னுமாயா கடவுளரி
னுவணமுறைக்குந் தோன்றலே. (௧௦)

தரித்தவேணி யுருத்திரர்க
டம்மிலருள்கூர் சங்கரனே
விரித்தமறையுட் சாமநீ
வருணநான்கின் வேதியனே
தெரித்தகற்றைச் சடாவிமோ
சித்தர்தம்மி னுபேந்திரனே
திருந்தமறைதேர்ந் தினிதுயர்ந்த
தெய்வமுனிவி னாதனே. (௧௧)

உயர்ந்தகடவுள் மடந்தையரி
லுமைநீயொளியிற் கதிரோனே
யிமைத்தயோக பண்டிதரி
லிலங்குசனற்கு மாரனே
வயங்குமீசர் தம்மின்மயேச்
சுரனீமல்கும் பறவைகளி

டைந்தகதமு னிவனையீ
ளன்றுசேர்செம்பொற்சைலமே. (௧௨)

மந்தாரனைத்திற் றிறலிரா
வதரி கஜயின் வரகதிரீ
கந்தமார்வீரர் தம்மிலுயர்
கழற்கால்வீர பத்திரனீ
விந்தமாக்கடவுட் கனைக்கடலில்
மிக்கவருஞ்சேர் விநாயகனீ
பந்தமீரண்டின்மேலாய
பதமாய்விளங்கு முத்தியுநீ. (௧௩)

மனுக்கடனிற்சவாயம்பு
மனுச்சூத மஹிலமானீ
கினைக்கவுநாயிக் கியங்கடனின்
மனைகிமிகிரில் வில்விகனிற்
றனுக்கைபுனவி ராமனுநீ
தருக்கடனிலைக் காருவுநீ
யினைத்துதிமற் றெங்கெங்கு
மாவையிரம மீயமோக்ஷ (௧௪)

என்றுமுனிவன் முனிவரொடு
மிஃவாறோதி வெழிற்கருதி
யின்றுமகன்றன் றிருவுளந்
தலைகவொழிவி மெய்யன்பான்

முன்னேயின்ற முனிவரனை
முறுவல்கூர்ந்து முகநோக்கிப்
பொன்றார்வேனி வதரிவனப்
புனிதன் திருவாக்கருள்செய்வான். (௧௫)

புரியுந்தவத்தி லுயர்ந்தவுனைப்
போல்வாரெவரிப் புவனத்து
விரியுந்தலத்து மேலாகும்
வியத்தலமிவ் வதரிவனம்
பரியுவேத்தா ளுடியெமைப்
பன்னாள்வழுத்தி மிகநோற்றிக்
கரியதவப்பே றடைந்தவுன
தகத்துநினைத்த தறிந்தேமால். (௧௬)

வெம்போரவுணர் சீன்வேபய
வேலைக்கடவு ளாரமுத
கும்பமதுகொண் டகல்வொனக்
குறிப்புணர்ச்சம் விசிபில
நிம்பர்வியக்கு மிக்கசல்வக்
கின்டற்சேது முற்பவத்தி
லைப்புற்றிரற்றுந் தவப்பேற்று
லீழ்க்கதனுறுடினர். (௧௭)

முத்திபயக்குந் தலமுவின்
முனிவகேட்டி யயோத்திபுரி

சுத்தியவந்தி நகர்காசி
துவாரைமாயா புரிகாஞ்சி
பத்தியைக்கு மாமதுரைப்
பதியிவ்வேழிற் பவாநிகூ
டுத்தமமதா மிந்நகர்வா யுயிர்நீத்
தோரெம்முலகடைவார். (௧௮)

சாதமாக வுணர்த்தியெம
தருட்சத்திகளாற் றனவரை
மோதிமுறுக்கி வினைத்தன்னை
முடித்தும்முனிவ லதுகாறும்
போதமகிழ்ந்தெம் மாலைத்துப்
புனிதபஞ்சாக்கரமுன்னி
யேதமகன்றிங் குறைதியென
மீட்டுமமல னியம்புவான். (௧௯)

தாமதிலவுங் கருக்கூந்தற்சத்திமட்வார்
காவ்வர்களெம்
வாமமுவக்கு மறைவல்லியயின்றுதிப்பா
ரவரால்த்
திமையைக்கும் தயித்திபரைச்
செருத்துச்சகத்து மேலாயிக்
கமர்களுக்கு நேற்றினையுங்
காவலாக விருத்துமால். (௨௦)

அலத்தாலெறுமுகா ருணர்விலறு
மனந்தம்பிறப்பிற் செய்ததவப்
பலத்தாலிந்தப் பதியினிடைப்
பிறல்கிடைக்கு மாதலிறும்
சலத்தாறவக்குந் தயித்தியரித்
தலத்துளாவி தனைவிடுக்கு
நலத்தாலவர்க்கு மெளிதாக
நன்கிற்கிடைக்குஞ் சாரூபம். (௨௧)

சந்தங்கடிந்த படையணைக்குந் தன்மை
போலச்செருனர்செரு
வந்திங்கிறக்கிற் கதியுண்டா மறைதேர்முனிவீ
ருண்மையெனச்
சிந்தைதெளிதி யெனத்தெருட்டி யபையமீந்து
தேவியைப்பார்த்
தந்தநிலைமை யருள்செய்து மறைந்தானிலிங்கத்
தருவமூர்த்தி. (௨௨)

இன்னவாறெம் பிறைமிகழ்த்தி மறைந்தபின்ன
ரிருடியர்கோ
னன்னையுடனின் றனித்தமறை யணங்கைவாழ்த்தி
யெழுத்தஞ்சு
முன்னியிருந்தாங் கராசரங்கட் குயிராயிருந்த
வொருமுதல்பான்

மன்றுமுறைமைதன் சத்திகளி னெல்வர்தம்மை
வரவழைத்தாள். (௨௩)

விளைத்தகணத்து முரிபுருவ நெற்றியேயழ
லெளித்திலகும்
கிளைத்தகடலி னடுவுதிக்குங் கதிர்வாண்முகமுங்
கடும்படைகை
வளைத்துந்தரித்த கரங்களையும் பிறைவாளெயிறு
மண்டமிறத்
தொனித்தகழலுஞ் சமுற்சிற்றத் தோற்றமொடுமாங்
கவதரித்தார். (௨௪)

நாகநடுங்க விருபாண்கு
நகமுநடுங்க வரக்கர்படை
சோகமுறச்செந் தீக்கதிர்கால்
சூலஞ்சுழற்றுஞ் செங்கையார்
வாகைபுனைந்த முரட்புயத்தார்
மறலிவெருவுஞ் சீற்றத்தார்
சேகுளவுணர் பலகோடி
திரளைமேய்ந்த வாட்படையார். (௨௫)

வியக்குஞாலந் தொழுமேக வீரையுலவா
வீறுடைய
செயத்திபுகழ்வண் கஞ்சுகமெய்ச் செயர்மர்த்
தினிவெஞ்சீற்றமுறிற்

பயத்துமறலி முதலானோர் பணியுஞ்சண்ட
காதினியென்
றியைத்தநாமம் பெற்றன்னா ரெதிர்வேறொருவ
ரில்லாதார். (௨௬)

(வேறு.)

தேவதேவனை யிகழ்ந்துள கொடியனைச் செகுத்து
நாவைவாங்குவோ னாற்கடற் பொதிகழல் விக்கோ
மேவிமேருவைப் பிடுங்குவோ வரிவும் வேதப்
பாவையாதுகொல் பணியெனக் கென்றடிபணிந்தார். (௨௭)

வணங்கிநின்றவ ரின்றவர்வாண்முக நோக்கி
திணிங்கொள் வெம்படைத் தடக்கையீர் நீவிர்போயிந்த
மணங்கொள் மாநகர்ப் புறத்தலை கடிலனவனைந்த
கணங்கொள் தானவர்க் கடிந்திவண் வருதிரென் றுரைத்தாள்.

அன்னையெம்பெரு மாட்டியையடிபணிந் தருடாங்
சென்னிமேற்கொடு சென்றனர் சேண்விசும்புருவுங்
கன்னிமூதெயிற் புறம்புபோய்க் கலிந்துநாற்புறமுந்
துன்னுவோரிடந் துடித்துளந் துணுக்குறவார்த்தார். (௨௮)

வஞ்சிவேய்ந்தவர் வாய்விடும் வலம்புரியோதைக்
கஞ்சிவானவர் செவித்தலம் புதைத்தன ரழல்கால்
குஞ்சிவான்முகி சொளர் கோளரிமுழக்கங்
குஞ்சரத்திரள் கேட்டபொற் கேட்டனர் குலைந்தார். (௩௰)

மைக்கரும்புயல் வண்ணன்முன் னிழைத்தவஞ் சனம்போ
விக்கொழுந்தலைத் தெறிக்குபோ லெம்மொழிம் புரிவான்

புக்கயானையின் புணர்ச்சியோ புரவிமாதவர்க்கியைந்
தொக்கவீரத்தின் றோற்றமோ வென்கொலென் றயிர்த்தார்.

என்றபற்பல வெருவுறுமனத்தினொ டென்னை
நின்றமந்திரந் துணர்ந்துளார் நிசசரியித்த
யின்றுநங்களுக் கியன்றதா லிளிதுறைநகனவிற்
றுன்றுதிக்களுந் தோன்றலா லிறைஞ்சினோந்தோம். (௩௨)

என்னையெம்மனோர்க் கென்னவாய் முடிந்ததென் றிரங்கித்
தின்னனீங்கினோர் தேறியின்னொருவழி சேர்ந்தார்
கன்னலங்கவி யானைவேற்றினோ ரெதிர்ந்து
கன்னமுற்பொறி சிதறினர் கதித்துடன் றார்த்தார். (௩௩)

மாதிரத்தொறு மிருந்தவர்வாய்மடித் தறுத்து
மீதுலந்துலந் தெதிர்தலும் வெஞ்சிலை குனித்துக்
காதுதாக்கைய வொருவருக் கொருவராய்க் கணையில்
சாதுரங்கவாகினிகளு மூலைக்கிடத் தகைத்தார். (௩௪)

சிலையுஞ்வேல்களுங் குந்தமுநாந்தகந் திரளு
மிலைகொள்சூலமுங் கவிச்சியுங் கதைகளுமேந்தி
மலையினார்த்தமர் மலைத்தவர்தலைபெறாக் கொடிய
கொலையினீர்ங்கணை மாரியாற்றனித்தவி குறைத்தார். (௩௫)

கணையில்வாம்பரி யிரசியுங் குத்துவெம்பரிகள்
நிலையுந்தேர்களு நிருதருநிழன்மணிக் கழற்காற்
பணையின்வந்தபொற் பத்திரைப்பணக்களர் சிலைவாய்ச்
சொரியும்வெஞ்சர தாரையாற் குறைபடக் கழன்ற. (௩௬)

துவசமற்றன மார்பகம்பிளந்தன தொலையாக்
கவசமற்றன சிலைபலதுணிந்தன கலையக்
குவிசினக்கொடு மெதிர்ந்தவர் கொடுஞ்சிமனேற்போ
யவசமுற்றனர் சிலர்சிலரிறந்தன ரவுணர். (௩௭)

மடக்கல்போற்சிலர் வசனையிறதுக்கி வாய்மடித்துத்
தடக்கொள்வான்றொடு தருக்கினர் தருக்குறு சலத்தாற்
பிடிக்கிமேல்விடச் சயங்கொளும்பிறைமுகக் கணையாற்
கடிக்களுற்கள்பல் லாயிரங்கண்டமாய்க் கறைந்தார். (௩௮)

மதிக்கொளும்பிறை வாளெயிற்றவுணர்வெங் குருதி
நதிக்கெண்ணில கடிப்பனவலகைகள் கவர்ந்து
[illegible]பசோக்கியாங் குவப்பொடு குடங்கரங் கொட்டிக்
கதிக்கவார்ப்பன கூளிகளாமென மன்றே. (௩௯)

இன்னதன்மையாஞ் செய்திடச் சிலரொழுங்கோடி
மன்னர்காவலர்க்கு வாய்புதைத் திறைஞ்சியாவனை
வெய்துறச்செயல் சொன்னீர் மெல்லியர்வதுவாய்
மன்னிகாவலர்த்தா னைமடிந்தனவென்றார். (௪௦)

பெருந்திறற் றுனைவும் பேருலகிருத்த
பாசினோக்கிறு மடைமையர் படைத்தவென்று
வாசகஞ்செவிப் புகுதலுங்கடையுக வடவை
வீசருஞ்சினை யெழுந்தெனக்கொதித்தெனவெ வெகுண்டார். (௪௧)

அன்றுவாசவன் றுதலினோர்பசையும் யாம்போய்
வென்றவென்றியும் வீறுமெஞ்செய லிறல்வாய்க்

நின்றோராயிழை நம்பெருந்தானை யரியக்
கொன்றபுன்மையே சாலுமென் றோர்ந்தனை கொதித்து
வருகதேரென வெயிறுதின் றெழுந்தவக்கிரனை
யருகிருந்தபோர்த் தண்டிகன் விலக்கினன் யான்போய்க்
கருகிருட்குழ லாளையோர் கணத்திடை யாவி
பருகிமீள்வனின் னடிகருத்தியென் றுரைத்தடி பணிந்தான். (௪

வன்மைமிக்ககம் மாற்றல்புன் மாதர்மேலாற்றல்
புன்மையன்றியும் பூவையாருயிர் கோறற்
றன்மையும்பழு தெனநினைந் தயர்ந்துளதக்கோ
ரின்மைகூர்ந்திடின் வன்கல்போல் வெட்குமுற்றெழுந்த

மட்டில்பாரவெஞ் சிலையினை வாய்மடுத் தெடுத்தான்
பட்டில்வீக்கினன் கவசமும்புயங்களிற் புனைந்தான்
விட்டமூன்றுவெஞ் சீற்றத்தான்முன்னவன் விடைகொண்
டட்டதிக்குளோர் நடுக்குறக் கனத்தடைத் தார்த்தான்.

கொற்றவாட்படை தோமரங் கணிச்சிவெங் குலிசங்
கற்றைவெங்கதிர்ச் சக்கரங்கதாயுத முசுண்டி
மற்றுமுள்ளன படைக்கல மெடுத்துவா ளவுணர்
சுற்றினார்திசை தெரிந்தில தூளியின்படலம்.

ஆகவத்தலைத் தவர்தமை யணைக்கலுமுனைந்து
மோகரித்தெழு மவுணரை விலக்கியோர் கணத்தின்
வாகைபெற்றியான் வருவலென் றடற்சிலை வாங்கி
யேகவீரனாங் கெதிர்த்தன னவுணரு மெதிர்த்தார்.

அழற்சரம்பல தொடுத்தன ரங்குசமெறிந்தார்
தழற்செஞ்சூலம்விட் டார்த்தனர் தடக்கையர்நேமி
சுழற்றிவிட்டனர் தோமரம்வீசினர் சுடர்போ
லுழற்றிய் கால்வேல் திரித்தனர் கதங்கவுணிருதர். (௪௮)

ஆரத்தவேணியன் வயிரவான் சிலைகுனித்தன்றோர்
சிரத்தையாயுதத் திரள்களைத் திறற்சிலைகுனித்த
கரத்தைவாகுவைக் கவசத்தைப் பற்பலகோயா
விரத்தவாறுகத் துணித்தன னிமையவர் மகிழ்ந்தார். (௪௯)

வந்துவர்தெதிர் மலைந்தவர் வடிக்கணைமழையாற்
சிந்தநோக்கிய தண்டகன் றேரொடுங்கடிதின்
முந்திமுரிவிற் குனித்தவன் வாண்முகநோக்கி
யுந்துசீற்றவெங் கனற்கண ணொருமொழி பகரும். (௫௦)

மன்னிடைத்துறை பேதையுன் மருங்குழும்வலிய
மென்னரிநோக்கிடி னெக்குமென் றித்துணைப்பொழுதுங்
கன்னிநோக்கியான் முழ்த்தன னன்றியுங் கலைஞ்சு
பெண்ணெனப்பொறுத் திருந்தன னுதவாற் பிழைத்தாய். (௫௧)

தாரணிக்கணமின் னூருயிர்தடிந்தன னென்ற
பேரெனக்குவந் துறுமலர் பிழைத்துப்போ வென்னப்
போரரக்கர்கோன் புகலலும் புதக்கைதருமன் பொடித்த
மூரலானென முறுவல்கூர்ந்தாயிழை மொழியும். (௫௨)

கொண்டிரத்தமுந் தசைகளுநிணங்களுங் கொழுவு
முண்டலைப்பருந் கழுதுக சுவைக்கவுன் னுடலைத்

தண்டகக்கொடுந் தானவசகத்திர கண்டங்
கண்டமாவொரு கணத்திடைப் படுத்துவன்காண்டி. (௫௩)

என்றலுங்கொதித் திரும்பிவீ ரைம்பது தலைத்திற்
குன்றமன்னதோர் கொடுங்கதை சுழற்றிவா ளெயிறு
தின்றுவீசினன் சேணிடைபோல்வரு மதனைத்
தன்றடக்கையின் றற்சனிவிரலினுற் றகர்த்தான். (௫௪)

விட்டவெங்கதை பொடிபட வெகுண்டொரு வரிவி
லொட்டளப்பரும் வடிக்கணை துரந்தவ னுதலி
னிட்டபொற்பணித் தோள்கவி னழுத்தலு மிமைப்பிற்
புட்டில்வெஞ்சிலைக் கவசமோர் பகழியாற்பொடித்தான். (௫௫)

வேறு.

காலவக்கியி னோர்தடங் கைத்தலச்
சூலமொன்றவன் மீதுதுரக்கவு
மாலமன்னவ னங்கொரு சூலம்விட்
டேறுமப்படை யிற்றுக வீட்டினான். (௫௬)

ஏகவீனமற் றொன்றெறி யில்லதோர்
வேகவெம்படைச் சூலம்விடுத்தவ
னாகவெற்பை யகழ்ந்தவ னாவியை
மாகமேற்றினன் வானவர் வாழ்த்தினார். (௫௭)

தண்டகாசுர னைந்தலைக்கணோர்
கொண்டல்தாழுங் குவடெனச் சாய்தலுங்
கண்டதேவர்கள் கற்பகப் பூந்தரு
விண்டதண்மலர் வீசிநின் றேத்தினார். (௫௮)

ஏகவீரை யிறையவன் கோயில்சென்
றேகைகூப்பி வணங்கலு மொண்மறைத்
தோகைபங்கர்க் கிழத்திசைச் சூழல்வாய்
வரிகைபெற்றங் குறைவர லல்கினான். (௫௯)

சண்டிதண்ட கனிற்றசொற் கேட்டலு
மூண்டதீயின் முழங்கினன் பொங்கினு
னெண்டிவீர வசுரனென்பா னொடுந்
தூண்டுதேரினை னுகவந் துன்னினான். (௬௦)

கங்கம்வீழ்ந்த களத்தின் பரப்பெலாஞ்
செங்கணீருக தோக்கினன் றீப்புகை
தங்குகண்ணினன் றண்டகற் செற்றனை
யெங்கெனத்தன் விதுங்கடித் தானரோ. (௬௧)

கயந்தரிப்பருங் கந்துகங் காற்றல
முயர்ந்த தேரொடு ருத்திரத் தோற்றமா
யிமைத்தவீரன்வந் தெய்தலு மீறிலாச்
செயந்திவீரச் சிலைகொடு மூர்த்தினான். (௬௨)

சிபடவேற்றனச் செஞ்சிலை வாங்கியோ
ராயிரம்பதி னாயிரங் கோடியாய்
மேயவன்னவன் மெய்யும் விசும்புமா
காயமுங்கணை யாகநிரப்பினான். (௬௩)

பித்தனங்கை பிடித்தவி னாகமே
லேர்த்தவிற்குழைத் தானவிழை யானவன்

பத்திரத்திரன் மாய்த்தவன் பற்றிய
கைத்தலச்சிலை யைக்கடிந் தானரோ. (௯௪)

கார்பொழிந்தெனக் கைநொடிப் போதினிற்
றேர்கொடிம்பரி சிந்திடத் தானவர்
மார்பகழ்ந்திட வாளிகள் செம்புலா
னீர்பாய்ந்திட வெங்கு நிரப்பினான். (௯௫)

கொடிதகர்ந்தன குஞ்சர ராசிகள்
முடிபிழந்தன மொய்ப்பரி மாதிரை
யடிதுணிந்தன வாடகத் தேர்கள்போய்ப்
படிபடிந்து கிடப்பன பற்பல. (௯௬)

ஆதிநூல்வடி வாகிய வம்பிகை
பாதமுன்னியப் பாதகர் தம்பெருந்
தீதில்கொற்றத் திரட்டிநற் றுளையை
வாதகேருறும் பூளையின் மாற்றினான். (௯௭)

வெய்துநோக்கிய வீரன் வெகுண்டுமுன்
கைதெரிந்துள வீச்சுவ கன்மனாற்
செய்தவெங்கதை வாங்கிச் செயந்திமுன்
பெய்தியுங்கரித் திட்டெறிந் தானரோ. (௯௮)

உற்றதண்ட மதோடை மதக்கைமா
நெற்றியிற்றுரும் பாவெள்ளி நெய்கமழ்ந்
தெற்றருங்கதிர்ச் சூலமெடுத்தவன்
கொற்றவாவி குடித்திட வீசினான். (௯௯)

தடுக்கமற்றொரு சூலந்தாகனான்
விடுக்கவாங்கதை வீட்டி விரைந்துபோ
யடுத்தவீரன தாகமகழ்ந் துயிர்
மடுத்துமீட்டுஞ் செயந்திதை வந்ததே. (௱)

வீறுசால்புய வீரனவ் வாக்கைநீத்
திறில்தேவுரு வெய்தி விமானமீ
தேறிவென்ற செயந்திதை யேத்திவின்
னூறுசென்று கயிலையை யண்மினான். (௱௧)

வென்றிவாய்த்த செயந்திவிரைந்துபோய்
மன்றல்வார்குழ லு[illegible]வுமை
னின்றதா[illegible]ந்த மா[illegible]த்
தென்றிசைக்க ணுறைபெரு[illegible]செய்தினான். (௱௨)

இத்திறத்து நிகழ்ந்தவை போர்க்[illegible]
மைத்தகார்நிற வஞ்சக துராரி
யொத்ததின்வலி யானுருத் தெய்[illegible]ஞன்
மர்த்தினிப்பெயர் மாதவன் முந்தினான். (௱௩)

கொம்பன்னானைக் கொடியவன் க[illegible]ற்றி
யெம்பிமார்வலி யிர்ந்திடு துங்க[illegible]
கும்பமாவினைக் கோனரி கோறல்[illegible]டிற்
செம்புலாலுடல் சேதித்துங் கோண்டிபோல். (௱௪)

பின்னார்தங்களிற் பித்தினை யாத[illegible]
புன்றுணிப்பணிப் போதினி[illegible]வர்

மன்னு தானைத் தன்னையும் வைப்பதற்
குன்னினேனது காண்டி யுணர்விலோய். (௭௫)

வேறு.

தானவன் மருத்தினி சாற்றக் கேட்டது
மானவெஞ் சினக்கனல் மனத்தைத் தீய்த்திட
வானவர்த் தெறுமொரு வயிரவாட்கைகொண்
டானவு டோர்கண்மே லடர்ந்து தாக்கினான். (௭௬)

படைக்கடர் வாளது பருப்பதங்களி
னிடைப்படு மரமென வீர்ந்தொலையிற்
றொடைப்படு வஞ்சகன் றோள்புறத்துவாய்
விடப்பருங் கைவலி மேவிநின்றனன். (௭௭)

உணர்விலான் முகிலியு மும்பருபொருப்பிற
வீழுமா றெனவவன் மீதுதாக்கலும்
பாழிமா முடியொடுந் தனுகுபாய்ந்தபோர்க்
குழிமால்யானையிற் சோர்ந்து சாய்ந்தனன். (௭௮)

பருத்தவெண் புகழ்பெறும் பவாநிகூடலின்
மருத்தினிச் சூடர்தரும் வஞ்சகன்றனை
யுருத்திர கணத்தின்கொண் டேகுவென்னிவெற்
பிருத்தின ரெம்பரெவரும்வாழ்த்தவே. (௭௯)

மாத்தினியருமை மடக்கை முன்புசென்
றித்திற கேழ்த்திறங் கிறைஞ்சநோக்கியிச்
சித்திர நகர்க்குமேற் றிசைக்குக் காவலாய்ப்
பத்தியின் வைகெனப் பணித்திட்டானரோ. (௮0)

வாவுமாத் தண்டகன் வீரன்வஞ்சகன்
மூவருங்காளிமா மூவர்கையினா
லாவிநீத் தருங்கதி யடைதலீதெனத்
நவில்சீர் முனிவர்க்குச் சூதன்சாற்றினான். (௮௧)

அவெந்திறற்காளியு ரவுணர் மூவரைத்
தடிந்தவா றுரைத்தனை தயவினின்னமுந்
திடம்பெறு சண்டகா தினியவ் வக்கிரற்
கடந்ததுங் கூறெனக் கழறன்மேயினான். (௮௨)

ஐந்தாவது ஆர்க்கையவதாரச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௫-க்கு விருத்தம். (௨௬௧.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது

வக்கிராசுரன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

தக்கிரந் தொருவரிற் றனிலயின் றுளோன்
சக்கரம் பெறவருட லைவன் வைகிய
தெக்கண வளங்கயாந் தெய்வவைப்பினட
வக்கிரன் பதம்பெறும் வண்மைகட் டுரைம். (க)

தவலருஞ் சேண்மையோர் கேட்கத்தாபத
ருவனுவான் பின்னரு கொரியுநண் ணிடைத்
துவரிதட் சசிபுணர் தோண்மலாதியோர்
சுவல்பதம் படச்செலத் தூர்த்தவக்கிரன். (உ)

சீற்றம்வர் அறிற்றனைத் திரணத்தென்னுவான்
காற்றெனை வுலகெலாங் கமனஞ்செய்குவான்
கூற்றமுங் காண்குறிற் குலையுங் கொற்றத்தான்
கிற்றுவெண் பிறையெனக் கிளர்ந்த தந்தத்தான். (ங)

கதங்கொடு கிழல்சுழித் தெதிர்ந்துகக்குதொன்
மதங்கவிழ் தருகண்மான் மத்தவாரணஞ்
சதங்கொடு சதப்பெருக் கெண்ணிற்றங்கிய
பதங்கொளும் புயத்தினன் பருந்தவாயினன். (ச)

நனைப்பருங் கற்பக காவிந்தென்டினா
கனைப்புறு மோரொழு கடலுந்தேர்கொடு
சினைப்பருங் காலெனச் சென்றுசுற்றியே
நினைக்குமுன் றுன்பயினிலையுளெய்துவான். (ரு)

அன்புறத் தன்னொடொத் தவைத்தமாரத
மொன்பதி னுயிரத் திரட்டியோருளான்
பொன்பயி லேமியம் பொருப்புமேருவு
மின்புற வினைத்தென விறுக்குந்தோள்களான். (சு)

பூண்பொலிர் திலக்குதோட் புலவர்கோன்முதற்
சேண்பயில் சூரர்க ணூசையுளோர்சமர்
மாண்புறு எதிர் மலைந்தபோதிவன்
காண்படு பின்னலான் முதுக்கள் கண்டுளான். (எ)

இன்னபெ ரற்றலி னிருந்துளானெதிர்
மன்னினர் சிலர்கரம் வாய்புதைத்துநின்
றுன்னலர்க் கிடியனு யும்பிமாரெலா
மன்னினர் தென்புலங் கன்னிமாதரால். (அ)

கேட்டனன் கடையுகங் கிளர்ந்தவங்கிபோ
லுட்டெரீ கெருப்புக நக்கவெண்பிறைக்
கோட்டெயி றதுக்கிவான் குலையக்கொல்படைத்
தோட்டுணை நோக்கினன் றரோசனை நோக்கினன். (கூ)

தடையகல் கேசரி சைலமாமுழைஞ்
சிடையசித் தியங்கண்மே லெழுந்தபோலெழுந்

நடையலர் சொரிந்தகூ ரயிலுமாழியும்
பொடிபட வச்சிர கவசம்பூட்டினான். (௧௦)

கொலைசெயுஞ் சரமெனுங் கொடியகஞ்சுகந்
சிலையெனும் பாந்தளைத் தேவராதியோர்
கலையயில் புந்தன்வாய் கவரவென்றதோண்
மலையிசை யேற்றினான் மடித்தவாயினான். (௧௧)

எடுத்திட வெடுத்திட வெஃகமெஃகமாய்க்
கொடுத்திடுந் தூணியுங் குவவுத்தோட்புறந்
தொடுத்திடக் கட்டினான் சுருதியோர்தரும்
படைக்கல முன்னன பலவுமேந்தினான். (௧௨)

பரசொடு சூலம்வெம் பாசசக்கரஞ்
சரசரகேடகங் கடிய வாளயில்
சிரசிடைச் சிலவர்கள் தாங்கித்தெண்டிரை
முரசமுன் கிழ்ப்பட வந்துமுந்தினார். (௧௩)

கடகரிபரிபல கட்டி யீர்த்திடுந்
தடநெடுந் தேர்கொடு பாகர்சார்தலுந்
தொடுகழ லவுணர்க டோன்றல்பேரியும்
படகமு முழங்கியார்ப் பரிக்கவேறினான். (௧௪)

விண்ணவர் வக்கிரன் வீரத்தன்மையைக்
கண்ணுறீஇ நடுங்கினர் கலங்குகின்றன
ரண்ணலம் பணிட்வி யாதிசேடனுந்
துண்ணெனப் பஃறலை துளக்கினானரோ. (௧௫)

தேரொலி மும்மதந் திக்குமிக்குறாக்
கூரொலி விளைதிவாய் சுழலுங் கந்துகப்
போரொலி யவுணர்தோள் புடைத்துத் தாக்கிய
பேரொலி திசாமுகம் பிதிரவீங்கின. (௧௬)

மாற்றல ரெனப்பகர் வழியகாணினை
யாற்றலாற் பற்றிவு[...]டச்
சீற்றவெங் கண[...]டியின்
காற்றெனுங் [...]னினான். (௧௭)

பங்கமி லெஃகியர்ப் படித்தபேதைய
ரெங்குன[...] விரைந்தசொற்றுடன்
சங்கொலி யங்குல சண்டகாகினி
மங்கைதன் றிருச்செவி மடுத்தகாலையில். (௧௮)

கறைகெழு[...] கடிபடுலங்கொண்
டிறையவன் முப்புர மெரித்த[...]தான்றிய
முறைமையிற் படைக்கல மூழ்கமேக்கியாசன
டறைகழ லணங்கமரகத்தை யெய்தினான். (௧௯)

வந்தவ டனைக்குறித் தழற்கண் வாய்ப்பொறி
சிந்தவின் றன்னையுஞ் சிறிய வெம்பியர்
தந்திறங் கவர்த்துளா ரமையு மாதபன்
மைந்தனுமா கர்த்துடி மைப்பன் சண்டிடரல். (௨௦)

கொத்தழற் செங்கணான் கூறலுமாவுற்
றித்தனை வலியுமுன் னொறிரில் வீரும

51
114676

மந்திர மொன்றினு லறைந்தெய் யார்கடங்
கைத்தென விமைக்குமுன் கடிவன் காண்டிநீ. (உக)

பிறர்மனை நச்சினோர் பெருமைதேசன் மைகல்
லறமினை குறைதல்போ லடைந்து நின்றனோச்
செறிபவர் தம்மையுந் திரணப் போதினின்
டெறிசுடர் வாட்கிளை யிவென் காண்டிநீ. (உஉ)

சொற்றவை குறுகை கோட்டியிவ்வணஞ்
சொற்றசொற் கால்செவிக் கருத்தியூபோ
லெற்றெறுஞ் சினக்கன லெழுப்பவிக்கிரன்
மற்றெறுஞ் சிலையைவாய் மடித்து வாங்கினன். (உங)

வடிக்கணை கடையுக வருடனேரெனத்
தொடுத்தனன் றெடுத்தவுஞ் சுருதிகோயமி
யடித்தல நினைந்துபோ ராழிமேலிவர்ந்
தெடுத்தன னொருசிலை யேமவெற்பெனா. (உச)

விரைவினிற் குனித்தவன் விசிகராசியி
னிரையினைத் தொலைத்துமே னிரப்பிடும்பல
சரநிரைத் தரளை கடக்கையமிழ்த்
வரைசனைப் புரவியை மடித்தவாலரோ (உரு)

இரைந்தன ரவுணரிங் கிருவர்கார்முகஞ்
சொரிந்திடு வடிக்கணைத் துங்கமாரியால்
விரிந்தன கடல்களும் விசும்பும் வேணியுந்
தெரிந்தில வமரருந் திகைத்தெய்தினர். (உசு)

வேறு.

எரிபொக் குங்கணு ரிருவருமிடம்வலங் கறக்காய்த்
திரியக்கண்டிலரத் தேவருந்தீச்சிலை வழங்கு
மரியொக் துஞ்சர வனன்முகம் படப்படப் பஞ்சாய்க்
கரியக்கண்டனர் தானவர் சேனைவெங்கானம். (உஎ)

தன்னையொப்பருஞ் சண்டகாதனியெனும் வீரக்
கன்னிமற்றொரு கன்னலின் வக்கிரன் கடவும்
வன்னெடுந்தடத் தேரினைப் பாகனைவயிரக்
கொன்னுநிச்சர தாரையாற் குலைந்திடக் குமைத்தாள். ()

ஒல்லையிற்பருந் தசையிடைக் குதித்தொரு கொடியிற்
கொல்லையிற்படைக் கூற்றனான் குரைகழுன் முழுங்கப்
பல்லிதப்பதி னாயிரயோசனைப் படிவாய்
வல்லையிற்றனி தோன்றினன் வரிசிலையோடும். (உக)

அருவரைப்புயத் தவுணர்கோ னாற்றலினமைந்த
வுருவநோக்கினு டானுமவ்விருமடங் குருவா
யிருமையிற்பொலிந் தீண்டினனிவையவ ரெவரும்
வெருவவெஞ்சிலை குனித்தனர்விளைத்தனர் வெம்போர்.

மங்குறோய்ந்திடி வானகநோக்கினும் வளைந்த
வங்கண்மாநில நோக்கினுமாசையை நோக்கிப்
பொங்குமேசெழு புணரியைநோக்கினும் புவன
மெங்குநோக்கினு மிவர்சிலை யுமிழ்ந்திடுஞ் சரங்கள். (கூக)

பட்டதானவ ராக்கையைக் கரியவாம் பரியை [நகச்
வெட்டிவீழ்த்திடற் குறைகளைத் தொன்றொடொன்றி

கட்டியாடுவ கவந்தம்பன் தெறிந்திரு காங்கள்
கொட்டியாடுவ பூதமுமலகையின் குழாமும். (௩௩)

இன்னவாறமரியற்றுவேற் சயமகனென்னும்
பொன்னனொன்புயப் பொருப்பின்மே லழற்சரம்போத
மின்னெயிற்றவன் விடுத்தலும் வெகுண்டொருகணைத்தி
லன்னவான்புன லம்புதொட் டாங்கதையறுத்தான். (௩௪)

பண்டுகோன்முகன் பாற்பெறு பத்திரம் பணைத்தோட்
சண்டகாதினி யுரத்திடை யுடற்றினன் றழற்கட்
டிண்டிறற்சினச் சயமகன் செக்கர்வானிறக்கைக்
கொண்டல்வாளிவிட் டக்கணை யாற்றலைக்குறைத்தான்.

அரக்கர்கோன்கதி ராழியான் சரந்தொடுத்தார்த்தான்
புரத்தைவென்றருள் புங்கவன் பொருகணை விடுத்தச்
சரத்தைமாற்றின னாவன் பன்னகவிசிகந்
துரந்தினனதை புவனைவெம் படையினாற் றொலைத்தான்.

சிங்கவாளிவிட் டார்த்தனன் சிங்கவாகினிகார்
மங்குல்போல்பவன் சிம்புள்வெம்படையினன் மாற்றிப்
பங்கமோகவெம் படையெடுத்தீடற்றினன் ஞானப்
புங்கம்விட்டதைப் போக்கினனொருதினைப் போதின்.

பொருவீரனிப் புவையுப்ச சரங்கினால்வேலைத்
கரிதெனத்துணிந் தொருகதை யங்கையாற் சுழற்றிக்
கருதிவீசலுங் கதைபல்கண்டமாச் சிதைத்தா
னொருதினைப்பொழு தினிதுவே பழுத்தகூர்ங்கணையால்.

வேறு.

சண்டகோடிகன் பதைக்கவன்றவரு மந்தகாசுரனைமாறு
ரித், திண்டிறற் சினவில் வீரனென்றுசில சிந்தியாவடு திறற்சி
ரச், சண்டகாதினியொர் கொற்றமூழ்கிய சரந்தொடுத்தவன்
னைத்திடும், பண்டயன்கணுறு கவசமுஞ்சிலையி ரண்டையுந் துணி
த்திருன். (௩௮)

வச்சிரத்தனை கவசமற்றுமடல் வரிசிலைக்குமை மறுத்துமாஞ்
சமற்றமன வலிதிசாசரனை ரயிலெடுத்தனை யகழ்ந்துடற்
பச்சிரத்தமு தருந்தியாருயிர் பருப்பவென்றெதிர் விடுத்தவு
மெய்ச்சுவற்கழுறை வேறுவப்பவொரு வேல்தொடுத்தனை
வீட்டினன். (௩௯)

குறையிற்கிடிது கொலைபழுத்தொழுகு துங்கவாள்கொடு
கொண்டெதிர், மாறியொத்தடலமர்க்களத்திருவர் மலைவுறு
ம்பொழுது கெடுவிசும், பாறிடைக்கருணை வேதவல்லிதிரு
வருளினுகுமச கீசியோன், றீறில்கொற்றமுள சண்டகாதினி
தன்னிருசெவித்தல நுழைந்ததே. (௪௦)

ஆய்வுறும்பல படைக்கலங்களிலி வவுணர்புங்கவன தாரு
யிர், மாய்வதின்றவன் வீழ்ங்கியிட்டபெரு வரமுமன்னதவ மா
றுகேன், தீயவெங்கொலைய மயிடமத்தக செருங்கமொன்று
கொடு தெற்றென, வேயவிங்கிவ னாம்பகுத்தயிரை வீட்டிநல்
லகதி காட்டென. (௪௧)

இருவிசும்பிடை யெழுந்தவாய்மைமொழி யிவ்வணஞ்சொ
லவுணர்க்குவெகு, கரியசெங்கண்விரி கவையடிக்குறிய கா

விறற்கடமை யுலவையொன், றுருவியங்கவ ணாம்பகுத்திட
உடற்றிருள்குருதி யாறுக, வருவியஞ்சைல மெனமயங்கியெதி
ரவுணர்புங்கவன் விழுந்தனன். (௪௨)

பொறிகலங்கியலம் வந்துசோபமொ டரண்டனைந்கடி யக
போதலு,மறிவுவந்தினி துநிக்கவாளைவ மகன்றுசத்துவ குண
த்தனாய், நிறையுமன்பினிரு கண்களிர்க்கலுழ நெஞ்சகங்குருகி
நீருக, மறைதொழும்பெரிய சண்டகாதினியை நோக்கிவந்தி
ரன் வழுத்துவான். (௪௩)

முன்னைநான்மறை முடிக்குமெட்டரிய முதல்வியாயுலகமே
ழீனுங், கன்னையாகியுனை நின்னையொன்றுமறி யாதபுல்லறிவி
னயினேன், மன்னியிங்கரி னின்றெறிஞ்சமர் மலைந்தவென்
பிழை பொறுத்துமற், றென்னையுய்யும்வழி செய்தனின்கடனே
தென்றுமீளவுமியம்புவான். (௪௪)

மெய்தருஞ்சுருதி வாய்மைதெய்வபல மில்லைநற்குமிகு துன்
மதி, யெய்தலுண்மைய தென்றெருட்டுமொழி யென்னிடை
ப்பெரிதிருந்தநா, னைய்தலொன்கண்மலை வல்லிநீயெனதினை
ந்திடாதுமறநெறியல,செய்தனன்கொடிய பாவியேனருள் செ
றிந்திடுங்கருணை யங்கணாய். (௪௫)

என்றுபற்பல பணைக்கரங்குவி யினைத்திரங்கின னியம்பலு
மன்றலங்குழன் மடந்தைவாண்முக மலர்ந்துபோருளவித்துநீ
யொன்றுமஞ்சலை யுனக்குவேண்டுவ தீணர்த்திநீகுது மெனத்
தொழா,வன்றிறற்கரிய குன்றமன்னபுய வக்கிராசுரன் வழுத்து
வான். (௪௬)

(வேறு)

கன்னியர்க் கரசேசின்னைக் கண்களாற் காணப்பெற்ற
ன்னலப் பலத்தினாலு நான்மறைக் கரிதாமிந்தப்
பொன்னியல் தலத்துநின்றே டியானமர் புரிந்ததாலு
மென்னுடை காயமென்று மிங்கேதாக் கிருத்தல்வேண்டும். (௪௭)

பருந்திரை புறம்பவாவிப் பாருஞ்சுடர் தனக்குமென்பே
ரிருந்திட வேண்டுமுன்னை யெறும்வலிப் படையாற்சால
வருந்துமென் னுயிர்க்கிந்த வைப்பிடை விரைவின்மேதிக்
கருந்தலைச் சிருக்கம்வாங்கிக் கதிபரிந்தளிக்கவேண்டும். (௪௮)

இவ்வணை மன்புனோது யிரந்தலும் விரைவின்வேதத்
தெய்வநாயகியைச்சண்ட காதினிசென்று தாழ்ந்தெம்
மையனைவி ஞைஞ்சியிவ்வா றுரைத்தலு மருள்கூர்ந்தன்ன
செவ்வாய் மளித்துமற்றுந் திருவருள்சிறப்ப நல்கா. (௪௯)

பருக்கைமா வுரிப்பிரானும் பனையுமுன் பணித்தவாறே
கருக்கழுனிருதர்வேந்தைக் கருணையோர்க் குறித்தண்மேதிச்
சிருக்கமும் படையைவாங்கச் செவிசெவனைக்கைகூப்பி
யொருக்குபே ராவிவிட்டா னும்பர்பூமாரி தூர்த்தார். (௫0)

அந்தரத் திருந்தோர்தெய்வ வாடகமணிவிமானம்
வந்தொரு கணத்தினெய்த வடிவமுந் தேசுந்தோன்றிப்
பைந்தொடி தன்னைவேதப் பாவையைப் பவானிகூட
லெந்தையை வாழ்த்திமேற்கொண் டேகினன்கைலைக்கம்ம.

கயிலையை யடைந்துதெய்வக் கணங்களிற் பொலிந்தானிப்
பான், புவியிற் சாற்றண்ட காதினிமடந்தைவேணிப்

புயல்கிடந் துறங்குஞ் செங்கேழ்ப் பொன்முடிக்கோயிலெய்தி
யயில்புரை நெடுங்கட்செவ்வா யரணைக்கொடியைத்தாழ்ந்
தான். (௫௨)

பத்தியின் வணங்கிநின்ற பத்திரைதனைப் பவாநிக்
குத்தரதிசையின்வைக வுவகைகூர்ந் தருள்செய்தோங்குஞ்
சித்திகள்பலவுநல்கி விடைதந்தான் தேவர்போற்றக்
கத்திகையோதியின்னாள் வடதிசைக் காவல்பூண்டாள். (௫௩)

வென்றிகொள் குண்பாலைக வீரையுஞ் செயந்தியின்னாள்
தென்றிசை யிடனுமேல்பாற் செயமருத் தினியுந்தெவ்வர்க்
கன்றிய சீற்றச்சண்ட காதினிவடக்குமாகி
மன்றலம் பவாநிகூடல் வைகினு குலகமுய்ய. (௫௪)

கேசவன் புகழுமந்த வினிகதி யெடந்ததெய்வத்
தாசியம் பதிக்குக்காரி காவலரயிருத்தல் போலப்
பாசிழைத் துர்க்காகன்னிப் பாலையர் பவாநிகூடந்
தேசுறு நகர்க்குநான்கு திசைகளுஞ் சிறந்தாரன்றே. (௫௫)

அங்கண்மா ஞாலத்துள்ளோர் யாரேனு மனையகன்னி
மங்கையர்ப் பூசையாற்றி வணக்கிடி னினைத்தயாவும்
பொங்கமா யடைந்துவாழ்வர் புரவலர்பூசித்தாரேற்
றுங்கமா நிதிக்கோவாகித் துன்னலர்க் கடந்துவாழ்வார். (௫௬)

மண்ணிடை வானங்குன்றின் மதிநுதற் கருங்கட்செவ்வாய்
வெண்ணகைத் துர்க்கைமாரை வேண்டிமெய் யன்பிற்பூசை
பண்ணிடின் மாரிபெய்து பலவளஞ் சுரக்குமிந்தப்
புண்ணியக் காதைகேட்கிற் போதவுஞ் செயங்களுண்டாம். ()

இனையபே ராற்றற்கன்னி யெண்திசை மார்களாலவ்
வனைகழற் புனைசாற்றின்றோன் வக்கிரனுதியாய
முனைகெழு மவுணர்யாரு முடிந்தபின்முனிவர்கோமா
னனையதொல் பராசயோகி யளப்பருங் களிப்பிலாழ்ந்தான். ()

(வேறு.)

தொக்கநான் மறைதேர் முனிவர்முப்பொழுதுந் தொழவ
ருள்திருக்கண்ணனுவுடைய, முக்கணனடியார்க்கெளியனுதவினன்
முறைமையின் வக்கிரன்வேண்ட, வக்கிரபுரமென் றந்நகர்க்
கியற்பெயர் வளம்பெறவமைத்தனன்றனும், பொக்கமில் தவத்
துவக்கிரேசரனைப் பொலிந்தன னிரம்புமாதரவால். (௫௯)

காதமர்பணிலக் குழையினனருளால் வக்கிரன்கதிபுகுசீர்மை
யிதெனச்சூத னியம்பலுமிறும்பூ தெய்தியசவுனகராதி
மாதவாரனு மகிழ்சிறந்தந்த மருந்தருஞ் சிவக்குறிவளனு
மோதருங்கடவுட் டீர்த்தமுமுறையி னுணர்த்துதி யினித்தினி
யென்றார். (௬௰)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆறாவது வக்கிராசுரன் கதிபெற்றசருக்கம் முற்றியது.

ஆகச்சருக்கம் ௬-க்கு விருத்தம்—(௩௫௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

அமுதலிங்கப் பிரதிட்டை

வரலாறுரைத்த சருக்கம்.

மகத்தவாதியற்று முனிவர்கும்பவாரி வைப்பிடை வக்கிரன் கயிலை, புகுந்தவாறினிது புகன்றனமினியப் புண்ணிய நகரி டைமூன்றன், மருந்தாங்களித்த வாடகக்குடத்து முதிர்சு வையாரமுதெடுத்தாக்,சுகந்தமாரிலிங்கப் படிவமாய்ப் பதிட் டைசெய்முனிபுரிந்தமை சொல்வாம். (௧)

கரிசறத்துயர்ந்த சவுனகாதிக்கடவுண்மா முனிவரர்கேட்ப வுரைசெய்வான்சூதன் றொல்லைநாளுணர் றொல்லையி லொழி ந்தபின்பாரச, னிரைசெறிவதரிச்சூழ்ந்தயகன் சக்திரிக்குபேனிரு தியின்றிசைவா, யரிதினிலாழ்ந்து கிடந்தவாரமுத கடத்தினை யகழ்ந்தனனெடுத்தான். (௨)

படியிசைப்பன்றன் மண்சிலைமாரிபதித்திடப் புதைத்தெடுத் தமுதக், கடினமாயொன்றாய்த் திரண்டிடநோக்கிக் கள்ப்

பொடிகங்கைதேக்கெறிய, முடியுளபாமவிலிங்கவாகாரமீதெ னமுனிவர்கோனினைந்தான், கடியவர்பலர்க டம்மொடுமமுத வருட்குறிபதித்திட நினைந்தான். (௩)

ஆர்த்தலைபுரளும்பாற்கடலமுதமாழ்ந்திடு முகழுஞ்சினையமு த,தீர்த்தமாயியற்றி யன்னதிற்கங்கைச் செழுந்தியாகியதெய்வ தீர்த்திருநதிக ளனைத்தையுமாவா கனஞ்செய்துநிருமலனருளா லெத்தருமுனிவர் கமண்டலதீர்த்த மெனவுமங் கோவாடையி ற்பெய்து. (௪)

என்னருந்தவத்தோர் தம்மொடுமத்த வெழிற்சுதா சங்கம தீர்த்தப், புண்ணியத்தடத்தைப் பூசனைபுரிந்து பராசரன் போதலைக்கெழுத்து, முன்னனினைந்தாடி விதிமுறைக்கடன்க ளவைகயின்முற்றிப்பின்னர்ப், பன்னவர்மூவாயிரவருஞ்சங் கற் பத்துடன்குடைந்தனமுடித்தார். (௫)

பூத்தருள்சொரியுங் கற்பகாட்டுப் புண்ணியக்கடவுள ருவ ப்பக், கோத்திரத்துயர்ந்த பிதிர்க்கடவுளர்கள் குதூகலித்துவ கையீக்கூரக், கேத்திரபிண்ட மிரணியசிரார்த்த மெனமறைநெறி யளத்தியவனைத்து, மாத்திரந்த வைதிகமுனிவர் வரன்முறை வழாதவண்முடித்தார். (௬)

எல்லையிறைவத்தோர் தம்மொடும்பின்ன ரிகபரமுணர்ந்து யர் பராசன், வல்லையினெழுந்து மறைமொடும்தெய்வ மங்க லதூரிய முழக்கத், தொல்லையவதரி மூலநாயகனை வலஞ்செ ய்து, சுதாகடத்தொடும்போந், தல்லுறழ்கண்டத் தெய்வத யாலயத்துக் கணித்ததாநிருதியின் றிசைக்கண். (௭)

சம்புமாதேவன் சங்கரன்சைவச் சங்கமச்சிவக்கொழுந் திருக்கைக், கம்பிதோரத் தலைடக்தனர்சைவ வாகமமுறையின் வேதிகைசெய், தம்பருங்கிய்க்கு மங்கலமுகூர்த்தத் தொளிதிகழ்கிப்பிய வழுதைத், தம்பருங்கரத்தா லிலிங்கமாய்த்திரட்டிப் பராசரன்ருபனஞ்செய்தான். (௮)

கதிதருமமுத லிலிங்காயகனைக் காவிரிகரை பொருபவாகி, கதிகமிலத்துப் பதிட்டைசெய்தன்பர் ஞானமாதவர் கதரேமும், விதிமுறைவழாது பூசனைமுடித்து வேதமோர்கான் கிறும்விளங்கு, முதுமொழிப்பயனற் றடங்கணிப்புரா முன்னர்கின் றிறைஞ்சினன்றுதித்தான். (௯)

வலக்தருபுலிக்கான் மாதவன்மழலை மதலைபால்வேண்டிடவிரங்கி, நலக்தருதன்பா லறுங்கடல்பரிக்து நல்கியகம்பனே போற்றி, சலக்தருக்கனகன் ருக்கியதூணிற் சனித்தியமொனிடமடங்கற், கலக்தசெங்கதிரோ னனையகூராழி யளித்தரு ளமலனேபோற்றி. (௰)

பொருப்புரங்கடக்த புங்கவன்றன்னைப் புரந்தரப்பொருதவன்றந்தை, யுரப்பரும்புயங்கனொரிக்கிடவொருசற் றூன்றிய தாளினைப்போற்றி, முரிப்புறபுருவ நெரித்துவாய்மடித்த முயலகக்குறனினைச் செத்திக், கரப்பருங்கண்கள் பிதுக்கிடமிதித்த கழன்மலர்க்கரவினைப்போற்றி. (௧௧)

அடுத்தனிகெமொன் பூட்டியவன்ன லற்றிலைகுனித்தலர்க்கணைக, டொடுத்தவனுகங் தூள்படச்செந்தீச் சொலித்திடு றுதற்கணைப்போற்றி, முடிக்குறுகொற்ற விசரர்புரத்தன் மூன்

அறுமுகமங்கபலா நடனமவரா மனுதா தசருகை அருள்

றையுமொருதினைப்போதின், மடுத்தெரியுண்டு தேக்கிடவழங்கும் வாணகைக் குரிசிலேபோற்றி. (௧௨)

திருக்குமாலயனு மிருவிலங்கெண்டுஞ் சிறகடித்தெழுந்துமேற்பறந்தும், கிரந்தரந்தேட வண்டமூடுருவ நிமிர்ந்தருள் சோதியேபோற்றி, பரிந்துபேருணர்வாற் பற்றெலாமற்றுன் பதமலாற் பரம்பிறிதிலையென், றிரக்திடுமேமை யெம்மனோர்க்கிரங்கியெளிவருமீசனே போற்றி. (௧௩)

கந்திறுகட் கடாங்கவுட் பனைக்கைக் கதக்களிற் றுரியனே போற்றி, யந்தகனுவி பறித்தசெஞ்சூல வடற்படைச் செங்கையாய்போற்றி, வந்தெதிர்கூற்றை மடித்தொருமறையோன் மைந்தனுக்காருயிரளித்த, சந்திரமவுலிச்சடையனேபோற்றி சங்கராசயசயபோற்றி. (௧௪)

ஞானநாயகனை யடியனுக்கிரங்கி நறுஞ்சுதை கவர்ந்திடவெழுந்த, தானவர்க்கடித்திவ் வதரிகாவனத்துட் சந்தமவிளங்கியென்பொருட்டால், வானவர்க்கரிய சுதாமயலிலிங்கவடிவமுமாயினையென்று, மேனியிர்செங்கை முகிழ்த்துநாத்தழும்ப விவ்வணம் விமலனைத்துதித்தான். (௧௫)

மன்றவழிபொழுதும் வைதிகவிரதர்தம்மொமெம்வடித்தபேரன்பா, னிறைதருபராக னிம்முறையுணர்வா னிமலனைப்பழிச்சலுநிலத்தும், கறைகெழுமிடறும் பிறைதவழ்சடையுங் கரதலப்பொலிவு மெண்டோளு, மெறிகதிர்மூ னிலவொளிக்தோனுமியினறவனவ்விலிங்கமூடெழுந்தான். (௧௬)

கரந்தை யஞ்சடையான் வெளிப்படக்கண்ட கறையறுமுனிவர்கோனுருகிப், பரிந்தெதிர்நிற்ப வருளொழுகொழுகு பார்வையான் கடைக்கணோக்கி, யருந்தவசீயில் வழுதிறல் லிங்க மமைத்திவண் பதிட்டைசெய்தன்பாற், புரிந்தபூசனையானமகிழ்ந்தனமெனத்தன் பொன்முடியசைத்திவை யருள்வான்

தலங்களின்மேலாந் தலமிதின்வதரிச் சாலையாய் முளைத்திருமூல, விலிங்கம்விட்டகலா துறைதல்போலிந்த வெழிற்சுதாமயம்பொலிந்திலங்கு, மங்கொளிக்குறியின் வைகுவோமிந்த சற்சுதாமயசிவக்குறியை, யிலங்கியோர்பூசித் திறைஞ்சினுமூல விலிங்கபூசனைப்பல னடைவார். (௧௮)

அறநெறியிகழ்ந்தோர் குரவரைப்பழித்தோ ரந்தணரரும்பொருள் கவர்ந்தோர், பிறர்மனைவிழைந்தோர் பொய்மொழிகளும் பிதற்றுவோருஞ் சுவைத்துண்போர், கள்ளினைக்குடிப்போர் துணிந்துபொய்ச்சான்று நவிலுவோர் நான்மறையோனைக், கறுவுவெஞ்சினத்தாலிகழ்ந்துளோருயர்ந்த கற்புடையரைப்பழித்துரைப்போர். (௧௯)

தந்தையைத்தாயைத் தமர்களைவிருந்தைத் துணைப்பருமனைவியைத் தகைசால், மைந்தரைநாளும் வழிபடுவோரை யதிதியை வான்சுதைப் பசுவைப், புந்தியிற்பரிந்து புரந்திடுவோர்கண்டி பூதியையிகழ்ந்துளோ ரெம்பாற், சந்ததம்விளங்குந் தண்டுறையலக்கற் றலைவனைப்பிரித்து வேறுரைத்தோர். (௨௦)

ஒருமைசாலவைக்கண் வழக்கினிலோர முரைத்துளோ ரொண்பொருள் கவர்ந்து, கருமலர்நெடுங்கட் பேரிதழ்க்கனி அமுதமங்கப்புக்கடைவர வனாதுணர்த்தசருகசம அனாய்க் கன்னியர்க்கொடுத்துளோர்காத, லுரிமைவேதிருப்பப் பழிபடுகணிகையொண்ணிழையார்கலந் துய்ப்போ, ரிருமைசால் பிறர்தந்திருவினைமுக்கா றெய்திடுணோர்பிறர்க்கிடரிழைப்போர்.

மங்கலநெடுநாண் கந்தரந்தொழிந்த மங்கையர்ப்புணருவோர்மாற்றார், தங்களையெறிவதல்லது சேர்ந்தார்த்தடிந்துளோர் சதுமறைபுகன்ற, புங்கமார்கடவுட் புண்ணியத்தலங்கண் மகிமையைப்பொய்யென விசைவோர், பைங்கயலூர்நீர் மொக்குளின்வாழ்க்கை மானிடர்ப்பாடிய திரிவோர். (௨௨)

என்றிவைமுதலா மனப்பருப்பவங்க ளனைத்துமிக் காவிரிபவானி, யென்றியாசக்க னடைந்துநீகண்ட வெண்சுதாக திபடிக் குவப்பா, லின்றுநீயமைத்த சுதாமயலிங்கத் தெம்மையாராதனை புரியிற், றுன்றியபனிவெஞ்சுடர்தெறத்தொலையுந் தன்மைபோற்றொலைந்தருள் பெறுவார். (௨௩)

எனத்திருவாக்கா லருள்செய்துமீட்டு மிருந்தவன் வேண்டியவாக்கு, லனைத்தையுநல்கி யமலனாய்விளங்கு மச்சுதாலிங்கத்துள்வதரி, வனத்துறைவேத நாயகிபாகன் மறைந்தனன் வானவர்மலர்க, ளனைத்தையுந்தூர்ப்பமுனிவ ரரவென்றார்த்தன ரஞ்சலி முடித்தார். (௨௪)

ஈங்கிவையமல னருள்தரப்பெற்ற விருடியர்புங்கவன் மகிழ்வுற், றங்கமுதிருந்த குடத்தினைக்கொடுபோ யச்சுதாசங்கமத் தடத்து, ளோங்கிப்பதிப்புக் காவிரிபவானிக் குன்றுறழுற் றெழித்தொழுகி, யெங்கணார்மூல வாகினியாகிக் கலந்ததச்சங்கமதீர்த்தமாய். (௨௫)

பொன்னியேகங்கை யமுனையேபவாநி பெருவரும்
சரன் வகுத்த, பின்னவிரமுத நதியதேவாணி மல்லதுவே
வித்தத், தன்னிகர்பிறிதில் தலத்திரிவேணி சங்கமமாதலாற்
ன்பரற், கன்னிமாமதில்சூழ் காசியின்மேலாய்க் கவினுமித்
நகர்மாதோ. (உ

புரையறுதவத்துப் பராசரனமைத்த புண்ணியவராமுதி
கம்; காதலந்திரட்டி யமைத்தலானுமக் காதலலிங்க மூல
குஞ், ஊர்களுஞ்சுருதி யருந்தவர்குழாமுந் தொழுஞ்ச
சங்கமலிங்கந், திரணுறுமித்தத் திப்பியலிங்க நாமமிவ்வ
தாய்ச் சிறக்கும். (உ

(வேறு.)

இன்னதொல்லாமுத லிங்கமூர்த்திதன்
சன்னிதிக்கெதிரு டனைத்தவானுளோர்
மன்னெடுங்கரங்களால் வகுத்தகழ்ந்தெடுத்
தின்னறீர்தீர்த்தமொன் றியற்றினாரோ. (உ

திரணுறுதெள்ளமு தளித்தசெங்கண்மால்
வாணுறுங்கருணையால் வானுளோரகழ்ந்
திரணுறக்கண்டதா லுயர்ந்தோரெலாஞ்
சிரமுறுதெய்வதத் தீர்த்தமென்பரால்.

சூர்காமலர்களாற் றொட்டதாதலிற்
காதலதீர்த்தமென் றுரைப்பர்காட்சிகூர்
சாதகன்னெறியினி தளிக்குஞ்சார்ந்தது
ளொருமுறைகுடைந்தவர்க் குண்மையீதரோ. (கூ

திருத்தகுசடையனார் செய்தீர்த்தம்புக்
கருத்தியிருடியங் காதிசேகரன்
மருத்திருமலரடி வணங்கிவெய்துமெய்
கருத்தினிலுள்ளிய கருமம்யாதுமே. (கூக)

மந்திரமாத்திரு வாரியீயிசைச்
சந்ததம்விளங்கிடுந் தலைவதண்டுழாய்ச்
செந்திருமார்பக தெய்வர்க்காய்த்துயர்
புந்திகூர்சடையனார்ப்புரந்தமேயியாம். (கூஉ)

ஆரணக்குரவனை யாடகாம்புயப்
பூரணகாரியம் பொருட்டினெந்திய
காரணவெனதிருதி நவின்றுநான்மலர்ச்
சீரணிபதயுகந் தியானஞ்செய்துபின். (கூங)

கின்றிருவடிவமாய் கிரம்புயிப்புன
லின்றினிதாடு மெனவுமன்பிறற்
சென்றதிற்படிந்தநற் பணிஞ்செய்வோர்திரு
நன்றிசால்பமெனவர நன்கிற்றுய்ப்பரால். (கூச)

கலையறுசர்தட நன்னரீநாற்குலத்
தெவரெனுமிம்முறை படியினீர்ங்குழற்
றுவரிதட்கமலமென் றோனைநாயகன்
றவலருந்திருவரு ளுழக்கவாழ்வரால். (கூரு)

மெய்ச்சுடர்கடவுள மேடத்திங்களிற்
றக்கிறைச்சார்தொமிங் தடத்திற்றடற்பணித்

நிச்சயினொடிநே ரிகத்தெலாமடைந்
தெச்சநூறவற்கரு மின்பந்துய்ப்பரால். (௧௬)

மதிகதிரவனிடை யொன்றும் வைகல்வாய்
நதியொருமூன்றுசேர் நலங்கொடூரத்தின்
முதிர்புனற் றீர்த்தங்கள் முதல்செய்குனர்
கதியினிற் குலத்தொடுங் களிப்பினெய்துவார். (௧௭)

தேசினிற்கினர்துலாத் திங்களிற்றுறை
ராசியிற்பாற்கர னுறும்போதினின்
மாசறமவுனமாய் மலியாக்கையைத்
தூசகன்றெழிந்திடச் சுத்திசெய்துபின். (௧௮)

தன்னுரியவொடுஞ் சங்கற்பத்தினந்
முன்னதிமுகத்திடை யடைந்துமூழ்கினோர்
முன்னையபிறப்பொரு நூறின்முற்றிய
பன்னரும்பவங்களைத் தஞ்சிற்றியுமால். (௧௯)

இத்திறாநாயக னினிதினின்றருள்
மைந்தனோடிகர்த்திமை மைந்தர்பெற்றினுஞ்
சந்ததந்தனதுறைத் தனைக்கண்வாழ்ந்துபின்
கந்தரங்கறுத்தவன் கழற்கணைய்துவார். (௨௦)

இத்தமுன்னதிருடைந் தீரம்யன்புகூர்ந்
தந்தனைற்கோதன மருத்திநேருமீர்
சுத்திரமண்டலஞ் சரித்துவாழ்ந்துபின்
இந்திராசனத்திருந் தின்பந்துய்ப்பரால். (௨௧)

இருபிறப்பவர்களி லொருவற்கேனுமிவ்
வருநதிதீரத்தி லன்னமீந்திடின்
வருபலன்விளக்கிடல் வசமல்லாந்தரப்
பெருகுறுபலனினும் பெரியதாகுமால். (௨௨)

திங்களையிரவினை யரவந்தீண்டுகா
லக்குருக்கேத்திர மாதிவைப்பிடைப்
பங்கமில்தானஞ்செய் பலனெலாந்தருந்
சங்கமநதியிலோர் தானஞ்செய்திடின். (௨௩)

கன்னவான்பொறிகளைக் கடிந்தமாதவன்
றென்னிதிற்றொறுஞ்சுதா தீர்த்தந்தோய்ந்திடிற்
கொன்னைவெம்பவமெலாங் குறிப்பறிந்தருள்
மன்னியோர்ப்பொருந்தினோர் வறுமைபோலுமால். (௨௪)

காற்றெறவுடைபடுங் காரின்வெம்பவ
மாற்றிடுத்திப்பிய வளங்கொடுத்தங்கட்
கேற்றமீண்டிசைத்திட வெல்லையில்லதாற்
சாற்றினஞ்சிலவெனப் பின்னுஞ்சாற்றுவான். (௨௫)

(வேறு)

இதனையமுதலிங்க மகிமையுந்தீர்த் தாதிகளினருமையாவு
மெந்தைபிரானருக்குமன்னே யுடக்கருணைகூர்ந்தளித்தவி
யல்பினாலே, சந்ததமும்விளங்கிப்பருடைத்திடுந்தெக்கணவள
நைத்தலைத்துவைகுஞ், செந்திருமால்விடையார்க்குந் திருவிழா
ப்பராசத்தனி சிறப்பித்தாருல். (௨௬)

சத்திசிறந்திடுமேடத் திங்களின்முன் பக்கமதிற்செங்கைநா
ளுஞ், சத்தமியும்பொருந்தியநீஞ் சுபதினத்திற் றுசாரோகணங்
தான்செய்துள்ளப், பத்திபொருமிந்திரனே முதலாயதேவர்மு
தற் பதவிவாழு, முத்தமனைப்பராசமுனி வரவழைப்பவினைவ
ரும்வந் துற்றாரன்றே. (௪௭)

பங்கயில்சீர்முனிவர்சுரர் பராசரனைப்பார்த்தமுதநதி பவாநி
பொன்னிச், சங்கமத்தானமும்வதரித் தாருவுமச்சாலைகயின்னி
ழித் தயங்குங்கோடி, செங்கதிர்போன்முளைத்தமுக்கட் டே
வையுறும் மாவியாங்க டெரிசித்தேமென், றங்கவர்கள்புகழ்
ந்திடவும் முனிவர்பிரான்முகமலரத் தன்புகூர்ந்தான். (௪௮)

மங்கலதூரியமுழங்க மறைமுழங்கவைங்கரனை வழுத்திப்பி
ன்னர்க், கங்கைமதிச்சடையானைப் பூரணைநாட்கரமுயர் கட
வுட்டச்ச, னங்கையிறலமைத்தவெழில் வாகனத்தூர்ந்திளர்தி
னமு மமரர்சூழ்ந்து, செங்கைமலர்குவித்துவர மறுகுதொறுந்
திருப்பவனி சிறப்பித்தானால். (௪௯)

இக்கெறியாயிருடியர்கோன் றிருத்தெருக்க டொறுமு
கின் றெடுத்தவேத, மின்றெழுமைந்தான்குமான் முதற்றே
வொரமியிலக்கை விமலன் றன்னை, நன்னிலத்திலுள்ளோரு ஈா
க்காட்டுறைவோரு மணந்துஞ்சாப், பொன்னுலகத்துள்ளோ
ரும் போற்றவதினமும்வலம் புரிவித்தானால். (௫௦)

பருவமுறும்பூரணைநாட் டனதனடாத்தியகவளப் பதுமா
கரத், திருவுருவம்பொலிந்ததடக் தேர்கண்மிசை திரிபுரங்
கள் செற்றகொற்றத், தொருவனைவேதாம்பிகையை யொரும

ருப்புனோனை யபிலோனையேற்றி, யருமறைவாழ்த்தெடுப்ப
வுல குப்பவுயர் திருவிழா வாற்றினானால். (௫௧)

புண்டரிகப்படிவாய பொன்னிரதத்திருவிழாப் பொலிவை
க்கண்ணுற், கண்டவருந்தேர்ச்சிகரங் கைகூப்பித்தொழுதவரு
ங்கயிலைவாழ்வார், தண்டடக்தேர்வருமுன்னர்ச் சதுர்த்தசிகா
ளினைமதிருத் தலபுராணங், கொண்டெனர்விறற்பாராயணம்
புரிந்தாற் பிரமகத்திருலையுமன்றே. (௫௨)

இம்முறையெம்பிரானுர்க்குத் திருவிழாவிருடியர்கோ னிய
ற்றியாங்கு, மும்மலந்தீர்முனிவரோடும் வதரிநிழன்முளைத்த
சிவ முதலைத்தன்பூங், கைம்மலராற்பதித்தருளுங் தலநாயக
னைமறு காதுந்தோறு, மம்மர்கெடப்பூசித்து மாதவஞ்செய்தங்
கெரின் வழிவான்மன்றோ. (௫௩)

பொற்கலத்துப்பால்கலந்த வமுதிருக்கப் பசித்தொருவன்
முழுக்கல்போலு, நற்கடிநீர்கன்கிருப்பவொருவனீர்நசையாறு
புறத்தல்போலுங், கற்பகம்போனிழலிருப்ப வொருவனெடு
ஞ்சுரத்தாற் காய்தல்போலு, மற்புதலிங்கமிருப்ப வடைக்
துய்யாதொருவனை டெடையுந்தன்மை. (௫௪)

திருந்தியவிங்கேர்காமந் திருநறைச்சங்கமகேத் திரஞ்சீர்சா
லப், பெருந்துமருநீசபுரம் விசயகர்வதரிவனம் புவனமூன்
றாந், தெரிந்திடுதெக்கணவாலிங் பராசரகேத்திரம்பிறவி செ
குத்துஞ்சனம், பரிந்தருள்வக்கிரபுரம்பே ரானந்தநெறியளிக்
கும் பவாநிகூடல். (௫௫)

சேறுடைத்தொழுங்குருதிச் செயிழைப்பங்கமர்த்தசிவக் கொழுந்தைச்சென்று, காறைதகண்ணுமத்தக் கடிநகராவலஞ்செய்யாக் காலுமேலர், மாறுநற்கதியளிக்குந் திரிவேணிசங்கமத்தின்வந்துசேர்யா, வீறுணையாக்கையுமா ளிடரடையிஞ்சேதனமே வேறென்றன்றால். (௩௬)

அங்கதேயத்தினிருந் தொருமறையோ னிவ்வுலகத் தடைந்துமுக்கட், சங்கமேசனைவழுத்திக் கதிபெறல்போனீவிருமத்தலத்தினுண்மை, பொங்குபேரன்பினொடுமுணர்ந்துவட்டித்துதிசெய்புகன்றனனப், னெங்குமாய்நிறைந்தசுதா விலிங்கவரலாறனைத்து மெடுத்துச்சூதன். (௩௭)

அமுதலிங்கப் பிரதிட்டை வரலாறுரைத்த

சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம். எ௦க்கு விருத்தம். (௨௦௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

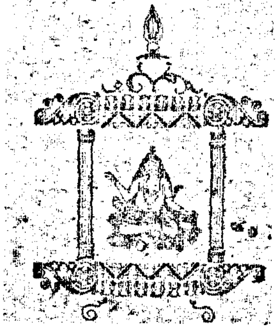

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

மாறுதானவிருடிசரித்திரச்

சருக்கம்.

மேதுளாணமுதச் சிவகோசம்வித்தவண்
ஞாலமுய்யவழி படுசீர்மை நவின்றனஞ்
சால்விற்றுமோ ரந்தணன் செய்வதேச்சாபமாய்
மாறுதான முனியினெழித்தல் வழுத்துவாம். (௧)

சங்கையில் தவத்தோன்றனை யீட்டுமெத்தாபத
ரங்கதேய மறையவன் யாவரிலங்கசர்த்
தங்கியெப் பணியாற்றி வெஞ்சாபந் தணந்துபோய்
சன்கடைந்தனன் சாற்றெனச் சூதனவிற்றுவான் (௨)

உம்பர்க்கோர் விழுவப்புற வேள்வியுஞற்றிடு
மம்பொற்றூர்ப்புரி நான்மணி மார்பரவப்பிலார்
நம்பற்போற்றி யினிதுறை யோர்கசர் நாவலஞ்
செம்புத்தீவினி லங்கர்தந் தேயத்திருக்குமால். (௩)

தேவராலயமுந் தருமங்கள் திரேத்தமிடு
காவினுஞ்மறை நாறுகவிற்றி கலத்தொடு

மோவிலாமுக்கூட்டிப் பின்னுன் னுமுயர்குலப்
பூவினூர்கள் வாழ்தலிற் பொன்னகர் போன்றதால். (௪)

திருமிகுமெச்சிர்ககர் வேதியர்தங்களிற்
றருமசாலனென் ஞேர்மறை யோனுயர்சைவமெய்ப்
பெருமைசான்றவன் பெண்ணொருபாதியன்பெய்கழற்
கொருமைநீமெய் யன்பினன்மிக்கவொழுக்குளான். (௫)

அத்தியாணபான்றரு மங்களனைத்தையு
நித்தியாகமசீர்மையிற் செய்பவனெஞ்சகச்
சுத்தியான்பரிசுத்தமு ளோர்களுடன்பயில்
பத்தியான்பரமார்த்த வியாபகப்பண்புளான். (௬)

இன்னதன்மையன் றன்வழி யெக்கியசன்மனென்
றுன்னுநாமமுளான்பல வோமமுஞ்ஞற்றிய
தன்மையன்றன் மரபினொழுக்கந் தவாதவன்
வன்னியோம்பி வளர்ப்பவன் மாசறுமாண்பினன். (௭)

தாங்குபோறஞ் சார்தரு மெக்கியசன்மனென்
றோங்குமந்தணன் பாலொரு சேய்வந்துதித்தனன்
பூங்கழைச்சிலை வேளினும்யாணர்ப் பொலிந்துளான்
றேங்குபாற்றல்கொடே வளர்ந்தான்வளர்திங்கள்போல்.

வட்டவாண்முக மைந்தனை நாமம்வழிவென
விட்டழைத்தன னின்னமு மோர்பெயர்ந்தறமே
தொட்டதன்ம சருமனுமாமெனச் சூட்டினன்
கிட்டன்மைந்தன் றனக்கு வயதைந்து சென்றதால். (௯)

வென்றியாரணவேதியன் சேய்க்குபவீதமா
மன்றலாற்றினன் வைதிகநன்னெறிக் கேற்கவே
பொன்றுதேசிகன் மாட்டருநூல்களுணர்த்தினன்
வன்றிறற்சுதனிந்நெறி மாண்புறவாழுநாள். (௧௦)

வேறு.

பேருணர்வுநல்லுங் கல்வியுட்டவாம்றந்த
நயர்ஞாவற்போற்றி வியப்புறுதருமசன்மன்
க்கனைமுனிந்துமீட்டுக் தேசிகற்பணிந்துதங்க [ன்.
க்கலைப்பிதாவைத்தாயை யுவப்பொடுஞ்சென்றுதாழ்ந்தா

வாரசிருடி யிருக்குநாளவனுக்கன்பால்
லவனுவையாற்றத் தொடங்கினூர்மரபுக்கேற்ற
லத்துயர்ந்தசாரிற் றனிமகட்பேசிமன்றற்
னிதாற்றவேண்டும் பொருளெலாமீட்டிமெல்லை. (௧௨)

டாநூல்சேட்டின்னு மெக்கியசருமனென்று
யவன்மகனைநோக்கி மைந்தபோய்மகத்துக்கேற்ப
தருதருப்பைகுஞ்ச மரசமம்பலாசமாதி
தருசமித்தையெல்லாங்கொணர்கெனவிகழ்த்திவிட்டான்.

வனுந்தருமசன்மன் மறைச்சிறார்சிலவரோடுந்
ஞேர்வனத்திற்புக்கான் கடவுண்மாமகத்திக்கூட்டப்
னக்கோட்டம்தேடிப் பழுவத்துப்படருங்காலை
றுதவத்துவைகா னசமுனியிருக்கைகண்டான். (௧௩)

னுந்தவத்துவைகா னசமுனிக்கடவுண்மைந்தன்
வகன்றுணர்ந்தமாறு தானமாதவத்தோன்வேத

காலையுமுடிவுகண்டோன் புண்ணியமலங்கொடுத்த
ஞாலமீதுள்ளவெல்லாம் யாத்திரைகடந்துதோய்வோன். (௧௫)

விண்டவைம்பொறிகளாதி விடையவாசனைதீத்தாங்கோர்
தண்டளிர்த்தாருநீழற் றவஞ்செய்தான்றவஞ்செய்வோனைக்
கண்டனன்றருமசன்மன் சுற்றினங்கலத்தலாலே
பண்டையவிதியின்சார்வாய்ப் புத்தியும்பாய்த்ததன்றே. (௧௬)

விரித்துமேற்படருங்கற்றை வேணியுமேனியெங்கும்
பொருந்தியவுரோமக்காடும் வன்னுகிர்பூண்டகையும்
பரித்துளவிகாரரூபப் படிவமுற்றிருந்தானென்று
தெரிந்துமன்கற்கள்வாரிச் சிந்தினர்திருமெய்மீதின். (௧௭)

தன்னையுமறந்துமேலாந் தத்துவமுணர்ந்தியோகத்
தின்னிலைகண்டுதூங்கா தினிதுறங்கிடுவோன்றன்னைப்
பின்னருமணற்கல்வாரிப் பெய்தனர்பெரியோன்கண்டாங்
கன்னவர்சிறுசென்றன்னி யகன்றவேறிடத்திற்போனான். ()

அறிந்தவனகலப்பின்சென் றறிவிலார்புதத்திற்றுக்க
வெறிந்தனர்கல்லாலந்த வெல்லையிற்சிறுசிற்றம்
பிறந்ததுகல்லாய்நீவிர் பீடழிந்துறுமிதென்னச்
சிறந்துளோனறிவுகொன்ற சிறியர்மேற்சாபமிட்டான். (௧௯)

ஆயிடையறத்தைநோக்கு மந்தணன்சாபமென்னுந்
தீயிடைவாடியோடிப் பணிந்துசொஞ்செய்குற்ற
நீயிடைபொறுத்துக்காத்தி நிமலனோயெனையார்க்குந்
தாயினுமினியானுள்ளத் தயாவொடுமுரைப்பதானான். (௨௦)

தக்கவர்குலத்திற்றோன்றுந் தன்மையீருமக்குத்தக்க
விக்கொடுஞ்சாபதீத்தற் கேதுவொன்றிசைத்துமித்த

மைக்கருங்கடனீர்சூழ்ந்த மலர்தலையுலகின்மேலாய்
மிக்கநோர்சடவுட்டான முண்டதுவிளம்பக்கேண்மின். (௨௧)

தெக்கணதிசையிற்கொங்கு தேயத்திற்றிகழுமாத்த
மிக்குயர்தானமுன்னீர் வினாவினியுண்டோன்றந்த
பொக்கமில்பொன்னியாறும் பவானியும்பாசப்பந்தே
டொக்கபோன்பாற்கண்ட துய்யதென்னமுதயாறும். (௨௨)

ஒன்றதாய்க்கூடுமந்த வொப்பருந்தெய்வத்தான
முன்றிருவதரிநீழன் முனைத்தருள் சுயம்புமூர்த்தி
தன்றிருநிருத்திக்கற் றயங்கிடுமதனைத்
மன்றன்மாகாங்கொங்கின் வதரிகாவனமென்றேத்தும்.

அந்தவர்பாவமென்னும் வறுமையைப்புறத்துஞானச்
சுந்தரவாத்தகல்குஞ் சுயம்பிரகாசமாகிச்
சுத்தமவ்விளக்குமுத்தித் தலமந்தயல்லால்வேறு
மைந்தர்காள்பிறிதுகாணே னென்றனன்மற்றுஞ்சொல்வான்.

மாசகல்கலைதன்மாடே யாவிமறையோர்க்கன்ன
தேசமுற்றனித்துத்தந்ப றுதிகளியமந்தோடும்
பேசருங்காவர்தேவர் பிதிர்க்களுக்கியற்றிக்கோடி
புகார்க்கன்னதானக் கர்சியிற்புரிந்தபேறும். (௨௩)

உருவருங்கையின்மாட்டு வடதருநிழலின்றாங்கர்ப்
பரிவொடும்புகல்பி ருத பருவமூலத்தின்மங்கி
யுமாருமறையோர்க்கன்ன முதவிடிற்சுருதிரான்கு
ருமையிறோர்ந்தகோடி யந்தணர்க்கருந்தனோரம். (௨௪)

[illegible]

(௮௮)

[illegible]

(௮௯)

[illegible]

(௯௦)

[illegible]

[illegible]ணையறுதெய்வலோகத் திற்கடைக்காமதேனுப்
பணிபுரிந்தேவல்செய்யக் கற்பமும்பயில்வர்மாதோ. (௯௨)

கங்கையம்பதியிற்கோடி கபிலையான் கற்றோர்க்கீயுந்
துங்கசுற்[illegible]லயிக்கிந்து சுடர்புகுந் தினத்தும்பாக்தள்
பொங்கிரு சுடர்காய்நாளிற் றிங்களும் பிறப்பிற்போத
மங்கல மறையோர்க்கன்பாலோர்பசு வழங்கினோற்காம். (௯௩)

ஞானவாரமுதலிங்க நாயகன்றனக்குங்கீழ்பாற்
பீனவார்தேவதீர்த்தம் பெய்புறத்தோய்வோர்கங்க
[illegible]னமதகவுமீசற் சேறுவிட்டவர்கள்வெள்ளி
[illegible]ானகத்திருந்தெம்மீசன் மலர்ப்பதமடைகுவாரால். (௯௪)

பூரணைத்திதியுமாக்குப் பொருந்தியவாமீ[illegible]
சார்வுறீனமுதலிங்க பாரிசத்தயங்குசெவ்வே
[illegible]வாரூமுகப்பிரானை யொண்கருலெய்தற்போதா
[illegible]ரினிதற்சித்தாலு ம[illegible]ங்கவிவல்லோராவர். (௯௫)

[illegible]ங்கோனாறுமந்தத் தேமலராற் பூசித்தா
[illegible]கவர்முகப்பேறு பருந்தமிழ்க்கார்வெற்பார
[illegible]சலமுனிபோலவ ரங்கத்தால்வலஞ்செய்வோர்கள்
[illegible]பாங்கொளியாசாரமுப் புவனமும்புரப்பரன்றே (௯௬)

(வேறு)

மகரத்[illegible]தடன் வ[illegible]ளிவண்கதை
திற்பொற்[illegible]த்தந் தெரிந்தி[illegible]ஞ்சங்கம
முகசுற்[illegible]த்தின் முன்னின்றுடியாங்
குகாத்தானை யுதவினல்கினேர். (௯௭)

மன்றல்வார்சடை வானவன்வாழ்வுறு
மின்றயங்குகயிலையை வெற்பினிற்
சென்றுபோனிச் செனனத்தைவேரறக்
கொன்றுகோடி குலத்தொடும் வைகுவார். (௩௮)

சுருதியன்றியும் மேன்மைமற்றோர்சொலற்
கரிதுறுங்கட் கடைந்தவிச்சாபமப்
புரிதனிற்சென்றப் புண்ணியதீர்த்தமாக்
திரிவிதப்புன றோய்ந்திடிற் றிருமால். (௩௯)

மாறுதானமுனிவனின் வாய்மையைச்
சாலவோதித் தவத்துறைவைகினன்
மாறுளத்த தருமசன்மன்மறை
வாலனோடு மருண்மொழிக்கொள்வான். (௪௦)

கலையெலாந்தனி கற்றுணர்தில்லாற்
கலகில்புல்லறி வேயுருமாதலாற்
குலனில்வந்து நன்கோதியுந்தமக்
கிலகுயிக்குறை யெய்திற்றென் றேங்கினான். (௪௧)

இந்தவாறுனி பேருமனைவயி
னந்தமாக்கத் தடைந்தவர்க்கன்றுரீஇ
வந்திசாபம் வலித்திடும்வாறெலாந்
தந்தைபாற்சென் றுணர்த்திடச்சாற்றினார். (௪௨)

பேதையோங்கள் பிழைத்திடப்பின்றுப்
மாதவத்தனருள்செய்த வாறெலாம்

போதவோதவிரங்கினர் போயினர்
யாதினும்விதி யாற்றலைவெல்வர்யார். (௪௩)

மட்டில்யோகவை காணசபுத்திர
னிட்டசாபமுங் தீம்மெனாகன்மறைச்
சிட்டர்மைந்தரைச் சீறிவாதாக்கையைத்
தொட்டகாலையிற் கல்லெனத்தோன்றினார். (௪௪)

தேய்ந்தவெண்பிறைக் கண்ணியைச்செஞ்சடை
வேய்ந்தமுக்கண் விமலனருளினா
லாய்ந்திருந்தவ னோற்றைம்புலன்களைக்
காய்ந்துளார்க்கும் யாவர்கடக்குளார். (௪௫)

மாறுதானமுனிவ னோதயன்
பேரியாவர் புரையறநோற்றனோர்
மேலுமன்னவன் மேன்மைபெரிதெனச்
சிலருக்குயர் [illegible]னென்றருட்டினன். (௪௬)

எட்டாவதுமாறுதான விருடிசரித்திரச்

சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௮-க்கு விருத்தம். (௩௫௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒன்பதாவது

தருமசன்மன்கதிபெற்றசருக்கம்.

கந்தனுகருந்தவனை காலவமுனிக்கோன்
மைந்தனதுசெய்கையை வழுத்தினமெய்ஞ்ஞானத்
தந்திபவாரிக சிற்றருமசன்மன்
வந்துருவடைந்துகதி மன்னியதுசொல்வாம். (௧)

தொல்லையமுனிக்குருசில் சொற்றகடுசாபம்
வல்லையிலொழிந்துமறை மைந்தர்கெறிகூடு
நல்கதியெய்திய நலம்புகறுமென்று
வெல்லையிலருந்தவர் வினவிடவிசைப்பான். (௨)

வன்மையுளகற்படி வமைந்துவனத்திற்போர்
தன்மையவர்முன்சொல வுணர்ந்தவர்தனிப்போய்
நன்மகவினைக்குள சமித்தானிகொண்டு
தன்மகன்வரத்துனிய தந்தையையடைந்தார். (௩)

வந்தவரையெக்கியசன் மன்றழல்வளர்ப்பானை
கொந்துறுசமித்துகள் கொணர்ந்திடவிடுத்த
மைந்தனிதுகாறுமனை வந்திலனுடன்போ
நந்தனர்களுந்தனக நன்வயிலர்கனென்றான். (௪)

கண்டருவனத்திடை வழிக்கணைதிர்கீவிர்
கண்டிலிர்கொலோவெமது காளையரையென்று
விண்டமொழிகேட்டனர் விளம்பிடமறைத்தா
ரண்டலையானவர் முகக்குறியறிந்தான். (௫)

ஐயமெவனுள்ளவை யகத்துமறையாதின்
டொய்யெனவுரைத்திடுதி யென்றனுமுயர்ந்தோர்
வந்தயலர்மயங்கெழி றகுந்தருமசன்மன்
மையின்முனிசாபமிட வன்கலுருவானான். (௬)

கூடவருபுகர குமாரருமவன்றன்
மாடுறுகல்லென வனத்திடையிருந்தார்
நாடுதிவினார்த்தென வின்றமொழிகேளா
வாடினன்மிகுத்துயர வாரியில்விழுந்தான். (௭)

கதினுரத்தையிரு கைகொடுசிரத்தின்
மோதினனருங்கலைகள் முற்றுமெனதையா
வேதினொடுசொலின்னவு யுனக்குவரவோவசன்
பேரெதவனத்திடை புகுத்தினன்முடித்தேன். (௮)

அருந்துயருணர்ந்தவனை நோக்கியறிவுள்ளோய்
வருந்தலைமனக்கவலை மாற்றும்வழியுண்டாற்
றெரிந்தமுனிசாபமது தீரவுபதேசம்
புரிந்தசெயல்கேள்விக புலப்படவுரைத்தார். (௯)

சாத்திரைடையுக்குமுனி சொன்னமுறையெல்லாம்
விரித்தினிதுரைத்துன்மகன் வெய்துவினைமீர்போய்த்

தரித்திலிர்கொன்றுறை டாதெமதுதந்தைக்
குரைத்திடுதிரென்றவ னுரைத்திடவடைந்தேம்.

என்றுமறையைந்தன்மு னிசைத்தலுமெல்லா
மொன்றுமறவாதவ ருரைத்திடவுளத்திற்
றுன்றியிடுகேதமத கன்றுகரர்நெஞ்ச
னின்றுளிர்பவாநிகர் நித்தனைநினைந்தான்.

இட்டினர்களன்பொடிரு கேள்வியினருத்து
மட்டவிழ்பவாநிமயி னைச்சிரவணத்தால்
விட்டதுபெருந்துயர் விரோசனகரங்கள்
பட்டிடவுடைந்திடு பனிப்படலமென்ன.

வல்லமறையந்தணன் மனத்திடையிருந்த
வல்லல்தனிமைப்பிணி யகன்றதருளில்லாப்
புல்லறிவினோரிடை புகுந்திருவுமேலா
நல்லுணர்வினோர்களுறு நல்குரவுமென்ன.

உய்த்திறவுணர்த்தியிதை யத்துருவகைத்தேன்
பெய்தவர்தமக்குநிதி பெய்துவிடைநல்கி
மைதவிருளத்தன்மறை யோர்பலர்களோடும்
வெய்தினிவடந்தனைய வெஞ்சுரநடந்தான்.

ஏகுநெறியிற்பறவை யேந்தலிடமாயுஞ்
சாகம்வலமாயுமெதிர் கண்டுநலத்தால்
வாகைபெறுமோர்தரு மருங்குநிழன்மைந்தர்
தேகமுழுதும்பொலி சிலைவடிவுகண்டான்.

மூசுபிறவித்துயருண் மூழ்கியிடுகாயத்
தாசினையறுத்தரு ளளித்தடிமைகொள்வான்
பாசிலையொர்பங்கொடு பவாநிபுரிவைகு
மீசனருளிவ்வண மிருந்ததெனவுன்னு. (௧௬)

கருக்கொளிருளுட்கவரு காலையினுதிக்கு
மருக்கன்வரவம்புய மலர்ந்ததெனவின்னோர்
புரிக்குமுயர்சங்கம புரோசனருணெஞ்ச
முருக்கியிடநெக்குள முடைந்துருகினின்றான். (௧௭)

விச்சையுளவிப்பிரரின் மேலவன்மெய்யன்பி
னிச்சைகொடிரங்கியடி யார்களவிளித்திட்ட
புச்சிலையுவந்தருள் பவாநிகர்வைகும்
பிச்சலையடைந்துகதி பெற்றிடநினைந்தான். (௧௮)

ஆய்ந்தமறையாளர்சில ரோடுமடர்சாபந்
தோய்ந்தநிலைமைப்பலர் கவற்சமையவாக்கி
வாய்ந்திடுகுடும்பமொடவ் வண்புறவநீங்கிப்
பாய்ந்திடுமெய்யன்பினொடு தென்றிசைபடர்ந்தான். (௧௯)

நாடுநகரும்பரு நங்கைநறும்பூங்
காடுநதியும்பல கடந்துமணிமன்று
ளாடுமமலன்றல மனைத்தையுமிறைஞ்சி
யீடுபெயில்சோனாடு வெல்லையினையுற்றான். (௨0)

(வேறு.)

வல்லையிற்சிவ வடிவயாம்வதரிகாவனத்தி
னெல்லையைத்தனி யடைந்திடவடைந்திடவெய்த

கல்லுருப்பொறை நெட்டியின்போ லெழவெனக்காண
வல்லறீர்ந்தமெய் யந்தணனதிசயித்தடைந்தான். (உக)

கோலமாழிகைநிரைகளுங் கோபுரப்பொலிவு
மேலைவானவரிறைஞ்சிடு விமானமுஞ்சுருதி
காலுமோர்ந்தரு ணயந்தவர்கடாத்திடுமோம
சாலைமாலையுந்தெரிந்திட வடிக்கடிதாழ்ந்தான். (உஉ)

காரிகேளுங்கிடு மங்கலமுரசமுங்கற்போ
ரொருகான்மறை யோதையுமும்பர்வாய்த்துதியும்
பாருளோர்தொழு முழக்கமுங்காவிரிபவானி
யாரவாரமுஞ்செவித்தலம் பருகினனைந்தான். (உங)

சென்றுதெக்கண வளாகயிற்புகுந்தனன்செம்பொற்
குன்றமன்னதோர் கோபுரம்பணிந்துபோய்க்குறைதீர்
தொன்றுமக்க ளந்தணர்தம்மொடுமொல்லைப்
பொன்றருந்திரிவேணிசங் கமக்கரைபுக்கான். (உச)

நாலுதானமுன்புணர்த்திய வன்னெறிவழாமற்
சாலுசீர்மையிற் சங்கற்பநெறியொடும்வேத
வாலசுந்தரியாகனை யுன்னிநின்மலமாந்
கோலவானதிதுணையொடும் விதிமுறைக்குடைந்தான். (உரு)

குடைந்தநற்பனைமுனிவர்க்கும் குரவர்க்குமன்பா
லடைந்துளோர்கட்கு மமரர்க்குமன்பினுங்கியற்றி
யடைந்தசைவவேதியர்முத லனைவர்க்கும்வெறுக்கை
தொடர்ந்துநல்கினனரியதிக டொமுடித்து. (உ௬)

சாபவன்கலைத்தக்கவர் காந்தமூஇப்பதும
நாபனுன்முகனயந்துகன் மலர்கேய்ப்பரவு
ஞாபுரத்திருத்தாளினை றுவலரும்பவானி
மாபுரத்துறைமறைக்கொடி மனுளனையுன்னி. (உஎ)

மந்திரங்களினுயர்ந்த பஞ்சாக்கரமறைவாய்ச்
சிந்தைபுட்பலவுருவுற வுண்மையிற்செவித்திட்
டிந்தவெஞ்சிலைமுன்னூறுப் பெறுகவென்றின்னடி
யந்தணரைப்புனலிடை மும்முறையாட்ட. (உஅ)

இட்டவேதியன்சாபமங் கினைஞ்சிறுகாகஞ்
சட்டைவிட்டல்போற் கழன்றதுவேதகந்தாக்கப்
பட்டவல்லிரும்புருவுபோய்ப் பைம்பொனானதுபோற்
சிட்டத்[illegible]கோன்றினன் றருமசன்மாவே. (உகூ)

வந்துதாதையையடியினை மருங்கொலகிறைந்த
வந்தணாளரைத்தாழ்ந்து மாவெனுமோரை
யிந்திராதியர்செவிகள்ற் புகவெடுத்திறைந்தார்
கந்தவார்சிலைக் கற்பகப்பூந்தருமாரி. (௩0)

சாதகன்னெறித்தருமகன் மாமறைமுழக்க
வேதகாயகியாகனை விதிமுறைபூசித்
தேதகீங்கியங்கப்பிர தக்கணையியற்றி
மாதவன்புகலிற்றெனுழி வழாதெதுமுடித்தான். (௩க)

எச்சமங்கிருந்திருமையா லீசனுக்கியற்றி
யிச்சலுந்திரிகாலமு மிமலனைப்பூசித்

திக்கையுள்ளனபாவை யிலங்கைதீழலின்வாழ்
பிச்சனுன்மறைப் பிராட்டிநாயகன்றாப்பெற்றான்.

சங்கமத்துறைபடிந்துயர் தனிப்பெருஞ்சுருதி
மங்கைபாகனைவரன்முறை பூசித்துநெடுநாட்
டங்கியெம்பிரானருள்தாத் தந்தைதாயொடும்போ
யங்கத்தேயத்தையடைந்தனனருந்தவமறையோன்.

அருமகம்புரிந்தறம்பல செய்தானருளாற்
றருமசன்மனுக்கருமனை மூடித்தருந்தவஞ்செய்
தொருமையன்புறவாழ்ந்துபின் வினதியினுமைகோ
னிருமலர்ப்பதஞ்சார்ந்தன னெக்கியசன்மன்.

தாதைதக்கதியடைந்தபின் றவலருங்குணத்தோன்
போதகாடொறுமனப்பரும் போகங்கடுய்த்து
மாதவத்தனுய்த் தருமசன்மாவெனுமறையோன்
வேதநாயகிநாயகன் வியன்பதமடைந்தான்.

கதையுமன்புளோர் திரிகரணங்களிற்செய்த
அதைதருங்கொடும் பவமெலாந்தாய்நன்பஞ்ச
கொதிதருந்தழற்பட்டபோற் குலைந்திடவித்த
வதரியந்திருவைப்பிடை யொருபகல்வதியின்.

நித்தமாயொளிர்நிமலப் படிவமாய்நிரம்பு
சுத்தமாய்நிகழ்சுருதியின் சொரூபமாய்க்கதிக்கேதர்
வித்துமாயத்தமாதலம் விளங்கலால்விமல
வுத்தமத்திருவதரிநீழலை விடாதுறைந்தனன்.

வேதமிக்குணர்பராசரன் கனுயர்வியன்டன்
காதிபுத்திரன்காசிபன் கவுதமன்கபிலன்
மாதவப்பெரும்பரத்துவ னாதன்வசிட்டன்
வாதராயணனாதியோர் பேற்றக்குவதிவார். (௨௮)

தாதுகுந்திருவதரிமா நகர்க்குமுத்தாத்தி
ரேறுவன்னலோர் மூன்றினுமொப்பறவுயர்ந்த
வேதவெற்பெனுமொருமலை விமலமாய்விளங்கு
மாதலாலதன்பெருமையை யாரறிந்திசைப்பார். (௨௯)

இனக்குயிற்கோர் கைபிருகன்னலின்றீம்பா
லளப்பருங்கடர் வாரணசயிலமுமமர
ருணத்தின்வெற்றி மாகமாவதிகளுமிடையின்
வளப்பருங்கயிலாசலமுந்தனிவைகும். (௩௦)

பரப்புவேதன்றிசைப் பாங்கர்மங்கலகிரியென்னும்
பொருப்பிலங்கிநேமியாய்வாய்ப் புகலுமோனாந்
பருப்பதங்களிற்றப்பனிற் பழமறைக்கிதாய்
மருட்பொலிந்திட விளங்கும்வதரியங்கனம். (௩௧)

சீலமிக்ககர் பத்திரிசிலைபொருமூன்று
மூலலிங்கமும் வதரியுமினைத்தருள்வடிவாய்ச்
சாலவோங்கியவருமறைச் சயிலமுங்கடல்சூழ்
ஞாலமீதினிலொன்றனொடு மிதிலைகவிலின். (௩௨)

இத்தவித்தமசாரணத்தை யெவரொனுமுணர்வான்
வைத்துகாணவினுங்கேட்கினு மிகவுபியநுமஞ்

சிந்தைவேட்டனவனைத்தையு மிம்மையிற்சிறப்பா
லெந்தையார்தரத்துய்த்தபின் முத்தியெய்திவோர். (௪௩

சுருதியின்படித்தாந்திரு வதரியைச்சூழ்ந்து
பருதிமாலயன்புரந்தரன் பன்னிருசுடரோ
ருசனகருஞ்சனகாதிய ருருத்திரர்வசுக்கள்
வரைதரும்புகழ் மேருவையாதியமலைகள். (௪௪

கங்கையாதியகடவுண்மா நதிகணற்கதிக்கா
மங்கைடைந்தருணுண்மையி னமலமாம்பொருட்டாற்
றங்கித்தியம்வதிதலாற் றனித்தனிவிரித்து
நங்களுக்கியானுணர்த்துமா றெவன்மறைநுவன்றீர். (௪௫)

மாகரிக்கர்மகிமையை புணர்த்தபின்றங்கள்
போகபூமியைமறந்தன ரிலகடற்புவிவரப்
பேசுஞயபெருந்திறற் காதிசெய்பிரம
யோகியாலதவ் வுத்தமதலத்திலன்றே (௪௬

அருமைமிக்கவிம்மாதலமகிமையுமனப்பில்
பெருமையும்பெரிதாதலாற் பிறங்குநாற்கேள்வித்
தருமசன்மனச்சாபத் தருக்கிசார்ந்தங்
கிருமைமெய்திறு னென்றனனிருடியர்கோமான். (௪௭)

ஒன்பதாவது தருமசன்மன்கதிபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக்சருக்கம் ௯-க்கு விருத்தம்-(௫௦௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது
விசுவாமித்திரன்.
பிரமவிருடியான சருக்கம்.

தாதிவர்நறும்பூந் தடந்தொறுமலர்ந்த தாமரைப்பொருட்
டுடத்துணைவா, தோதிமச்சேவல் பெடையொடுந்தெறுணை
ஞரிதுறைந்துகன்னவனரு, மூடெயிலுடுத்த வளம்பொலிபவானி
நகராடைந்துநேசற்றினிது, காதிசெய்பிரம விருடியாயுய
ந்த காதையைவிரித்தினிப்புகல்வாம். (௧)

அவிர்தருபோதச் சவுனகாதி யருந்தவர் சூதனைமீட்டும்
விதனிவிறைமை பூண்டகோசிகனைப் புனிதமாதலத்தடைக்
குளார், லியாருந்தவஞ்செய் தலகெலாம்பிரம விருடியென்
றியம்பிடப்பெற்ற, தவலருஞ்சிறப்பை யுரைத்தியென்றிசைப்
முனிவரன்மகிழ்ச்சியிற்சாற்றும். (௨)

கத்திகைநறும்பூங்குழன்மடவார்கள் கவரிகளிருபுடையிரட்ட
மத்தமசனெருத்தம் பொலிதொருகுடைக்கீழ் மாநிலமு
ழுவதும்புரக்குங், கொத்தலரலங்கன் மன்னர்தங்குலத்துக் கோ

சிகல்கோதகல்செங்கோ, லுத்தமநெறியான் மனுமுறைநடாத்தி புலகாசிபற்றுமக்களின். (௩)

தன்றுணையவராற் கள்வராற்றன்னாற் றரியலரென்மறவிலங்கா, லின்னலோராறுவுமிடையுறுவன்னையினிதுகாத்திருநிலம்புரந்து,மன்னரோறனைய கோசிகன் றருகாள்விலங்கயிவேட்டைமேன்மனமாய்க், கொன்னுனைவேற்கைப் படைக்குழாத்தோடின் குறுகிறுதெருவனச்சாரில். (௪)

தன்னரும்பனைக்கை மும்மதக்கால்வாய்த் தழற்சிறுகணுகவாமால்வேழ,முன்னருக்கவன வாம்பரிபுலிப்போத் தறழ்சிசாத்திறனுடைக்கழற்காள், மன்னர்களோரமேபோய் வெஞ்சினமுறக்காட்டால் வாலிறுத்தினைத்தனறுவி, லென்னமாபோடுமொருமலைச்சாரின் மேவிமாவேட்டையாடினனரோ (௫)

சல்லரிதுவைப்ப முருகியங்கறங்கச் சாபவார்கொலையருர்கள்குரைவ, செல்லெனமுழக்க வழிகொலைமிருகத் திரன்பலமடித்துமேற்செல்லு, மெல்லவன்கரங்கள் முற்றக்கிடச்சிலபோர் தெழிற்றருசீழல்வாய்வைகி, யல்லறீர்க்குனப்பி முனிகணோரடும்வசிட்டருச்சிரமத்தினையடைந்தான். (௬)

இளைப்பெருக்கடலிலைட டணைந்தகோசிகனைத் தாயருமகவினைக்கண்டென்ன, களிப்புறக்கனியா நெஞ்சமாதவர்க்கு ளுத்தமவசிட்டன்மாமுகம, னளப்பிலவளிப்ப வனைத்தினன் விடைநக்தருளெனப்பசிக்கியா முதலவ,னிப்போமெருக்தி யெதுநல்கடனென்றுணர்த்திடக்கவுசிகன்புகல்வான். (௭)

அருந்துதல்வாழ்த லனைத்தினன்றருவே யல்லதுபிறிதிலையனவிர், பெருந்திறற்றனையிருத்தலாலெமக்குஞ்பேரருளோ

டிருமேசாறு, மருந்தவத்துயர்ந்தோ யென்னனுதகைகடந்தமடிந்தமலனைப்பூசித், திருந்தமுதருந்தி யேகலாமென்ன வியம்பினனிருடியர்பெருமான். (௮)

கோதமிக்குயர்ந்தோ னருள்செயக்கேட்ட புலன்றெரிவமைச்சர்களுயர்த்தோர், மூதுரைகடக்க வறனலவென்று முகமலர்ந்திசைந்தனனுசி, நீதியிறொருப்பட் டேனென்றனதுமியதிகனைதிருமுறைமுடித்தான், மாதவன்காம தேனுவையழைத்துவேண்டியவழங்கென வருந்தான். (௯)

வந்தகாற்படைக்கு மந்திரத்தவர்க்கு மாசனம்வகைவகைதிருத்தி,யர்சரியர்க்கு மெய்தொறுவமுதி னின்கவைப்போனகவருக்கம், சந்தமார்புலங்கள் முதலியவமைத்துக் காத்திலவிருந்துமல்லே, விந்தைசேர்விசுவாமித்திரனென்னும் வேந்தனுக்குவப்பெழமெய்தா. (௧௦)

மறுவறுதவத்தோன் முகமனற்பந்தி வரிசையாலாசனத்திருத்தி, யறுசுவையுண்டிக் கமைத்தனவனைத்துங் கடவுளானளித்திடப்பெய்து, நறியநெய்தயிர்பால் தீஞ்சுவைப்பலன்களாதியனைத்துறப்படைப்ப, வெறிகமழ்தாரான் சுரரமுதருந்து மேன்மையின் விருந்துசெய்தனனால். (௧௧)

அர்க்கவிசைமையோர் மாதவனளித்த தாயதென்னாரமுதுணேடு, செக்கிடல்போலச் சேனையும்புகச் செல்வருக்கிறல்கெழுவேந்தும், தாக்கரும்பசிதீர்ந் திகபரமுணர்ந்த தாபதற்புகழ்ந்துந்தகலாம், பூக்கமழ்கந்த மாலைபொற்கலந்தாம் பூலமும்வரிசையிற்றவா. (௧௨)

இன்னணம்வேட்ட வனைத்தையுமிமையோ ரெழிலைகக்கூ
றயிசித்திட்டது, மன்னவன்காரண வதிசயமடைந்திம் மாதவவசி
ட்டன்மாட்டிருந்த, பொன்னவிர்காமி யிருநிலமுழுதும் புரந்த
ரனுலகமுமடைய, தன்னினவினைத்து முதவுமற்றிதனுக் கேக
ப்பதென்றிலெயனநினைந்தான். (கங)

காந்தனிலவிரு மாழியங்கமலக் கண்ணினன்கதிர்மணிமா
ர்பி, னிருந்தவளித்த வருவெபித்திருடிக் கியற்றியப்பணிகொ
லோவிசன், பெருந்திருவருளோ மாதிரவலியோ யாதெனப்
பேசகேளிந்த, வருந்தவன்செய்த தவவலிக்கேற்பப் பாதெ
னவதிசயமடைந்தான். (கச)

வியப்புறுசெம்பொன் மேருவுக்குபோ னிருமுகெதிக்கடல்
சூழ்ந்த, புவிப்பொறையேந்து புயங்கர்கோன்றிருவும் புரந்த
ராதியர்பெருவாழ்வு, மூவப்பொதிக்காம மாறுவிடைய மொ
னத்தமிக்கொளிவிடநோக்குந், தவப்பெருவலிக்கோர் நறு
வெனநினைந்து தன்னரசாற்றலை வெறுத்தான். (கரு)

இவ்வணநினைந்த கருத்தினனாகி யிருடியைப்பார்த்திவனினு
வர்த்த, செவ்வியோயுனது தவப்பெருவலியாற் செகத்திரள்
முழுதுமன்னைத், திவ்வியாமலகக் கனியெனக்கண்டா யுன
க்கிதொன்றிலைத்தெரியிற், குவ்வினைப்புரக்கும் கொங்கை
யாமெமக்குக் கோவினைநல்குதியென்றான். (கசு)

சமையுலகளிக்குந் தோன்றலிங்குரைப்பக் கேட்டுமாதாய
வன்காமி, மதலவளித்தற் காசியமைத்தால் னன்னமே
த்தொண்டுசெல்லென்ன, வலமெவார்முன்னர் வருமிக்ம

ழுக்க வீண்ந்ததாலன்னதென்றுரைப்ப, விமையவரானைத்
தூதர்நீருபாயந் தெம்முறைத்தருகென் றிசைத்தான். (கஎ)

கணங்கொடுசென்ற காளையாரசன் கட்டுரைதலைக்கொடு
சென்று, குணங்களாக்கொண்டார் குணங்களாற்பணிப்பப்
பொடிபடக்கோட்டினுற்சிதைத்துத், தணக்குயர்தவத்து வசி
ட்டன்மாட்டெய்தித் தாழ்ந்தியான்பிழைத்தவாறென்கொ
மனத்தருமடிகட் கென்னமுன்வணங்கி வாய்மையாலினிதிசை
த்திடுமால். (கஅ)

இன்மனதுவக்க வளித்தோவன்றி யிருபாகோவைனமன
னக்கு, வன்மையிற்பற்றித் தன்னகர்செல்வான் மதித்ததோ
சாற்றெனவுயர்ந்த, சன்மதியுளோனான் றாவிலையுன் றன்
மனக்குறைதுங் கடைதீர்ந், தென்மனக்குயிற்றுந் தன்னமரிரு
க்கைக் கேகுதற்கெழுந்திடு மெல்லை. (ககூ)

சற்றுறுசினத்தாற் றூனையைநோக்கித் தாரியனம்முறைவி
ளர்த்து, பற்றுதிர்தருதிர் பசுவினையென்னப் படைக்குழாமொ
ல்லையேசவினைந்து, சுற்றலுந்தெய்வச் சுரபிவெஞ்சீற்றஞ்
சொலித்துடன்மயிர்த்துளைதோறுந், தெற்றெனப்பலர்களுதி
த்திடவினைப்பச் சினத்தனர்திறல்கொழுவீரர். (உ0)

படைக்கலந்தாங்கி யுதித்தவரந்தப் பார்த்திபன்றுனைமேற்
பாய்ந்து, மூக்கிவெஞ்சீற்றம் விளைத்தலும்வேந்தன் மூனைப்
படைமுரிந்துபோயப்பைம்புல், விடைக்கிடைபற்ற போக்கிய
வுசி கேத்திரன்வெள்கியாமெழில்சேர், குடைக்குலமன்னர்
குலத்திடைவந்து மென்செயவென்றுளங் குறித்தான். (உக)

வேறு.

சாய்ந்தியதானைசன் வெங்கிடல்கண்டரு ளிகல்வேலான்
மைதவிர்மந்திரர் தங்களைநோக்கிமெ மதியாவும்
மெய்தகவாருதி ஐம்பலமொன்றிலே மேலாகச்
செய்தவமேமெனி தாயுவதென்றுரை செய்தானால்.

நீட்டியசெங்கதிர் சூழுவிருந்த நிலப்பார
மாட்டுறைமந்திரர் மீதுசுமத்தி வணங்கேந்து
காட்டின்விதிநெறி காண்மறையோனென நனிபோக
மீட்டிவனென்று கடத்தனைல்வினை யினைசயாலே.

மன்றல்செறிந்த விளங்கிவளங்கெழு மாமேருக்
குன்றமடைந்தவர் நண்டலைதுன்றிய குணபாலிற்
சென்றனன்வன்னி கறங்கருநீழல் சிறக்கவ்வ
னொன்றினன்வைகி யிருந்துதவத்தி னொருப்பட்டான்.

யிக்கமைப்புல மூடியவிந்திய வெங்காவே
யக்கரணைக்கெதுவும் வாழ்கொடகற்றிமெய் யருண்ஞான
தொக்கமெய்வித்திவை வித்திடருட் சொரிபானத்
மிக்கபலன்செய் தருந்தவயோகம் விளைத்தானே.

ஓடியவெம்பரி மாவைவிறந்தறி ஐவ்வரகக்
கோடியவெங்கடி வானம்வலித்திடு குணமேமே
னீடுவிரிந்த மனத்தைதிறுத்தகி யக்கோடு
மீயவரையுவை யிக்கதலைவின்றி யிருந்தானால்.

(வேறு)

மயர்வறவுயர்ந்தவேதம் வகுத்தவட் டாங்கயோக
பியமங்கனியமமீதி லாசனம் பிராணாயாம

மூயர்ப்பிரத்தியாகாரந்தா ரணையுளைப் பருந்தியானந்
தனையுளசமாதியென்னச் சாற்றமெய்விமோகமெட்டின். (உஎ)

விரிந்துளவுயிர்கொல்லாமை மெய்மைகள்ளாமையன்பி
னொறிந்துமிந்தியமடக்க லொருவர்பாலேற்றிடாமை
பரிந்துளவியமமாகும் பன்னருமறைகள்சேர்ந்த
னிரம்பியமகிழ்ச்சிபூசை சவுசசந்தனியமமாமால். (உஅ)

வருவிற்றன்கண்மாயி யேற்றிமாவொழிந்திருத்தல்
சிறுமேவாங்குபதுமாசனமெனத் தெசிப்பசிந்த
வேர்செழுதவிசன்யாக்கை யெய்திவழிபிரான
னேருறவிறந்தநன்னைப் பிராணாயமென்பர்நூலோர். (உகூ)

தாங்கருஞ்செபத்தோடாற்றல் சகற்பமாந்தனிச்செபத்தை
நீக்கியப்பிராணாயாமங் கற்பமாகிளைங்காரத்
தேர்விக்கின்றுயர்ந்தகாயத் திரியினைபுதித்துமீது
தேங்கிடமூக்கால்ஞனிற் செபித்தலும்பிராணாயாமம். (௩௦)

யின்னடைரேசகன்மூச்சை விடுத்தல்பூரகமேற்றல்
கொண்டுளேநிறுத்தல்தன்னைக் கும்பகமாகுமென்பர்
நிண்டிறல்விடையந்தன்னின் விதியுஞ்செலாதடக்க
லெண்டருமறைகள்வல்லோர் பிரத்தியாகாரமென்பார். (௩௧)

நிறையுறவிதையமுச்சி யுந்தியிற்சித்தந்தன்னை
நிறுவல்தாரணையதாகு மெய்ம்மைநிறைந்தமுக்கட்
கறைமிடற்றவனைக்கால காலனைக்கருத்துறைன்றித்
திறவுமவேறென்றின்றி திருத்துதல்தியானமாகும். (௩௨)

புறம்பு[illegible]ளொங்கும் பூரணமாகின்ற
திறம்[illegible]பிரமந்தன்னைத் தெரியுறவெங்குநோக்கல்

சிறந்திடுஞ்சமாதியாமென் றுணர்த்துவர்சிவாகமாதி
யறிந்தவிர்த்தவேதரொட் டங்கமாயோகமெல்லாம்.

வீக்குமாசனத்தின்வைகி மேதகவிழிகட்கண்ணே
மூக்கின்முன்றிணிநீட்டி மாயையைமுறுக்கிஞானத்
தேக்கமிக்குயர்ந்தகாயத் திரியுனிச்சிவசொரூப
நோக்கியாயிரப்பத்தாண்டு நலைவறும்யோகஞ்செய்தான்.

வாயுவுங்கந்தமூல வனமுமீர்ச்சலமுமாகி
யாயிரப்பத்தாண்டெல்லை யருந்தவமுயன்றபின்னர்த்
தீயினுமொருக்குஞ்செம்பொற் றேகமோடெழுந்துசென்
மாயிரும்பிரமயோகி யாயினம்வசிட்டவென்று.

என்றலும்பிரமயோகி யின்னநீயல்லையென்று
வன்றவனுரைப்பவுள்ளத் தடக்கியசீற்றத்தோடுஞ்
சென்றனனுயர்ந்தஞானத் திருமறைக்காட்டினண்ணி
நின்றதோர்வன்னித்தாரு நிழல்வயிருந்துநோற்றான்.

பன்னருஞ்சிரத்துமீது பன்னிரங்குலிக்குப்பா
லெண்ணார்சேர்மூலந்தன்னின் ஞானசாலத்துமீதே
பின்னுறுவாதியாமெட் டிதழ்வளாவுஞ்சித்துருப
மன்னியபொருட்டிருப்பன் வயங்கியதொழுதேதன்னி

ஆயிரம்பரப்பிநூறு பிரங்கதிரவிர்தல்போலப்
பேரொளிவிளக்குமென்று முடிவிலேபேசுகின்ற
வோரொளிதன்னைநோற்று இன்னிலின்றிலக்கமாண்டு
சீருறுநிர்விசாரத் திரியுனித்தவஞ்செய்தானால்.

இவ்வணநிலைமையோராக் கவிருந்தருந்தவஞ்செய்தேகச்
செவ்வணைவசிட்டன்பாற்சென் றந்தவந்திருந்தநோற்றியா
மெய்வமற்றுயர்ந்தவாய பிரமமாவிருடியானே
மொவ்வுறுமென்னலோடு முறைசெய்வான்வசிட்டன்மீட்டும்.

திரமுறுதவங்கள்பன்னாட் செய்ததாற்றவசியாகி
புரமுறுவிளக்காகின்று மென்னவுமுவக்காணின்னும்
பிரமமாவிருடியென்று பேசிலனெனக்கெள்ளனி
விருமடங்கின்னநோற்போமென் றுன்னியெழுந்துபோனான். ()

கல்லெயில்சையவெற்பை யெய்திறனையுயர்ந்தகோர
செல்வியந்தாருநீழலெ னடித்திருந்தருநால்சொன்ன
கல்லவாறொழுகிச்சாவித் திரியுன்னியோருநோற்று
வல்லியோரிலக்கம் வருடமும்யோகஞ்செய்தான். (௮௧)

தடம்படுமலையினுள்ளோர் சராசரமனைத்துமெல்லை
கடுத்திடாககாட்டோர் காட்டமுஞ்செவியுமுடைக்
குடைந்ததோராசைதனைக் குரவனோயாகிவாரு
...ந்தனர்சையவெற்பி லருந்தவந்துயர்ந்தோர்பாங்கர். ()

றுயின்றனைப்போதேற்றார் யாவர்கொல்சுருமாயிம்
செய்தவம்பெரிதுமிக்காய்ச் சிறந்திடும்பிரமயோக
மெய்திலைநீயிப்போது வேற்றுமாம்பவாதிகூடற்
றுய்யமாநதிந்துசேர்பாய்த் துன்றதியென்றபோனார். (௮௩)

மெய்ம்மெனுரைத்தோர் வியந்துழன்விளம்பப்போந்த
நீதகல்விகவுசிகமித்திரன் சிவனுருப்பெற்றுங்குப்

போதல்போலெழுந்து தெய்வப்பொன்னிநீர்விற்பவா
மாதவத்தடைந்தசங்க மாநிதிக்கிறையினோடு.
சிவவடிவமாயகாயத் திரிசிலையிடத்துமேருவாத்
தவமறுஞ்சங்கமேசன் சந்நிதானத்துமேலா
புவமையில்வேதக்குன்றந் தக்கியுமிருக்குமன்று
றுயவருக்கத்தமை நுகர்ந்துமாதவத்தைநோற்றான்.

முன்னருந்தவஞ்செய்தார்க்கு மும்மடங்கதிகமாமிப்
பொன்னகரிடத்துநூறு புண்ணியப்புத்தேளாண்டு
மன்னிமெய்வருந்திநோற்கு மாட்சியாதுலகமெல்லாம்
வன்னிபோலெழுந்தன்றேன்செய் மாதவர்தமித்தன்தே

இந்திரனாதிவானோ ரீசையமாசிக்கநேரும்
வந்தனர்வசிட்டன்றன்பால் வழுத்தினர்வழுத்தா
யந்தணன்முனியாலெய்தி யருந்தவபிரமயோகி
யிங்கமாதவத்தினாலு யினியுனக்கொப்பாரியாரே.

புரிதனிலுயர்ந்தவிந்தப் புண்ணியநகரின்வந்து
பெரிதுநோற்றலைபோல பிரமமாவிருத்தியானு
பரிதுணக்கினிவேறில்லை பருணமிகுக்கடவுளாலே
வருதியென்றனைக்குமுன்னே வந்துமுன்னைவல்செய்யும்(௪

என்றெதிர்வசிட்டன்கூற விகலறுபிரமயோகத்
தோன்றினமுனிவன்போத வுவகையின்மலர்ந்தகாலைத்
துன்றியமுனிவராதி காசலாம்புகழ்ந்துசெய்தா
வென்றிமாதவஞ்செய்வோரகண் மகிமையைவிளம்பலாமோ
விப்பிரவிருத்யான மேன்மையோன் பவாநிகூடன்
முப்புரங்கடந்தமூன முதல்வனை மூன்றுபோதும்.

செப்புயிக்குயர்ந்தபூசை திருத்தியத் தெய்வஞான
மெய்யிற்றடைவதிந்தானந்த மகிமையார் வழுத்தவல்லார். (௩௦)

ஆதலாற்பிரமயோக மருந்தவன் றனக்குநல்கு
மாதவமகிமையார்க்கும் வழுத்திடற் கரிதுசெய்தி
யாதொருபுருடனேனு மருமறைச்சிலம்பிலேறுமிந்
நீதகல்சரீரத்தோடுந் தேவனாய்விளங்குநின்னைம். (௩௧)

எதிகளாற்புகழுங்காயத் திரிசிலையிருந்தன் னெனபாற்
றிகழுறச்சுவியாற்காயத் திரியிலோர் செபஞ்செய்தாலுஞ்
சதுமறையத்தியானந் தான்செய்தபலன்வந்தெய்தும்
இதருமவத்துகாணிற் பரவனாவாலன்றே. (௩௨)

சிவவடிவானகாயத் திரிசிலையிடத்தியாரேனுந்
தவமேமின்றுயர்ந்தவட்டோத் திரசகத்திரத்தையுன்னிற்
புவியிடைமற்றைத்தானம் புக்கியெய்யன்மிற்கோடி
இலியமாயிருந்தகாயத் திரிசெபித்ததுபொருக்கும். (௩௩)

விதியினுற்செபித்திட்டாயும் விதியின்றிச்செபித்திட்டாலு
மதிகமாம்பலமேயல்லா லற்பமாம்பலமுறாதா
லிதுமறையுணர்ந்தவுண்மை யென்றினிதுணர்வீர்க்க
முதுநகர்பிறவிதாலே முதுக்கிடுஞ் செய்தியமால். (௩௪)

தெள்ளியவிச்சுவாமித் திரச்சிவயோகியங்க
ளெனக்கேந்தவங்களாற்றி யிருடியுந்திறையாய்முக்கண்
வள்ளியபாவிப்பன்றான் வதிந்துபின்வடபான்மேரு
வெற்றெள்ளியுகிக்கல்சார்ந்தங் கவப்பொறிமைவின்றனல்

பதிகளிற்றிலகமாகிப் பவளகிம்பதியைப்போல
வதிசயம்பயக்குந்தான் மகவிடத்துளநேராவிந்த
மூதுதவன்பிரமயோகி யாகிமுனைறமைசெற்ற
கதைபவுடியத்திலென்று கழறினன்கருணைச்சூதன். (௧

பத்தாவது விசுவாமித்திரன் பிரமவிருடியான சருக்கம் முற்றியது.

ஆகச்சருக்கம், ௧0 - க்கு விருத்தம். (௩௩௭.)

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினோராவது தந்துவர்த்தனன்வரம்பெற்ற சருக்கம்.

இன்னணம்விசுவா மித்திரன்பிரம விருடியாயினசெயலீதிப்
பொன்னகரிடத்துத் தந்துவர்த்தனனும் புரவலன்போந்தருட்கு
ருதி, மின்றெருபாக நாயகனருளால் வேண்டியவரம்பெறீத
லைடந்து, தன்னிகர்பிறிதில் கதியினையடைந்த தன்மையையெ
டுத்தினி துரைப்பாம். (௧)

நுணங்கியகேள்விச் சவுனகர்கேட்க நுவலுவான்றெரிவருசூ
தனார், பணத்திகழ்பாந்தட் பஃறலைக்கிடந்த பாரிடைப்பவா
கியம்பதியின், மணங்கமழ்வதரி மூலநாயகனை வணங்குவோர்
பிருத்தலைச்சயஞ்செய், இணங்குமெஞ்ஞானச் செல்வராய்வீ
ட்டி லிருப்பதற்கையமொன்றிலையே. (௨)

யாதொருகரும முற்றிடவேண்டி லக்கரமடைந்தருள்வடி
வாம், வேதமங்கலையங் காரணைப்பாலி வேண்டிடினெவ்வி
னைப்பிறவியும், மாதலமதனி னிரவிதன்குலத்து மன்னவனொரு

வன்முன்வந்து, மேதகவேட்ட பொருளெலாமடைந்து வியந்
தபின் விமலவீடடைந்தான். (௩)

என்னவுமன்றேன் செய்கையைவிரித்தினி டியம்புகியென்
னவுங்குதன், பன்னுயின்னுயிழு மணிமுடிவேந்தர் பரவுறு
ந்திறல்கெழுகழற்கால், பொன்னியந்துறைவன் மரபினிலுதி
த்த புண்ணியன்புரந்தரன்போல்வான், றன்னிகரில்லா மான
பிறுன்றகைசால் நந்தவர்த்தனனெனுமந்தக்கோன். (௪)

இமையுங்கொடிய பொய்மையுமொதுக்கித் தெண்கடலுடு
த்தபார்முழுதும், வாய்மையும்புகழுந் தருமமுந் தவமும் வண்
மையுமானமும் பொறையுந், தாமகவளிக்குந் தன்மைபோல்
வளர்க்குந் தகைமையான் றரியலரென்னும், பாம்புகவேழந் திர
ள்களைச்சாடும் படர்சினக்கோளரிபோல்வான். (௫)

திருமகள்முகமுங் கலைமகளுவுஞ் செயமகள்புயங்களுந்திட
மாம், பெருமகள்மனமும் பிறங்குசுந்தரனைப் பேரணங்குதாமு
மென்மேற், றிருமகள்கரமுஞ் செருமகளுருந் தயங்குசெளபா
க்யமின்மார்பு, மருவமயினுவந்து வீற்றிநிருப்பப் பெற்ற
னனருந்தவப் பலத்தால். (௬)

அறந்தவிசுறையு மருத்தவத்தோர்க்கு மந்தணர்தமக்கு மெய்
யன்பர், நிறைந்தபேருணர்வி னெறுப்படிருத்தா லுயர்தவ
புண்ணியச்சாரின், திறத்துறின்றொழுகு நீர்மையாலுதிசே
ணுயிருந்திரத்தாளிற், பொறுத்தபார்ச்சுமையை யாற்றிமன்னு
யிரைப் புரிந்தாரியற்றுமக்களின். (௭)

சொலற்கருமறைநா லெருங்குணர்ந்துயர்ந்த தூயவன்
றொல்பரத்துவாசு, குலத்தினிலுதித்தோன் றீர்த்தயாத்திரை

செல் கோதிலாளைசவராகமநூல், கலைத்திரளுணர்ந்து தே
விநுமொரான்றங்க கன்னினன்போன்றமெய்யியார், மலைப்பு
யனாதுந்தவர்த்தனச்சோழ மன்னவன்மருங்குவர் தடைந்தான்.

குடைபயில்கரமுங் குளிர்மதிமுகமுங் கோதிலாதகிருபெ
ண்ணீற்றுமும், விடையவன்படிவக் கண்டிகைபுனைந்த வில
க்குநூன்முனமணிமார்பு, முடையதொல்படிவி னெதிர்வ
ரக்கண்ட வொன்முடிவேந்தர்கோனெழுந்து, முடிமிசைச்சே
ர்த்தகைகுவித்தெதிர்வணங்கி முறைமையானுபசரித்தனனுவ. (௯)

தம்பதிபொமைத் தாபதமனைநபோனருள்பவர்விளக்கியப்பு
கலில், அம்பருவியக்கும் புனலெனப்பருமூள் ளுறக்கதிசெய்
திறைஞ்சி, யம்பொருளைத்தி னிருத்தவுமிருத்த வந்தனைன
ன்னோக்கி, நம்பியநறுமை மைந்தருமுவளமும் நன்மையேபெ
ற்றனனினிவா. (௧௦)

முகமலர்க்கைதயன் வினவுதல்கேளா முகிழ்த்தசெங்கையினு
ன்வேதந், தொகையுணருநவாய் நின்றுணைத்தாற் றிறட்பெறு
விரகசெய்திருந்தே, மகமதின்வேறு குறையிறிவேச்சர் நா
னமொன்றுறுந்தப்பற்றான், மகவளித்திதெ லறிகிலாதைய
மைந்தனில்வாழ்வுனோன்று. (௧௧)

தானமாகாயஞ் சந்தரக்கியஞ் சமிடம்தைபர்துணுஞ்சாந்
மாதவிளைய மந்திரஞ்சமா மங்கலஞ்சொற்பிரசங்கம்,
பானியவேவாடை துறைகளையருங்ஙம் பகர்சையருந்தமிழ்வா
ணர், புனைமுகழ்ந்த கொடைகுலமேலாம் புதல்வனல்லினாவ்
கிடமன்றே. (௧௨)

ஆதலாலுநீ நாலெருக்குணர்ந்த வந்தணைவடிவனேனிவரியுன், பாதகான்மலர்கண் டிறைஞ்சிய கலத்தான் மைந்தனைப்படைத்தவனானேன், நீதனையகன்றே னென்றெழுந்திசைத்துச் செங்கரங் குவித்தனுன்றிருந்த, வேதியர்தலைவன் செவ்விதனினைந்து வேந்தனைப்பார்த்திவைகளிலும். (௧௩)

சங்கிலேதவழும் பொன்னிகன்றோடே கேளெனச்சாற்றுவானறைகசால், கொக்குமண்டலத்திற் காவிரிநதியிற் குளிர்மணிகொளித்திடிபவானி, சங்கமஞ்செய்யு மப்பணிக்கடவுட் டனைமாபொருள்வதலமுன்னடங்கநிற்பரமாற் புதவடிவாகி யவதரித்திருந்தசோர்வதி. (௧௪)

அலக்குமத்தருவி னீமுல்வாய்மறைகட் கறுதியாய்முளைத்தரும்பழுத்த, விலிங்கமொன்றருணைச் சோதியின்வடிவா யிருக்ககாவிற்றிரணையன்மால், அலங்கருட்பாரசன் மெட்டுறைதனத்தொன்னகர்தன்னை யெய்தானும், வலக்கொடுவனத்தி மகஞ்செய்துபோற்று வதிக்கனர் வேண்டுவவடைந்தார். (௧௫)

கருதியவதவுத் தருக்கனேவத்தக் கடவுளைவட்டிலை டெகேவநுரித், தருவதாய்ப்பனைத்தும் பலக்களுக்கொடுத்துஞ் சாய்கைகளாய்விளங்கிடும், மருவளர்வனத்தின் விஞ்சையரியக்கர் வானவர்சித்தர்கண் மறையோர், ராவலாட்டவர்க ளிருடியர்முனிவரதியோர்க்கீட்டமாட்டார். (௧௬)

மூவேதயீனுவேத்த வச்சிவதான மூவுலகமுந் தொழுத்திறக்குமாதவினங்குச் சங்கமேச்சுரனை யரியகாயத்திரிசிலையை வேதவன்னிரியை வதரிமாத்தருவை மெய்மையாலவன்செ

ந்நீரும், காதலிழ்மலர்சேர் கனைத்திரிவேணி சங்கமப்புனலிபடிதக்கோர். (௧௭)

என்னிகருமம் பாசேனுமெனிதி லெய்திமோதவினைத்தப் புண்ணியதலத்தை வினாவிலிலடைக்து புரவலச்சமமாகிக் கண்ணேயுணமணியாய் விளக்கிடும்வதரி காவனக்கடவுளை விதியா, லுன்னிலையன்பின் வழிபடுவாயே லுனக்குநற்பொருளுறுமென்றான். (௧௮)

பின்னருமுரைப்பான் பார்த்திபவேதப் பெண்ணொருபாகவைத்துக், கன்னிதின்று வேண்டினவெண்ணித் தாழ்த்துநூற்றெட்டதாய்வலஞ்செய், திக்கிலேதிங்க ளளவையுமியற்று மெல்லையினிவ்வதயங்கனிபொன், றன்னவனருளாற் கிடைத்திடிக்கிடைத்தா லரும்பெறன்மகவுனக்குண்டாம். (௧௯)

இட்டியதெய்வ வதரியங்கனியைக் கொச்சடர்மணிமுடிவேந்துன், மட்டவிழ்கூந்தற் கற்புடைமனைவி மலர்க்கரத்தளித்தவட்கருத்தி, மிட்டபின்னைத பருளினன்மகப்பே றெய்துமேனெனவியம்பிச், சிட்டர்கண்மறையோ னுதிசெய்திறைவன் சிறப்பினிதளித்திடப்போனான். (௨0)

(வேறு)

நானறியான னிவ்வாறுரைவன்று
போனபின்பெய்ய புலிக்கொடியுன்ன
மானவிவானமுடி மன்னர்பிரானும்
வானவர்கோனின் மகிழ்ச்சிசிறந்தான். (௨௧)

மந்திரத்தமொடும் மாமறையாளன்
வந்தருடன்மை வழுத்திமெய்யன்பா
லெந்தைபவாநி யகர்க்கினிதெய்தச்
சிந்தையொருப்படு செய்கையனானான். (௨௨)

கங்குலுநன்பக லுங்கடியன்றல்
பொங்குபவாநி புரித்திரிவேணி
சங்கமநாயகனைச் சதுர்வேத
மங்கைமணாளனை வாழ்த்துவதானான். (௨௩)

அங்கமொராறு முணர்ந்தவரன்பாய்
மங்கலவோசை வகுத்தினிதிற்
சங்கமகேந்திரஞ் சாரவெழுந்தா
னெங்குமெழுந்தின் னியங்கள்கறங்க. (௨௪)

வேதியர்மங்கல வாசிவிளக்க
மாதவர்வந்து வெண்ணீறுவழங்கப்
போற்றியென்றுயர் புண்ணியர்கூற
வாதுலரின்மை யகன்றினிதோட. (௨௫)

மாமிசைமந்திரர் வந்துவணங்கத்
தேர்மதமாப்பரி சேனைகள்சூழத்
தாமரையான்பயி றன்கடிமார்ப
சேர்மணியான மிவர்ந்துநடந்தான். (௨௬)

முத்தமணிக்கொடை மொய்த்தபதாகை
சுத்தவியங்கடு வைத்திடவர்ணீர்

தத்தலையின்புடை சாமரைதிங்கள்
வத்திரமாமட வார்கவிரட்ட. (௨௭)

இன்னெறியில்லொடு மெய்தியமன்னர்
மன்னவனீக வனந்தொடெழுந்தே
கன்னிமதிற்கடி மாநகர்நீங்கிச்
செந்நெறிமேற்றிசை சேரநடந்தான். (௨௮)

தன்றிருநாட்டின வைசநலங்க
ளொன்றும்விடாது வணங்கியுளன்பாற்
சென்றுதனெல்லை கடந்தணிசேரர்
குன்றடருக்குட கொங்கையடைந்தான். (௨௯)

வண்டுகடத்தலர் வாயுகுதேற
லுண்டுகளிப்பொடு செவ்வழிபாடக்
கொண்டல்படிந்துயர் குன்றின்முழங்கக்
கண்டுகடிப்பன காமருமஞ்ஞை. (௩௰)

தேறல்வளர்த்த கறிக்கொடிசெங்காம்
பேறிகழ்ந்து விற்படர்கிற்கு
மீறில்வரைக்க ணிருந்தினிதனை
யாறின்முனிக்கு ளாம்பல்களூட்டும். (௩௧)

ஓர்பொழுதுங்குளி ருதைபொருமற்
கார்முகிலாகிய போர்வைகவித்துச்
சார்வுறசெம்மணி வைத்துளன்மூட்டி
நேர்பெறுகின்ற வடுக்கல்களெல்லாம். (௩௨)

பருப்பதநீடிய பச்சிமசெங்கின்
றிருப்பொலிவைப்படர் செம்பியர்கோமான்
விருப்பொடுநோக்கியிவ் வில்லவன்மேனாட்
டரிப்பொடுசெய்தவ மேதவென்றான். (௩௩)

இன்னனமென்னலு மகிழ்ச்சியினெய்தும்
பொன்னனிநாட்டுறை வன்புகழ்வேத
மின்னொருபாகன் விளங்கியவன்று
வென்றுமருப்பதி யெல்லினையுற்றான். (௩௪)

ஆழிகெழிக்கிரி யனையும்பொற்
குழிகையுங்கதிர் தோய்மணிமாட
மாழிகையுந்தனி கண்டருண்மன்னன்
வாழியயான மிழிந்துவணங்கி. (௩௫)

(வேறு.)

சங்ககன்னனுஞ்சதுமறைக்குரிசின்முன் சார்ந்தியதலமீதென் றங்கைகூப்பிநின் றடிக்கடிதாழ்ந்துசென் றமைச்சர்கள்புடைசூழப், பொங்குதானையைப் புறத்தினிலிருத்திமெய்ப் பூசரொதிரோதான்றி, மங்கலஞ்சொல மலரடிவணங்கியம் மாநகரினடைப்புக்கான். (௩௬)

சித்திரச்செழுங்கன்னலும் பொரியும்வெள்ளரிசியுந்திருச்சாத்தன், கந்தமும்பனி மலர்களுந்தருப்பையுங் கலசையும்வரமயின்றிச், சிந்தியெங்களுங் கிடக்கிடுமந்தணர் திருத்தெருவலருசெய்தே, வந்தவானவர் நெருங்கிடுங்கோபுர வாயிலைப்பணிந்தானல். (௩௭)

பக்துவர்க்கமும் பாவலர்வர்க்கமும் பாந்திருபுடைசூழத் தந்திரப்பெருந் தலைவர்களுடன்வரச் சாமரையுடைத்தன மந்திரிக்கலை மறையவாசியின் மங்கலவணிதாங்கித் தந்துவர்த்தன மன்னவன்பொடுஞ் சங்கமக்கரையடைந்தான். ()

அங்கமானையுஞ் சுருதியோர்காவலையு மளந்தருண்மறைச்செல்வர், தங்கள்வாய்மதுவழிமுறைசங்கற்பந் தனிப்புகன்றருள்வேத, மங்கைபாகனை புண்ணியநற்றுணையொடும் வாண்முறைகுடைந்தாடி, யங்குநற்பகுதிகண்முதற்கருமங்க ளனைத்துமுற்றியபின்னர். (௩௯)

இப்பிராய்ப்பமுறைமணியாதல்போ விரும்பலம்பெரிதுமொய்ப்பிலுத்தமமறையவர்க்கறநெறி புறம்பொருண்முதற்றானம், துப்பினீந்துமே னன்பொடுமருந்தவர் சூழ்வரப்பெருஞ்சாலை, செப்புவோரொடுஞ் சென்றுகாயத்திரிச்சிலையினைப் பணிந்தேத்தி. (௪௦)

அஞ்சலித்தசெங் கையொடுமுருகிய வகத்தொடுமெழுந்தருகலுஞ், சஞ்சரித்திடுமோவொடுஞானநீர்ததும்பியவிழியோடு, மஞ்சரிக்குழல் வேதநாயகிமண வாளனைவியசெம்பொன், விஞ்சுமாலயம் புகுந்தனன்மறையொலி வேதியர்குழுவோடும். ()

வேதநாயகி பாகனைமாலயன் விபுதருக்கரியானைப், போதனாண்மறை முடிகளுந்தொடர்வரும் புனிதனைப்பரங்கொன்ற தேதவாரணகை வியலினைக்காண்டலுஞ் செங்கனல்மெழுகாகிப் பெ[illegible]ரென வுருகினன்கரங்குவித் தோலிடமெனநின்றான். ()

கடிகையொன்றுசெல் காறுமெய்யானந்தக் கடல்படிந்தே யூர்த்தான்போற், படியில்வீழ்த்தனன் பன்முறைபரவினன் பெண்ணவர்தமைப்பார்த்தே, மடிகளுக்கபி டேகமாதியில்லாக் நாற்றுதிரொன்றுவென், பொடியணிந்தருள் புண்ணியர் திருக்கையாற் பூசனைசிறப்பித்தார். (௪௩)

முன்னியக்கர்கோன் பூசனையியற்றிய முறையினும்பெரிதாக, மன்னர்மன்னவன் சோடசமுகமனல் மறைவிதிவழுவாமலென்னையாளுடை யிறைவனைப்பூசைசெய் திறைஞ்சிவாழ்த்தினனென்றுந், தன்னருட்பெரி தடைத்துவேதியரொடுஞ் சன்னிதிவலஞ்சார்வான். (௪௪)

பிரதமைத்தின மாதியாய்முப்பது பெறலருந்தினங்காறும் விரதம்வைத்தொரு நியமமாய்த்தினந்தவன் வேதியர்திரள்சூழச் சரதமாம்மறை முழங்கிடத்தூரியந் தனித்தனிமுழங்காற்பத் தெரிதருங்கதிர் மாயினன்றிருப்பிர தக்கணம்வருகின்றான். (௪௫)

வலஞ்செய்வான்வரும் போதினிற்றெய்வத வதரியந்தருச் சார்பி, னலங்கொள்பூங்கனி யொன்றெதிர்தோன்றலு நரன் மறைக்கொடிபாசத், திலங்குமீசனை தருவெனவிறைஞ்சின னெடுத்தனனினம்போற், றுலங்குகண்கனி லொத்தினன்மகிழ்ந்தனன் சடாமுடிமிசைவைத்தான். (௪௬)

இன்னபோது வதிசயங்கண்டவ பிருமருங்குறுநூலோர் மன்னனின்றனக் கனவிலாப்புகழுடை மைந்தன்வந்துதிப்பானென், றன்னேலிர்சொல வணங்கினன்வேண்டு வளித்த

னன்கனிவென்னத், தன்னிலாழ்ந்தனன் வலஞ்செய்துநாயகன் சந்நிதிக்கெதிர்சார்ந்தான். (௪௭)

அருந்தியான்மிக வணக்கினென்றுதித்தனன் னருளடைந்தவனுக்க், கருத்தமுற்றிய பன்னிகைவதரியங் கனியளித்தனன்பின்னர்த், திருத்தகுர்தலமனறயவர்க்கனவுஞ்செம்பொனல்கியவரையப், புரத்துவென்விக ளதிதிபூசைமுதல்யாவையும்புரிந்திட்டான். (௪௮)

இன்னதீர்மையி னட்குணன்பின்மிக் கேற்றமாவெழில் வேந்தன், மன்னர்வேதியன் மொழிப்படிநூல்வழி முறைமையுத்தவிரதமற், பன்னிதன்னொடு மப்பதினெழுமப் பதிசேட வழிபட்டான், குன்றுமபணி யுன்னும்பும்பொரத் துறைத்றாளினிலேசர்கான். (௪௯)

சாலவேதியர் தம்மொடுட்குத்தியாற் சங்கமேசனைமுன்று காலமுந்தொழு தாலயம்வலம்வருங் காலையினருள்தேக்குஞ் சேலைவென்றகண் மறைக்கொடிதன்னுடன் தெக்கணவளசேகன், சூலமார்திரு வதரியஞ்சாயைவாய் மூலைத்தனல்வெளிநின்றான். (௫௦)

கண்டமன்னவன் கண்கணீர்ததும்பிடக் கைகளைவேலி மோலி, கொண்டுமெய்மயிர்க் கூச்செறிந்தன்பினுக் குளறிவீழ்ந்தெழுந்திட, வண்டர்நாயக னருட்கேறைக்கனித்துகின் னனாயிருன்பகிழ்வுற்றேன், தொண்டனின்குலந் தழைந்திடவுயர்ந்த கதலைமயளித்தேமால். (௫௧)

நந்துவர்த்தன மன்னனுக்கமைவித்தத் தலத்துவியும்பாவி, வந்திடற்றவக் துதித்திடுமகன்குல வர்த்தனனென்னாம, முந்தவைத்தெம சுருளிறைவலசெல முறைநமயிற்புரக்திறி, விந்துவைப்பிடை பெம்பதப்பெறுதி யென் றியப்பினன்மறைந்தானும் ()

வேறு.

இவ்வாறமல னிசைத்து மறைந்திடவச்
செவ்வாறுணர்ந்த திறல்வேந்தன் செங்கைகுவித்
தெவ்வர்வெளியேனை யுன்னடிமைக் காளாக்கு
மெய்வாய்மை வேதவிழுப்பொருளுன் றன்சரணம். (௫௧)

காயாமலர்மேனிக் கண்ணனும் பூங்கஞ்சமலர்
மேயானுங்காணு வியலா வடிவேனைத்
தாய்போற் றலையளித்தென் றன்னைப்பணிகொண்ட
சேயாரும்வேணிச் சிவனே நின்றன்சரணம். (௫௨)

விண்ணுகிமண்ணாய் விரிபுனலாய்த் தீயாகித் தீ
தண்ணுருக்காலாய்ச் சராசரமாமெவ்வுயிர்க்குங்
கண்ணுயுணுத்திரண காட்டுங்கருணை நிறைந்த
கண்ணுவுடையவருணையகனின் றன்சரணம். (௫௩)

பூவேறுகண்ணிமெம் புன்வாய் கிழித்தருளு
மேவேறுகையா வெளியேன் குறைதீர்த்த
தேவாதிதேவ திருகண்ணு வீற்றிருக்குஞ்
சேவேறுடைய சிவனே நின்றன்சரணம். (௫௪)

என்னத்துதித்தா னிறைஞ்சி யருள்பெற்றான்
பின்னுஞ்சிறப்பாற் பெருமானைப் பூசித்தான் (

மன்னும்வதரி வலஞ்செய்து மாமறையோர்க்
குன்னும்பசும்பொன்னெருகோடியளித்தான். (௫௭)

தேவிபிரகாச னமைத்த சிவலிங்கம்
பூசித்தருள்பெற்றப் புண்ணியனு பொன்னிதா
மாசிப்பெருங்கவச மந்தனர்க்க டாம்புட்ட
நேசித்தளித்து திருபன்விடை கொண்டான். (௫௮)

பன்னிமொழிசான்ற படையும்புடைசூழச்
சின்னமொலித்தினர் செம்பச்செழுங்கவரி
நன்னியர்கள்வீசக் கதிர்வெண்குடைநிழற்றத்
தென்னனகையின்னை வலஞ்செய்துபுறம்போந்து. (௫௯)

வேதகிரியைவலஞ்செய்து வீழ்ந்திறைஞ்சி
யாதியருள்பெற்றுச் செங்கோடமர்ந்தபாகு
சோதிபதம்பரவிச் சுன்றார்திருமுகங்க
காத்தக்கதிர்வேலான் காவிரிகாடுப்பிறான். (௬௦)

மக்குறக்கொய்தி மன்னர்பிரான்வாறவைத்
திந்திரனேயென்ன யோசியற்றியிறிவா
மைந்தும்பயந்துகுல வர்த்தனனென்றோடித்
தந்தபலகலையுஞ் சாற்றுவித்துமேம்படுத்தான். (௬௧)

புத்திரியுடன்கலைக ளெல்லாம்பயிற்றறக்கற்
றத்தமறைப்பின்றருளை வர்த்தனனுக்கொண்மணஞ்செய்
தித்தினைசயம்போற்ற வெற்றிசேர்பிறங்குகவே
மெய்ப்பத்திருத்தான் புரக்கமுடிசூட்டி. (௬௨)

இம்மைமறுமை வீடென்கிக்குஞ்சாதனமா
கன்மைநெறியொழுகி ஞானியாய்கற்றவருஞ்செய்
தன்மைநிலைவேந்த வுமையொருபால்வீற்றிருந்த
செம்மலருள்கூட்டத் திருத்தாணிழல்சேர்ந்தான். (௬௩)

மன்னர்பெருமான்றந்து வர்த்தனவேந்தன்னகரின்
முன்னவினைப்பூசித்து முத்தனுமாய்ப்புத்திரனைக்
கன்னலன்போற்பெறுங் கதியடைந்தவாற்றிதென்
றுன்னரியமாதவர்க்குச் சூதனெடுத்துரைத்தான். (௬௪)

ஆதலாலந்தவருந்தலத்தி னுண்மைவிரித்
தோதவோரார்க்கு முலவாதெம்பீசனிடம்
மாதலத்திற்காண்போர் வறுமைபிணிமுதலாந்
தீதகன்றுவேன்போலச் செல்வராய்மேம்படுவார். (௬௫)

பதினொராவது தந்துவர்த்தனன் வரம்பெற்ற சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் ௧௧-க்கு விருத்தம். ௬௨௨.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது

மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

செந்திருக்குடி கொண்டிலகுதிருப்பவாதி புரிப்பிரான்,
றந்துவர்த்தனனைப்புரந்தருள் தந்ததன்மை விளம்பினு
மந்தரத்திலை யொத்தயாகன் மருத்தனென்றொரு மன்னவன்
சுத்திவுவைப்பிடை மெய்பிறப்பினை மாற்றறுஞ்செயல் சாற்
றுவாம். (௧)

கருத்துறுநீர் சவுனகாதியர் கேட்கமெய்ப்பொருள் கை
வருக, திருத்தமிக்கன சூதமாமுனி செப்புவானுயர் விப்பிர
ருத்தியிற்புக முரியதெக்கண மண்டலத்தி லுதனிடை
நத்தனென்பவனோர்மறைதகையின் மகிழ்ந்து முன்கதிமன்னினான்.

சென்றுறைந்திடு மெல்லிடைமாது சரியவிட்டனைந்து மெய்ப்பெறு
மென்றியற்றனர் வினவுமெய்யன் விளம்புமன்புவி மீதினிற்
கன்றிவெஞ்சின வரியுறைய காகானத்திற் காவடை
குன்றமன்ன புயத்திறனான் குட்டனைத்தயவுடையனே. (௨)

நகரிருக்கு மனத்திறனவிற வழுனைமேரெறனுமக்கன்
மகமேருநன பேழுதாமவக்கன் மடக்கனேறனையானவன்

தகையிற்பெறு பொருள்மருத்த னெனுந்திறற்கு லவ
னெழும், புகைமூலிச்செறு வடவையிற்செறி புலவர்க்கேயவம
பொங்குவான். (௪)

அருமேன்மையு மன்புமேதகு மறிவுமானமு மாதியா
திறமும்வேறொரு கொன்றுநின் றிடு தீமைநெஞ்சகளுண்மை
யின், மறமும்வஞ்சமு மன்னுயிர்க்கு வருத்தமும்புரி வாள்மிக
நிறையருந்தவ மறையவர்க்கு நெருக்கமேசெய் தீமையான். (௫)

ஆலயந்தொறு மன்னிபொன்னத பருச்சனைக்குவிலக்கமாட்
சாலவங்கணி யற்றவந்தவர் தமையடர்த்த ரியற்புலா
லாவருந்தவ முன்னவெங்கு மசத்தியஞ்செய் தருந்தவர்
பாலடைந்தவ ராற்றும்வேள்வி பதைந்தவாகுதி பற்றுவான். (௬)

இப்பான்றிய மூம்பர்காக ரிருக்கைசெய்து பெதிர்த்துளா
ம்புயப்பல முழுதும்வென்று தருக்கிவாகை மிலைந்துபொற
கும்பமென்முலை மாதரார்சிறை கொண்டுதண்ட மியற்றலா
லம்பொனாடுறு மெண்டிசாதிப ரினைவரும்பய மெய்தினார். (௭)

முடக்குறுமிரு காலனிக்குல மூசகற்பக நிரைகளைப்
பிடுக்கிவந்துதன் னகரினிட்டணி பெற்றதேவரை யெ... யமர
விடக்கவென்றர மகளிரைப்பல மதனிலாடல்செய் தமனை
வாங், கடந்துபரவு வுருக்கொடண்ணலின் ககிக்கொலைநிதித
திலிட்டிடுனர். (௮)

சுமிடக்கை தனக்குவட்டுறை சதமகன்றனை யாதிய
திசையிருந்தவர் கடவுண்மன்னர் செருக்கொசய்த்தாற்றல் சிதைத்த
தபோய், வகையிலுள்ள ககிதமொரிம வனாதியின்மன்னனா

வார்ந்து, புகைவில்சன்மதி புரியிருந்தடலவுணர்கோனை நா
ற்றினான். (௯)

பொய்ம்மைசால்புவ னத்துமித்த முரட்கொடுந்திற லவுணர்தஞ்
செம்மலான மருத்தனென்றிடு தீயவன்புரி தீமையால்
மெய்ம்மைசால்தரு மந்தவம்புகழ் வேள்விபோயொழிதாழ்விறேன்
மம்மரெய்தி நலிக்குற்றன மண்ணுலகங்களும். (௧௦)

வேறு.

முடித்திறற் கடமருத் தாகரன்புரி
கடுந்திறற் கருவான் கடவுளோரிம
னெடுங்கிரிப் புறத்தினி னெடுதவனிருந்
திடும்பையிற் கடந்துமின் னிதைத்தனன்னோர். (௧௧)

குரவனும் பொன்னிடங் குறுகியங்கவ
னுருவரு மனத்துயர் விரித்தவெந்தனும்
புரவலர்த்திய புலவர் தம்மொடு
மரியகாண் மலர்மகன் வையந்தெய்தினான். (௧௨)

தனிவரு தவத்துறை நாரதாதிய
முனிவரு மினிதுடன் முன்னுறக்காலயற்
கனிவரு ஞானத்தினன் சமலதாபக
வினிதவக் கருள்புரிந் திருக்கைநல்கினான். (௧௩)

இருந்தவர் தாசனியற்கை யாவையுந்
தெரிந்திடவுணர்த்தலுந் தெருட்டுவாசவன்
பெருந்திற லுடையனைப் பெற்றியோன்றனை
யிருந்திறங்கடக்கி தேம்மாரைக்குமே. (௧௪)

ஆதலாலவன்முறை யறுத்து நம்மனோர்க்
கேதமகற்றிடற் கிளமை நல்குவன்
மாதொரு பங்குடை யாதனையுளான்
வாதையிறவத்துனிர் வல்லைப்பாவமே. (௧௫)

என்றிசைத் தவரொடு மெலிப்புன்னின்மேற்
சென்றனன் றன்னுழைச் சேர்ந்துளாரொடு
மின்றிகழ் வெண்ணிலா விரிக்கும்வெள்ளியங்
குன்றிடை யும்பர்தங் குழாத்திற் கூடினன். (௧௬)

தடங்கொளு மலர்மகன் றன்னொடிந்திர
னடங்கலுந் திருக்கடை யண்மினார்களென்
றிடுக்கணைந்திலோ யிறைவன்முன்பணிந்
தோமிக்கிவாய் புனைந்தனின் றொருங்கிக் கூறினார். (௧௭)

அரிதெதிர் கந்தியெம் மடிகள்கூறலுங்
கருதிமா முடிக்கருந் தோன்றலன்னவர்த்
தருதியின் றென்னலுந் தாழ்ந்துபோயவர்க்
குரைசெய்து விரைவினின் முன்னிருத்தனன். (௧௮)

அகனமர்ந் திறைஞ்சய வமராதியோர்
முகமலர் மகிழ்ச்சியா னோக்கிநூல்கூர்
பகவனுங் கண்ணருள் பாப்பிறனென்று
சகிரை படைத்தவ னிறைஞ்சிச்சாற்றுவான். (௧௯)

புண்ணியபுராதன புரிபொற்கொன்றையந்
கண்ணிய வன்றெமைக் கவரப்பாற்பட

னண்ணிய திவிட மயின்றாங்களைத்
தன்னளியாலுயிர் காத்ததப்பரா. (௨௦)

அருத்தியாற் றுதித்தய னைறநூலர்மறைச்
சிரத்துறைதேசிக திதியின் மைந்தரின்
மருத்தனென் றொருகொடும்பாவியானவர்
புரத்தையும் புவியையும் பொடிசெய்தானரோ. (௨௧)

தருக்களைப் பிடுங்கினன் றவஞ்செய் வோர்களை
நெருக்கினன் வேதியர் நிரப்பும் வேள்வியை
முறுக்கினன் முருக்கிதழ் முத்தமூரல்வேற்
றிருக்கர மகளிரைச் சிறைகொண் டேகினன். (௨௨)

பாங்கறு மக்கொடும் பதகனாற்றிய
தீங்கனப்பிலில தெருட்டினே மதற்
பூங்கழற் புனிதவிப் புரந்தராதியோர்
சேக்கினர் கேழ்ந்தவா றிதென்றேங்கினன். (௨௩)

இன்னண மயனிசைத் திடலுமெம்பிரான்
றன்னுளத் தமைத்தவன் றனையகோரமாய்
மன்னியம் மருத்தனை மடித்துநுங்களை
நன்னெறிற் காத்துமென் றயபகல்கினன். (௨௪)

இப்பெருங் கயிலையி னேற்றமாமொரு
வைப்புளதெமக்கது வதரிகாவன
மப்பெருந் தலத்தைநீ ரடைதிர் போதிரென்
றொப்பிலான் றனிவிடை யுவந்தளிக்கின்றான். (௨௫)

மலைக்கொடி பங்கமர் வரதன்றன்விடை
தலைக்கொடி விடுதருஞ் சவிமணுவனும்
கலைக்கொடி செல்வனும் வதரிகானனை
நிலைப்பெருந் தானத்தை நெடிதுசார்ந்தனர். (௨௬)

வந்தருட்காவிரி பவானியொன்றிய
சிந்துவிற் குடைந்துயர் தெய்வமாமறைப்
பைந்தொடி பாகனைப் பணிந்தவ் வைப்பிடை
மந்திரத் தவரொடு மகிழ்ந்து வைகினார். (௨௭)

மன்னருங் கடவுளர் வதரிவைப்பெனும்
பொன்னகர் வாயிடைப் பொலிந்தகாலையி
னிங்கிலை புணர்ந்திடு மருத்தனென்பவன்
றன்னெடும் படையொடுந் தருக்கினெய்தினான். (௨௮)

கொடுந்தினம் பெருஞ்சமர் கோலிலாமையா
லடுந்தின வுய்த்திடு மலக்கற்றோனினை
கடுந்தழற் சிறந்தான் காலனொத்தக
கடுங்கிடுந் தோற்றத்தானனுகினனரோ. (௨௯)

வேறு.

முன்னதயிற் கடல்வாய்நஞ்ச முனைத்தழன் றெழுதலேபோல
வந்தவன் றன்னைக்கண்ணு வானவர்பலரோ பருகுஞ்
சிந்தனை கலங்கிமுக்கட் டேவனீ காத்தியென்ன
வந்தனை செய்தாரந்த வாறெலா மமலன்கேட்டான். (௩௦)

தொழுந்திரு வதரிமூலச் சுயம்பிர காசலிங்கத்
தெழுந்தனனகோரருப மெடுத்தெம திறைவன் சொற்றிக்

கொழுந்துறழ்சடையுஞ்செக்கர் வதனமுங் கொற்றவாகு
மழுந்துமெவ் படைகளோடு மங்கையுமாகித்தோன்ற. (௩௧)

மெய்புரும் பார்க்குந்தோறும் வெருவே றனந்தானந்தவ்
கைகளுங் கதிர்காலூலக் கடும்படை கிடந்தமெய்யும்
வையகா வரையும்பாத பங்கியும் வதனக்காடு
துய்ய பாதங்கடோறுந் தூக்கியகழலி னார்ப்பும். (௩௨)

இன்னதோர் படிவமெய்தி யடியவரை யினிதுகாப்பான்
மன்னியோர் விளையாட்டுன்னி வந்தனன் வதரிமூல
முன்னவன் பின்னுமுன்னு மூரிவெம் படைகடாங்கி
மன்னவன் மருங்குபூத ரளப்பிலர் சூழ்ந்துவந்தார். (௩௩)

எரிசிகைச் செங்கட்பேழ்வா யெழும்வலிக் குறுந்தாட்பூதப்
பரிசனத்தோடு முக்கட் பராபரன்பவானிகூடற்
புரிமதிட் புறம்புபோதப் பூரியன்றன்னைப் போர்க்குத்
திருகுவெஞ் சினத்தாற்பூதர்தெற்றென வழைக்குமெல்லை (௩௪)

உருத்தமர்க் கழைக்குங்காலை யோசனை பொருநூறெல்லை
[illegible]ரித்திடு மிடிபோ[illegible]ர்த்திட் டெழுந்தன னிராந்துசேனை
வி[illegible] கடற்போற்சுற்ற விண்ணவர் நடுங்கவந்த
மருத்தனைக் கண்டபூதர் மாதரா குருவமானார். (௩௫)

துவியாக் கெழுதவொண்ணு வுருப்பொலிந் திலங்குகின்ற
பூவையர் படிவங்காணுப் பொருக்கென வயிர்த்துமார
னேவினிற் றுளைபட்டேமாக் கெம்முனை யிருக்கைக்கிந்தப்
பாவையர்க் கொடுபோய்த் துய்க்கப்பரிந்தனன்பவனேதோரான்.

மெல்லெனக் குறுமென்றென்றல் வீசியவசந்தகாலத்
தெல்லையங் கிறுத்தலாலே யெக்கரு விரகோய்கொண்
டொல்லையிற் றொடர்ந்தானந்த வோவிய மன்னார்மெல்
மல்லன்மாநகரின் பாங்கர் வந்துநம் படிவங்கொண்டார்

காண்டலுங் கனல்போற்பொங்கிக் கைதவப்படிவமாய…
தீண்டின ரிவர்கொலென்று வெயிறுகின் றெறுமெயன்…
யாண்டவர் மீறுதாக்க வுக்கணைத்தகோரருபத்
தாண்டவமூர்த்தி யந்தத் தறுகணன் வெருவத்தோன்ற.(…

உதித்திடு மிறைமேலன்பால் போசனை கீனமாயோர்
கதைப்பெரும் படைவிட்டார்ப்பக் கடவுண்மா முறுவல்…
மதிக்கதிர் மட்கத்தோன்றும் வான்சுடர்ப் பருதிகோடி […
பதித்தபோ லிலங்குசூர்தப் படையினைப்பணித்துவிட்டான்

அடுத்திறை விட்டசூர்தப் படையையோர் சூலபாலன்…
றடுத்தனன் றடுக்கவெங்கோன் றன்னைக்கோட்டிச்செ…
தொடுத்தொரு பொருப்புமானுந் தோமரமெறிந்தா…
செடித்தவெமருத்தன்மற்றோர் சூலந்தாற்சிதைத்தான்மன்…

அந்நிலை புணர்ந்தசோதி யமர்வினை யாடல்செய்வா…
னுன்னிமற் றொருவிற்கோட்டி யுகைதவெங் கணைகளவி…
னன்னவ னதனைமாற்ற மயேந்திர வம்புதொட்டான்
மின்னவ னழலம்பெய்தான் மூடனிக்கணையாலட்டான்.(…

அம்பைத்தா னறுமத்த …னையைப் பினத்தாரயின்று
மம்பைத்தால் விலாழிசிந்து மாவிரம்பரியை யெய்த்தா

லம்பைத்தா லவுணையீரை யாயிராவி யுண்டா
லெம்பைத்தா லொருநூறுழி பரிகைரயற்றுத்துவீழ்த்தான்.(சஉ)

கரும்பொரு ளமைந்தநூது துலாத்திலோர் கதைகைக்கைய
வரும்பொறி விழிகள்சிந்த வடற்கரத் தெடுத்துவேதச்
சுரும்பமர் குழலிபாகத் தோன்றன்மே லெறிந்தானந்த
விரும்பெறுழ்சாம்பராய்வெந் திற்றது பலருங்காண. (சங)

மறைமுதன் மீட்டுஞ்செந்தீ வடவையின் பிழம்புபோல
வுறுகதிர்ச் சூலமொன்று போசனை யொடுமைத்தான
றைநகழன் மருத்தன்மார்ப மகழ்ந்திட வெறிந்தான் மற்றோர்
திறலுடைச் சூலவேலு திரித்ததைத் தடுக்கவிட்டான். (சச)

ஆண்டனைபடைபோயன் றோனயிற்படைதுமித்துமார்பைக்
கீண்டவுறுவிவெளவிக் கிளர்மதிக்குழவிவேணித்
தாண்டவன் றிருக்கைவந்து தங்கிய தமரர்யாரு
மாண்டவன் றன்மைகண்டு மலர்மழைவருடித்தார்த்தார்(சரு)

மலைபெனத் தளர்ந்துசாய்ந்த மருத்தனன் மறையின்பாக
னிலையிற் சூல்த்தாக் கீற்றலான் முற்றுமான
நிலையில்லா படைத்துதின்னை நெடுமுடி கூப்பித்திக்கட்
கலைமுடி யவனைநோக்கிக் கண்கணீர்கலுழக்கூறும். (சசு)

பாவியே னுனக்கின்னைப் படையிலேப் பலாகினைப்பி
னுவினீத்திடு பெறுற்றே னுதலா னறிஞராலோர்
மேவுமின் பதந்தானை வேண்டுமென் பெயரொக்காருந்
தேவதி இருந்தவேண்டு மெனக்குறை யிரந்துரைத்தான்.

கொலைத்தொழிற் புலையரேனுங் குருவினர் தம்மைக்காக்கு
மொலிந்தகை யாதலாலே யிமையுமதிரு சேர்த்தான்
கலித்திறன் மருத்தனுவி லெவகனைக் கவர்ந்துவெள்ளித்
தடவரி யுய்த்தார்வானத் தருமல ரிமையோர் தூர்த்தார். (

கேடமுற் றிரக்ககோனுங் கொடியாரேனு நினைத்தவெல்லா
மீயுமெம் பெருமானன்பர்க் கெளியனாதலாலே
மாவையல் லவுனன்வேட்ட வரகல்கி மருத்தனிந்த
மாயினன் வதரிமூலத் தமர்ந்தரு ளமலமூர்த்தி. (உசா)

என்னாருங் கணக்களோடு மெய்தியவகோரமூர்த்தி
யின்னவர் வாழ்த்தமூல விலிங்கத்துட் புகுந்தானத்தப்
பொன்னியல் விபுதரெல்லாஞ் சங்கமப் புனரேறுய்த்தன்பா
மன்னனைப் பூசையாற்றி யங்கசு வதிந்தார்மன்றோ. (உஎ

அந்தமு முதலுமன்று மில்லவ னகோரமூர்த்தி
மந்திரமித்தனைப்பின் னவமோ ரெட்டுலைகள்
சிந்தையிற் கருமாகிச் செபித்திடிற் பவங்களெல்லாம்
வெந்தறப் பஞ்சபாதக மேவிப்பின் வீடுசேர்வார். (உஅ

ஆற்றவுமன்புகூர்ந்திக் கதையைய மருகர்கேட்கின்
மாற்றலர் பகையைவென்று வாகைபெற்றுயர்ந்துவாழ்வர்
சேற்றயிக் குயர்த்தவிந்த வெழிற்றலப் பெருமைகேதுஞ்
சாற்றிடுத்தகமைத்தல்லான் மற்றையோர் சாற்றப்பாற்றே

நாதிசமனைக்குங் கின்றோன் மருத்தனில் வதரிசூழ்ந்த
போதலர் கமழ்பவானி புரியினை யாவித்து
மேதகு கயிலைசேர்ந்த விதயிதென் றவர்கேட்ப
ஆதருமறைதேர் சூதமுனிவெடுத் துரைத்தான் மன்றோ. (ஙo)

பனிரெண்டாவது மருத்தன் கதிபெற்ற சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம். கஉ - க்கு விருத்தம். அஎ௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

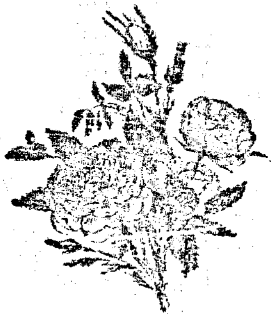

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதின்மூன்றாவது

சக்கரதீர்த்தச் சருக்கம்.

திருத்திகழ் தமிழின் வைகுந் தெக்கணவளகை யென்னும்
பொருத்திடை மருத்தன் பேறு புகுந்தது புகன்றோ மும்பர்
தருத்திரு காடபோற்றுஞ் சக்கரதீர்த்தமாதி
புனைந்திடுந் தீர்த்தமேன்மை புன்மையி னுணர்த்துவேமால்.

மங்கல மறையோர்கேட்ப மீளவும் வழுத்துகின்றேன்
சங்கமச்சயம்புமூர்த்தி சந்நிதிக் கீழ்பாற் கற்றைச்
செங்கதிர்ப் பருதிப்புத்தேள் சிவலிங்கம் பதித்துப் பூசித்
தங்கதின் குடபாற்றன்பே ரமைத்தொருதீர்த்தஞ்செய்தான்.

தனுமதி பதனிற் றிங்க ளுண்மதிச் சடையோன் றன்னுள்
புனையமர் வாரைமிக்க பூரணையிவற்றினத்த
வினையெக் தீர்த்தமாடி பிரவிமந்திரத்தாற்செம்பிற்
குனிதரு கதிர்க்கோதி குளமுதனிரம்பப்பெய்து. (௩)

தக்கவோர் பொருள்முன்னாலோர் செங்கையி லளித்தவர்க்கே
பக்கனைத் தகன்றனீந்து மருஞ்சரா பானதோடுஞ்

செங்கர்வான் கதிர்முன் றோங்கு மந்திரஞ் செபித்தத்தீர்த்தம்
புக்கினிதாடினோர்கள் பொன்றுமனை ராவர். (௪)

மயர்வறுமனைத்தீர்த்தாதி மறைக்கொடி பங்குளோனைத்
தனைபொசிக் கியானித்தன்றுத் தாக்கதன் வைகிறாரு
முயர்தரு மெழுக்கதைக் குன்றோ புசரிததொழுகின்வெய்ய
முயலுக[illegible] குமரகண்ட முதுபிணி குலையுமன்றே. (௫)

முன்னவன் கோயில்வைகி முறைமையா லெழுத்தோரைந்து
முன்னிதேர் சீரர்த்தத்தி றெளிவிடு விமானமேறிக்
கன்னல்வில் காமற்காய்ந்தோன் கைலையிற் கற்பகால
மன்னியம் பிருந்துமீள மலர்புமுத்தி சேர்வார். (௬)

மு[illegible]யோகட முன்னவனருளைக்கும் றங்
[illegible]ரு காற்றெகாலிக் காத்தியம் பயலைனத்தி
சதும்பை வைகுந்சேங்கோடு நயக்குதோ கருணைத்தானை
மதிதரும் பிருகுன்னம் வளக்கெழு கும்பகோணம். (௭)

முன்னரும் சிறக்கவிமு னைத்திரு வாலைக்காவல்
பொன்னவிர் புலியூராலம் பொழிலெருக் திருவெண்காடு
சன்னியவாருரிக்கத் தலங்கதி மறைகைக்கிய
மின்னருட் பலாசிகட லிலத்திலே முத்திகூட்டும். (௮)

தெக்கண வளகையாருக் திரதெரி சனஞ்செய்துள்ள
தக்கவர் தமைக்கண்டன்பாற் றுப்பவர் கயிலைத்தானம்
புக்கினி துறைவரென்றாற் புகலவென் புவர்பூசத்தி
னக்கதிர்த் தீர்த்தந்தோய்வோர் பெறும்பல னைக்கொணதால்.

மார்கழி மதியின்மூல நாண்முதற் காலிவரைத்
தேர்கெழு பருதிவந்த வெல்லையிற் புனிதமுன்போய்க்
கூரியதீர்த்தந் தோய்ந்தம் முப்பதுநிறைமுன் றாய
நார்கொடத் தடத்தனாடி யாதவர் முதன்னி. (௧

என்று மகரத்திங்க ளிரதசத்தமிநாளே
வென்றினைக் கிலையிற் சாணம் வியத்தவைத் தநுதுருபடித்
தென்றுமக் கதைதாய் வெட்பெயன் றீப்புனரேர்ப்பந் துலங்க;
கன்னலிற் பவர்தாய்மன்றல் கடவுளைப் புரிபட்டுயென்னோர். (௧

புத்திரபௌத்திராதி பேறுலவுயர்ந்தபோகந்
துய்த்தபின் வீடுசேர்வர் காதலிற் படிமோர்த்தீர்த்த
வுத்தமமலைனையாவ ருறைப்பவ ருயர்ந்தவேதத்
தத்துவமாக்கமாநாக்கயம்புவுக் கிசாறந்தின். (௧

குருமணிப்பொன்னியாற்றின் றுனைக்கிவோரு தோசங்கன்னி
லொருவழுவ துன்னும்பூயி புதேசமசன் பதிட்டைசெய்தா
னொருசிவகோசமேல்பா லொன்றுகன் னிப்புராக்கி
யிருமையா விலிங்ககாரமுதோ மகேச்சுரனென்றிட்டான். ()

மலத்தைவெல் தன்றுயித்த குறிமைமார் கழியக்கத்திற்
சலத்துயர்பொன்னி கன்னிச் சங்கம விதியாலாடித்
திலத்திலக் கதையிலற்றிக் திறைறுநடீ நெவாகூற்றின்
வலித்திறந் தெகுத்துவரேறு நொர்காத்திட வனமைபுவன்பர். ()

வேறு.

சங்கரன் வதரியின் றருவின்றன்மைத்
தங்கறே யாடிடு றாத்தம்புய

மங்கையை மணிகின் மார்பினேந்திய
துங்கன்மால் சக்கர தீர்த்தமென்றரோ. (௧௫)

பஞ்சபாதகங்களைப் படியிற் பஞ்சதை
செஞ்சின தீர்த்தம்போற் றீக்குமன்னதிற்
றஞ்சமென் றடைந்தொரு தானஞ்செய்திடி
லஞ்சவே யொருதவ முற்றவென்பரோ. (௧௬)

மார்கழி தனிலம்பா வாசையிற்றடந்
தேர்கெழு மிரவிமத் திரத்தையுச்சரித்
தாரொனுங் குடைந்தா றுலையத்தினை
யேர்பெறப் பன்னிரு வலஞ்செய்தேத்தினன். (௧௭)

உடுபதி முடிபுனை யுருத்திராதியர்
வடிவுறு கைலையின் வைகுவார்தெழிம்
படியினை யளந்தவன் படைத்தீர்த்தத்தின்
முடிவெடுத் தியம்பிட வெவர்க்குமுற்றமோ. (௧௮)

தொக்கநன் மேடமா மதியுஞ்சக்கில
பக்கமுந் தித்தினி னரும்பைங்கலை
மிக்கபூரணையுமாம் வியன்றினத்தினிற்
சக்கர தீர்த்தமாந் தடத்தின்மூழ்கியே. (௧௯)

விரித்தலைக் கமலத்தான் விமலற் பூசித்துத்
திருத்தியக்கப்பிர தக்கணஞ் செய்தோர்
புரித்த தெம்பவங்களைப் பொசுக்குவித்தமா
விருத்தமெய்ஞ் ஞானவீ டெளிதிலெய்துவர். (௨௰)

வளப்புற மிடபமா மதியிற்பூரணைத்
தினத்தினிற் சேவியத் தீர்த்தந்தோய்ந்தனி
தொனித்திடும் வகுளமாந் தொடையிலங்கையம்
புனற்றுறை விமலனைக் களித்துப்பூசித்தோர். (உக)

குலத்தொடுங் கைலையிற் குடிகொள்வார்நறை
யலர்த்துள வணிபுனை யாழிதீர்த்தத்தி
னலத்தொடு குடைந்துபொன் னிருக்கேர்மிசை
மலைக்கொடிபாகனை வணங்கிப் போற்றினோர். (உஉ)

தெரிந்துசெய் பவமெலாந் தீயவெம்பிணி
மருந்தினி லவிதல்போன் மாய்ந்துமாசகன்
றருந்தவ முடையரா யளப்பில்போகத்துய்த்
திருந்துபின் வீடடைந் தின்பமெய்துவார். (உ௩)

தெய்வநாயகன்றிரு விருக்கைத்தென் றிசை
மெய்வளரருட்டிரி வேணிசங்கமத்
துய்யதற்சோதியத் துறையின்மேன்மையை
யையமில்வேதமே யறையவேண்டுமால். (உச)

பொன்னினைக் களவுசெய் புலையர்கான்மறைக்
கன்னியர்க்காதல்கூர் கடையர்தேசிகன்
பன்னியைவிருப்புறும் பதகர்பண்பொரீஇ
மன்னுயிர்க்கொலைபுரி மறங்கொண்டீமையோர். (உ௫)

அந்தணர்க்கீறுசெய் யழிம்பரின்றதாய்
தந்தையர்க்குறுகணே தந்தபாவியர்

யைத்தொடியார்களைப் பசுவைக்கொன்றவர்
மந்திரங்களிற்றமும் மறித்தகாதகர். (உ௬)

இன்னருங் கொடும்பவ மிழைத்தபாவிய
ரென்னினும் பொன்னியு மெழிற்பவானியு
மன்னமெய்ப் பராசர னமுதக்கேணியு
முன்னியசங்கம முகத்தினிற் றோய்ந்திடின். (உ௭)

சாடும்வெங் கதிர்க்கரந் தடவப்பனிமிசை
மூடிபுன்பனிப்பகை முரிந்தபோலவர்
றேடிமப்பிறவியை யொழிந்துதீர்ந்திய
வீடுந்திடும்பலம் விளம்பவேண்டுமோ. (உ௮)

செப்பரும்புண்ணிய தீர்த்தம்பாவுமவ்
வைப்பிடைத் தனித்தனி வயங்குமாதலா
லப்பெரும் பவானியா மருந்தலத்தினுக்
கொப்பொரு தலம்பட லுலகிற்காண்கிலேம். (உ௯)

தெக்கணவளவைவாய்ச் சேறுமென்றுளா
மிக்கதோ ராசையின் வியந்துமென்றடி
வைக்கினும் வாம்பரி மேதமாமகம்
புக்கினி தாற்றிய புனிதமெய்துவார். (௩௰)

அருமணியிடைக்கிடை கோத்தகண்டிகை
பரமனுக்கணிந்தவர் பவனிவாகனத்
திரமுறத்திருத்தினோர் திடமுபக்கர
வருமைவண் கவரிகள் கொடையளித்தனோர். (௩௧)

விஞ்ஞைசயரியக்கர்கள் விபுதர்சூழவெண்
குஞ்சரமுகைத்தொலி கொழிக்குந்தண்டிகை
யெஞ்சலின் முனிவர்க ளெழுவர்தாங்கப்போ
யஞ்சுடர்மணித்தவி சமர்ந்துவைகுவார். (௩௨)

அறம்பயிலக்கக ளருமைத்தாதலை
ஆயர்திருத் தீர்த்தத்தி னுயர்வுமன்னதே
திறம்பெறு தவத்துளி ரென்றுசெப்பினன்
மறங்கடிந் தருள்வடி வானசூதனே. (௩௩)

பதின்மூன்றாவது சக்கரதீர்த்தச் சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம். கங-க்கு விருத்தம். (எ0அ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினான்காவது காயத்திரிமகிமையுரைத்த சருக்கம்.

திருவிளுபகன் றிருத்திய சக்கரதீர்த்த
மிரவிதீர்த்தமென் றிடம்பிய தீர்த்தத்தினேற்ற
முறைசெய்தேமினி யொள்ளிய பொன்னியங்கரைவாய்
மருவியோங்குகாயத்திரி மகிமையைவகுப்பாம். (க)

தனையுணர்ந்தருள் சவுனகன் சூதனையிட்டும்
வினவுவானருள் விரித்திடும் வேதவெற்பிந்த
கனையுவர்பொழிற் பவானிமாநகர்வட னூங்கர
புனிதபூரணைப் படிமேசப் பொலிந்ததென்றால். (உ)

சுருதியோங்கறு மங்கத்தென்றிசைச் சுயம்பா
யரிதுதோன்றிடு விலிங்கமும் வதரியுமணித்தாய்த்
தெரிதருஞ்சிவ ஞானகாயத்திரி சிலையு
மொருதிருப்படி வேயெனவுணர்த்தினை யரவோய். (௩)

கங்கையாதிய நதிகமலாலய முதலாய்த்
தங்குதீர்த்தங்கள் சிதம்பரமுதலிய தலங்க

னெக்குமேறிய வுருப்படமனைத்தையு மொருங்
ளிங்கிருந்து காயத்திரிசெபித்திடி லீயும்.

எனவெடுத்தெமக் கியம்பினை யாதலாலத்தப்
புனிதமிக்ககா யத்திரிமகிமையைப் போத
வினிதிசைத்தியென் றிரந்தவர்க் கெழின்முகமலர்ந்து
கனிபிருந்திய கருணையான் கழறுவதானான். (௫)

திருமறைக்கிரிக் கிரண்டரைக் குபேரசத்தின் றென்சார்
மருவிலக்கையின் மருங்கம ரிலிங்கத்தென் கிழ்பால்
வரமலிந்த காயத்திரி பேசிலாவடிவா
யுருவெடுத்தவ ளுறைதலா லுரைக்கவும்படுமோ. (௬)

தீக்கமற்றிடு மகண்டபூரணத்தினை வெடிது
மூக்கினன்று முனியின்மேற் பார்வையையிறுவி
நோக்குமாதவ வியாசனந்தரங்கமாய் நுவன்ற
வாக்குவாணியம் மகிமைபெற்றுணர்ந்தவ ருரைப்பேன். (௭)

விட்டில்வண்டின மகணமின் விழைதல்போல் விடையக்
கட்டிலாழ்த்திடு மிந்திரியமைந்தையுங் கடந்த
சிட்டயோகியர் தெளிவுறுமனத்திடை விளங்கப்
பட்டதன்னகா யத்திரி சிலைத்திருப் படிவம். (௮)

மூக்கைவானவ ராசனைமுடித்தலம் புடைத்த
சுந்தரப்புயக் கவுரியர்மாயின் மூன்றோன்று
மிந்துசேகரற் கடிமைசாலிந்திரத் துய்மன்
சிந்தையன்பொடுதீர்த்தயாத் திரைக்கினிதெழுந்தான். (௯)

டாமகருன்னை தலைத்தொறுந் தீர்த்தங்கள் படிந்து
கர்க்காடென்றலுஞ் சிலம்பிலடச் செனித்தினிதொழுகி
துராம்பிர வன்னிமாநதிக்கரை யுற்று
ருங்குசாரத முனிவர ருறுசோதி மடைந்தான். (௧௦)

யங்கொண்மாதவற் காண்டலுமன்னவன் வணங்கி
ராங்கள்கூட்டியின் றேத்தியின் கழறினன்புடையேன்
ராக்கொண்மாதவ முன்செய்தகிவ்விய பலமென
ராங்கிருன் முனி யாகிகூடற் திருக்கையில் தனதுல் (௧௧)

இருந்தவேந்தனைவிருடியர் தலைவனோக்கி
ருந்தவத்தினி லொழிமுனிலைமயன்று மகிலத்
ருந்தசைவமா தலங்களிலேற்றமாய்க் கொங்கிற்
பிருந்துசங்கம டீமமென் றறிந்தனன் புகன்றான். (௧௨)

ரிலங்குமத்திருத்தர் மகிமையைக் கேட்டப்
பொலவென்னைக் கொன்றனு பயிலவன் மகிழ்வுற்
மலியே புகுந்திரு மர்த்தகர்மேன்மை
ரின்மிக்கது கேளெனப் பரிவொடும் பணிப்பான். (௧௩)

சைமவெத்தினின் றெழுகிய பொன்னியுந் தகைசால்
மயாவெண்டிகை புகலியுந் துகளறக்கூடு
மயிறுணர்ந்தின் விளங்கிய வதரிகாச்சிரம
மவதந்ருயிர்க் குறுதியாயிருந்த திவ்யஸ்தலமென். (௧௪)

ரிவொன்றருள் வடிவமாயிருந்து மம்மருந்து
ரிக்குமா பற்குமே பரகெரருசைக்

உதிரிலக்கிய மக்கமலிலிக்கமாய்க் கயிலை
முதல்வன்பாலர்க்கு மறுதியாய்முளைத்தவனிருந்தான். (கசு)

பன்னரும் புகழ்ப் பராசரன் மைந்தன் றிருமா
மன்றுமும்பர்கோன் வியாசமாமுனி தருவாக
ளின்னறீ யயிராவத யிவவெலாம்புரித்
தக்கலம்பெறு தலத்திடைவேண்டின வடைந்தார். (கஎ)

அக்கதிர்க்கிறை சம்புவுக் கல்வியாகத்
திக்கிருந்தது தெய்வகாயத்திரி கிலையா
யிக்கவன்னறின் மகிமையை யாதெனவிரிப்பேன்
றெக்கவெம்பவம் பிணிக்கது தாய்மருந்தாமால். (கஅ)

அந்நவதாரமை தடைந்ததீர் குடைந்தக கரியாய்த்
தாரிவென்னிறனிக் கனிதிகழ் கண்டிகை தாங்கி
யிளிதுவைவிழு வெட்டெழுத் தாகின் றிருங்கும்
புனிதமான கா யத்திரியினைச் செய்ம் முரியில். (க௯)

வேறு.

உலனாநடர்கா யத்திரியுச் சரிக்கவெழுத்துக் கொருகோடி
பலமாம்காலாறெழுத்துக்கும் பலருமன்றி கலத்தே
தலமாமதனிறுபவானித் தீரையதனிமக் தீர்த்தன்னை
யலையாதுனக்குசெற்றுபிரப்பந் தானவருமா…ருந்தாற்றன்.

இத்தவெட்டும் பின்றொடாக் கேவன் முத்தாரய்ச் சிறக்கு
முத்திபடைதற்கையமிலை மூன்றைக்கே …கைகலவன
…த்திபதிக்குவையியித்தப் பாமகாயத் திரிசெபித்த
பத்திபேரை மகும்பிதவித் தன்பமறவுடனடைந்தார். ([illegible])

…த்தலையாத் திரியுண்டி பொருந்தப்பாமபாவனமா
…த்துப்புனிதப் புனன்மூழ்கி யிசற்பாரி மயின்றி
…நீக்காயத் திரியினைமுன் விளம்புப்படித்தாய் கிருந்துசெபம்
…த்தபேர்கள் பாப்பிரமப் பொருளிலயிக்க மாவாரால். (உக)

…சாங்கலைத்தோ றனின்வைகித் தனிக்களுமி றனிநிறவித
…மசர்ரெதாறுங்கா யத்திரியைச் செபித்தாயிரநா றுருவேற்றி
…யிசநாற்றித் தினங்கடோறு மொருபோதருந்தி யரியிடபத்
…மசத்தன்னைத்தொழுவல்லோர்தொலையாப்பாமபதம்புகுவார்

…ன்றேறேர்பசவரெனிறுமிகவருந்தும் கொடியநோயபொறுக்
…ன்றேற்காயத் திரிசிலையை வந்துகாணப் பெறிற்கவலை
…ன்றேறைபகது மூனையதிருப் புனலிற்றோயிற் பொருவிய…
…ன்றேவமல வருணிரம்பு ஞானநெறியு கண்குறுமால். (உ…)

…மராக்காயத் திரிலையின் பங்கர்வானி திருத்திர்த்தக்
…மாறுசாவித் திரிதீர்த்த …ன்னெஞ்சிறந்த வதின்மூழ்கிப்
…மாவுணர்தற்கெட்டாதபெருமான் றன்னை யிறைஞ்சுவோர்
…ருமாதகற்றி வினைநீக்கி கைலையடைந்து வாழ்வாரே. (உ௩)

…ருத்துக்கடவுட் டுருவாசன் சிறக்குக்காயத் திரிகிலைமாட்
…ருந்தவர்… றன்றதின்று னிமவான்மடக்கைத விரவிக்கு
…ருக்காமத்தத் தானந்தைமருவிமேற்றுச் செங்கோட்டுப்
…பருக்கண்மிகா சீர்வலம் பெற்றுநலசெல்வம்பெற்றான்.

…லைக்கொங்கமல மகன்கேள்வன் காயத்திரிநீர் னிமூழ்கி
…லாமூழ்மல் புனிதத்தன் னைமேயோர்போற்று வினிதிருந்தான்

[illegible]

ஆதலாலத்தலைமையைப்பில்காயத் திரிமகிமை
யோதற்கரிதுவேதகிரி யுன்னமையுந்திறம் பெரிதாமென்
றோங்கடிக்க நாதனெப்பன் றிசைக்கவோர்க்கிற் றிரத்தம்மன்
போதமகிழ்ந்துய்ந்தனனென்றுபுகன்றான்முனிவர்க்கருட்சூதன்

பருதிமதிருமூலமொவிடைப் பவாகிட்டற் பதியுன்னம
பெரிதென்றுரைத்தமுனிவோவனப்பின்னுமுனிவர்வினவுவாசீ
கருதிமலையின்பெருஞ்சிறப்பைச்சொன்னீயென்னத்துகளறுத்
த, புனிதமுனிவர்குழாங்கேட்பச் சூதன்மீட்டும் புகலுவான். ()

பதினொன்காவது காயத்திரிமகிமை யுரைத்த சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் பதினொன்றுக்கு விருத்தம்.(எசக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினைந்தாவது.

வேதகிரிமகிமையுரைத்த

சருக்கம்.

மைதிரைப்ப வதரிச்சிவபுரச்
செய்யகாயத் திரிசிலையுண்மையை
யுய்யகன்னினி தோதினமெய்ம்மைத்
துய்யவேதகிரிப்புகழ் சொல்லுவாம். (௧)

சூதன்வாண்முக நோக்கிக் கடாவிடுஞ்
சாதயோகச் சவுனகன் கேட்டிடத்
வேதவெற்பின் விழுமிய மேன்மைகற்
றேதிறைப்பவிரித் தோதுதி யென்றெனு. (௨)

என்றயோக விருடியர்க் கின்னருட்
குன்றன்றனுரைக் குக்குணத் திர்குனீர்
துன்றுசோலைக் கருநிச்சிவம்பதின்
வென்றியேற்றம் விளம்புதற்கொண்ணுமோ. (௩)

அந்தணர்க்குரைப் பனருட் சூதன்முன்
பிந்திரத்துய்மனைக் கெழின்மாமுனி

இந்திரற்கினி துரைத்தருட்டிய
சந்தவேத சயிலப்பெருமையை. (௪)

மாற்றருந்திறன் மதுகை யிடைவிரன்
றோற்றமிக்க வவுணர்கள் மண்டையித்
தேற்றிறுல குஞ்சார் யாவருங்
கூற்றைநேருயிர் சிற்குலைக் தாரரோ. (௫)

பொற்றருக்கனைப் போய்ப்பறித்தும்பரை
வெற்றிகொண்டு விரிஞ்சன் மனோவதிக்
குற்றடர்த்தங் குயர்சது ராரணம்
பற்றிவெய்திற் பறித்தனரேகினர். (௬)

மருமலர்க்கண் வளர்பவன் மாநகர்
பெருநிதியேம்மப் பொருக்கெனக் கொண்டுபோய்க்
கருமனக்[illegible]கண்டகர் காலினர்
பெருமையோதிப்[illegible]த் தெய்தினர். (௭)

அருமைவேத மவுணர்பொன் டேகவு
மொருமை[illegible]வொழுக்கமும் வேள்வியுங்
தருமமூர்த்தவ மூர்த்தமு வைதிக
கருமமூர்த்தி போய்க்கடற் புக்கதே. (௮)

அருகவேபர மாமென் றதைதருந்
திருகுருப்பல தேர்ந்திடு சாக்கியர்
கருநிருட்சமய மக்கிடத் தெங்கணும்
பெருகிப்போக்கிப் பிறங்கிய தாரரோ. (௯)

தன்னைத்தாமரை தங்கையின் பாற்கட
னன்னவியென்னாரு நாகமே மேதுயில்
பன்னைவற்புகழ்த் தின்னைபரிசெலை
மன்னனைத்தவத் தோற்றுவித்திறன். (௰)

வருதிறத்து மதனை விடவரைப்
பெருகுவென்று புகழ்மிகு வேதம்பார்
தருதுன்னயி லருந்தவ தன்னருப்
பெரிதொழுக்குமெம் முற்றிறக்குமோராய். (௧௧)

எனவுரைத்தெழுந் தெய்தினன் கற்பக
வனம்வழுத்து வதரி வனத்திலக்
கனிவிருக்க னிலக்கைதியின் கண்வளர்
புனிதனைத்திருப் பூசை திருத்தினன். (௧௨)

மச்சராவணி யப்பனருளினுன்
மச்சயாகி மகோததி யிற்புகுந்து
தச்செருக்கரை யாவியுண்டுதன்னைக்
கிச்சைநான் மறையைக் கவர்ந்தெய்தினன். (௧௩)

அடுத்தகரண்மல ரன்னதும் பொருட்டமு
முடித்தகான்மறைபோர்பொருட் டேடியிற்
தொடுத்ததெய்வக் கருத்தியைத் தூயபார்த்
தொடுத்தென்பவைக் கொம்புவை மாற்றினன். (௧௪)

கிலைதுதிக்குறம் சைப்பவர் வேதங்க
டலைதிரிந்து மடக்குக் கருதியா

வேதகிரிமகிமை யுணர்த்தகரஞ்சம். [illegible]

ளிலைதெரிந்திலர் கேனிற யெனினைத்
தொலைவிலப்பிற் றழித்துவத் தோசரினன். (௧௫)

விரைவினங்கண் வியாசன்படுதுயர
புருவடைத்தவி தொன்கடரறிவோன்
மருவலர்ந்த வதரிவனத்தடை
தரிசைபாகந் தமலகைப்புகுந்தாய். (௧௬)

சண்டிகுல விலிகைக்சம்புவனு
மான்பெருறனை வருகெந் தன்புறம்
பூண்டுபூசனை செய்யப் புரந்தனை
யாண்டருந்தகட் ராகெழுந் தேத்தினன். (௧௭)

புரசமந்த வியாசனைப் பார்த்துநீ
[illegible] வைக்கே பிப்பரிதனைக்
கேளிதுத்தர [illegible] திறைத்திடு
தேனிற்றிசழ் [illegible] லெப்பமோர. (௧௮)

அப்பொருட்படைத் [illegible] னைசையுந்
செப்பமாகத் [illegible] புரிந்தனை
செப்பவர்க்கரு மெய்ய வழிந்திடை
நெருப்பிலரை [illegible] போத முதலினன். (௧௯)

அருளடைந்து வியாச னின்னையிற
தெருளிறத்தா திக்கிற் மறைகளெம்
பிருறைந்து விளக்கலை கோடினர்
மறு[illegible]த்த மடக்க மறைநிலே. (௨௦)

வேறு.

வென்றைம்புலனை வெறுத்த வியாசன் றாக்கா ணத்திருந்து
பொன்றுஞ் சடையோன்கழலருளிப்போதயிக்குமுனிவரொரு
மொன்றாய்த் தலைகால்தெரியாது திரிந்துவிசித்தவொருபெரிய
குன்றுருவாய்க்கிடந்ததேகோதின்மறையைத்தனிநோக்கி.(௨௯)
மன்னுமந்த மறையையநுவாதக்காண்டம் பிரச்னமென்
றன்னுமூன்று வகையாக்கி யவற்றைநாற்பங் குருத்தியேந
தென்னிருக்கோடசாமமியம்பற்கரிதாமதர்வணமென்
றன்னாற்பாற் பகுத்ததனை யந்நூலார்க் களித்திட்டான்.()
சுத்தமுனிவன் றாக்கொண்ட தூயமறையோர் தொல்சுருதி
யுத்தியான பாராசித் தருமமனுவுந் தவிராமற்
சித்தநிலைகூடத் தாற்றிமகஞ் செய்துபுவியிற் சிறப்புற்றார்
முத்தயோக முனிவரெனத் தத்தியம [illegible]ன்றிருந்தார். ()
மாதோர்பாகன் றிருவருளால் வி[illegible]வந்து மறைநான்கைப்
பேதாபேதந் தெரிந்திருந் [illegible]னைப்பிரித்துக்கொடுத்ததனால்
வேதாசலமென் றினையநூல்வழிபுக்குயர்பேர்வந்ததென [வைப்]
வோதாமுனிவர் மீட்டிமகிழ்ந் தானந்தப்பெருப்புண்
டெங்கண்மாய வைதாரஞ் செய்யுங்கொருமிச்செழுமறையின்
பொங்கரிணைந்து பூசித்துப்போவான்புத்தேள்பெருமான்முன்
வெங்கணெழுங்கால் விருத்திரனை வென்றவெய்ய பிரமகத்தி
யங்கணடைந்து பூசித்து நீங்கிச்சுகமுற மகிழ்ந்தனனால். (௨[illegible])
அன்னதன்மை யான்முறைநாலைத்திபெரியவருள்செய்மா
முன்னமுறைந்து சேர்தாலவருண்முடித் தடைந்தான் விருத்திரனை

ன், றன்னற்கரிய கொடியதிறலொருவனவில் தவமாற்றிப்()
பொன்னிற்பொலிந்த சுர்முதலாம்புரங்கள்யாவும்பிடித்தான்.
கண்ணாயிரத்தோன் முதலாய கடவுளோர்யாற் கடலீண்டித்
தன்னோர்தமுவங் கமழ்கிருத்தோட் டாமோதரன்பான் முறை
யிட்டார்,மண்ணோரடியானைத்திருமார்பன்மகிழ்ந்தவரமருளி
விண்ணோர்பெருமான் றனக்களவில்வீரங் கொடுத்துவிடை
கொடுத்தான். (௨௭)

மருந்துநுகரும்புலவர்பிரான்வரம்பெற்றெழுந்துவிருத்திரன்
போ, விருந்துதவஞ்செய்யிடமடியின்மடித்தடக்கையிடைச்சுட
ர்போல்,விசித்தவயிரப் படையாற்கண்விழியாதிருந்த விருத்தி
ரனைக்காந்துசிரம்பாரிடைவீழக் கடிந்தான்குருதி கடலேற. ()
ஆயகாலைப்பிரமகத்தி யாகண்டலனைச் சுற்றிடவும்
பேயினுமன்று [illegible]பாக்கும் பெருகாடிமுந்து பீதியுறு
மேயுமுறக்கமாகா[illegible]ரியுலசத் தென்னிலாத்
தூயதலங்க டொறுஞ்செ[illegible] சுற்றித்திரிந்துந் தீர்விலதாய்.()
பொருப்பையிறகு[illegible]ர்தவனோர் வருடம்பூவைவலஞ்செய்து
மருப்பமிறுநீக்காமையி லடைந்தான்முன்செய்யருந்தவத்தா
ற்,றிருப்பவாதிடலெனுந் திருமாகர்வாட்ச் சங்கமமா
மருப்பொன்னதியிற்குடைந்திலங்கை மருந்தைப்பின்னேவழி
பட்டான். (௩0)
வேதகிரியைத்தினந்தினம்போய்வலஞ்செய்திலந்தைவிமலன்ற
ன், பாதம்பரவிரூமகம் வியாழப்புத்தேள் பணிந்தருளா

வோதும்வண்ண மாங்கெபற்றப் பிரமகத்தியொழிந்தியான்
போதத்திடம்யாதெனக்கேட்பப்புகல்வான்புலவாருக்குரவன்
பூவிற்களாராய்மின்ஞர்பாற் பூப்பாய்ப்புனலுட் பேணமாய்
மாவிற்றருக்களிடைப்பிறைப்வைகென்றகற்றிப்பின்னருத்தன்
னுவிற்பகர்வான் கருப்பமுறு கங்கைமார்கள் மதிபத்தி
னுவற்புதல்வற்பெறுமளவு மணைத்தாடவரை மருவிநெ. (௧௨)

தொட்டவிலத்துக் குழிதூர்த்துமேன்றொடர்ந்துகுடாரத்தால்
வெட்டுதெற்றுமர்த்தழைத்தோங்கிமென்மேல்வளர்கவெனவெவ
ர்க்கு,மிட்டமுறவிவ்வாறுபணித்திமையோர்தலைவனெறிறுசெ
ன்று,சிட்டர்பரவும்வேதகிரி பணிந்துதெய்வப்புரஞ்சேர்ந்தான்

ஆதலாவிவ்வதரிவனத் தமலன்றனக்குத் தரதிக்கின்
வேதவோங்கற் றிருமகிமை யிவ்வாறென்று விரைசமழுக்
தாரர்தொடையிக் கிரத்துயம்மன் றனக்கு…காத்முனிவ
ரேறுதிறனென்றுயர்ந்தோர்க்குச்சூ…ங் குரைத்திறுன்.

பதினைந்தாவது வேதகிரிமகிமைச் சருக்கமுற்றும்.

ஆச்சருக்கம் கூ-க்கு விருத்தம்.(௭௭௩.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினாறாவது

பிரமாவுக்குபதேசித்த

சருக்கம்.

மாதவவேத வியாசன் வழுத்தும்
வேதகிரித்திரு மேன்மை விரித்தின்
னோடிணைமே…மைவுடி தனக்குச்
சோதிமெய் … தொகுத்த அளைப்பாம். (௧)

உத்தமருங் குமர் குறு…ப்புறா
பத்திமையிற்பயில் …யார்கட்கு
முத்தியளித்த பவானியின் …ன்குரன்
மெய்த்திருவேடன் …போருன் பெற்றான். (௨)

விரித்தவை யோர்ந்து வேதியவொரு
வரைதத்திவான்றுன் றுயர்ந்தவி தாதாத்
திருத்திகழ்கின்ற திவோத்தமை யென்னு
மருத்திகண்மின்னோ …குருத்தி யமைத்தான் (௩)

காவிரிவளம்பெற அசிருக பொலாகன்
வாவுநதற்புரு அமிபகர் மைபொங்கொள்
மேகமீமைகள அருப்பொலி வாகன்மேல்
மாவிடமுஞ்றுனன் வைமலைபடித்தான். (௪)

தன்னுனிதாவன் மீதுதவ வின்
சொன்றிபசெபகள் பூசுத்ற மினைக்கு
மன்றுமெலி போதன் மமதிவனென்றால்
சென்முறைக யாவர் விளக்கிடவல்லார். (௫)

பங்கயச்செல்வைப பருப்புகழ் மேன்மை
பட்சமரசை முதநிமலமாவுக்
தங்கிடுவெத்தகை மைதந்தவா கட்டு
மங்கையுராவைவின் மாசுகுற மன்றே. (௬)

மட்டவிழ் பங்கயமன்னவன் மின்னைத்
தொட்டிதுனா தன்னிலே [illegible]
விட்டமைவைத்த சிருட்டிகள் [illegible]
பட்டமதைமை புனைந்து [illegible] பைத்தான். (௭)

இத்தினுற மிதைநதது வேறு
ஒத்தமைசத்தினை மிற்றவ வீசன்
பத்தியினிக்கும் பண்பமைமாயோன்
முத்தினமாவை புதந்தை படைத்தான். (௮)

[illegible] மரபெ புனர்வரி வைப்பித்
[illegible] மாலெபருனாரை

[illegible]மாலோன ஏத்து புகழ்ச்சம்
[illegible]மையரு புமுடைவாய். (௯)

அருசயவனலா மீட்டிரவேனரே
தருசமவனவை படுக்கவே செய்தா
வருசனவனலா [illegible] யமாநதே
யருசனவனைவா மிடேதமைமாற்றி. (௧௦)

மலர்கொண்டு மிறுவதி கன்னகாமேலாம்
பலகரு விட்டொளிர் பண்மகளிலேருய்
குலக்கள் மிலைத்து காக்கள் குவித்து
வைசெருமைமாத்தி மதித்துகுலிபாள். (௧௧)

வேறு.

[illegible] தொட்டிய கலையமைபோற்றித்
[illegible] கடர்விரிந்து ருலைபோற்றிச்
[illegible] நமைபோற்றிக்
[illegible] சுருனைபோற்றி. (௧௨)

[illegible] நக்கு [illegible] ணைச்சு கைவாய்
[illegible] கனிந்து கைகும்
[illegible] போற்றிய பாசப்பிடிபொருளே போற்றிச்
[illegible] லாலைபோற்றி. (௧௩)

[illegible] போற்றிமுக்க ருறைவைடிய மின்ருன்
[illegible] போற்றிக்கு [illegible] பசுவிசயகளே போற்றிச்
[illegible] போற்றிவேற்றிக் கூட்டுசைலும் பசைப்பொருளேபோற்றிச்
[illegible] மைவின் சுச்சரபோற்றி [illegible] (௧௪)

[illegible]

தொல்லரும் பவர்கெடற் சேர்திதன் கடைக்கேறுக்க
மல்லது வேறின்றென்று வானோர்க் கியம்பினரே. (உ0)

அன்னவரிடைப் பெரியவயின்ற தெக்கண வளைப்பூமி
கன்னலீக்கரிது சேர்ந்து காயகனருள் பெற்றிந்த
வெவ்வனாருக் கிருட்டியாதி யியற்றுது மென்றயிட்டெக்
தென்படை மயன்பலவாகித் திருநகர் வந்துசேர்ந்தான். (உக)

மன்றலஞ் சருதிவேதப்பின் வைகுறன் பின்னரந்தக்
குன்றிலக் கிரண்டதாய குபேரசத்திற் றெய்பால்வைகுந்
தேன்றல்கும் வதரிக்கானிற் கெவராகுடர்க்குத் தெக்கிற்ச்
சென்றனன் பிரமன்காயத் திரிகிலைத் தானந்தேடி. (உஉ)

வேறு.

சாகதிகையத் திரிகூடமலையாய்த் தழைத்தசாவித்திரியென்றும்
விரைவீசுந் தெய்வத் தீர்த்தமோர் மூன்றின் வியிருபுபுடை
[illegible] வென்றான் மாற்பிறைநான்கு மேலை
[illegible] முத்திறும் [illegible] பரசவிகரனைக் காலமோர்மூன்
றும் பூசித்தான் பதுத்தமெய் [illegible] பால். (உ௩)

பன்னருங்காலம் வதரிகானத்தேற் பகருத்தவஞ்செய்தான்பி
ன்னுய, மன்னமென்ன [illegible]டையான் பங்கயனீருச்சி சுத்திருத்திலக
ளிலவிருக், தாவனிகரில்லாய் புரணைத்தியத்துச் சுத்திரத்தாம
வரமலரா, துன்னருத்சுருதி மந்திரகாவா லுக்சரித்திருச்சனைபுரி
ந்தான். (உ௪)

மறைகளாற்றுதித்தா னட்டமோரெட்டும் வழிக்கொழுகான
க்கர்வனாசித், துறைதனானனொக்தாலுசோதியேசருகித் தேச

கையோர் பாவமீழ்ந்திருக்கு, மிறைவனேயடியே னிழைத்தி
ன்றற்ற மனைத்தையும் பொறுத்தியென்றுரைத்துத், தருவிம
ரம்போல் வீழ்தலுந்தயவாற் றரித்திலன் சங்கமமூர்த்தி. (௨௫)

இரங்கியம்மூலச் சயம்பினின்றெழுந்தா னிரவியோர் கோடி
போலெதிரே, கரங்குவித்திரந்த கமலனைத்திருக்கைக் கமலவா
ண்மலரிறு லணைத்து, வரங்கொளுஞ்சிவபஞ் சாக்கரமூலமந்தி
ரந்தனையுபதேசித், தரங்கிளர்குலப் படையினைநல்கி நாமலை
மாலிங்கத்துட்புகுந்தான். (௨௬)

அங்கெழுந்துன்மை யமலனுக்குணர்த்தப் பெற்றவனமலமா
மனங்கு, வெஞ்சினனுகி மறைவதியடைந்து தன்பெருமுனிவாம
த்தினின்றான், பஞ்சபாதகங்க ளென்னுயிர்தனக்கு படுத்து
துன் பொடிசெயுமந்த, வெஞ்சலிலேல்லைங்கெழுந்தினதுன்
மைமீசனையுரைத்திடவேண்டும். (௨௭)

மூசிசாதனம்பூண் டகச்சுசிபோராய்ப் பெருவருமோரிடத்தி
ருந்தங், காதரவொடுமைம்மெழுத்தையுஞ் சரித்தருக்கிரு
வருவேற்றி, யோதருநூற்றெட் டயிரம்பதிற வியுருவேறவி
க்கமோர்கோடி, போதமேற்பெருக்காய்ப் பலத்தைழுயிற்றிப்
புண்ணியத்தலத்துமேன்மையினால். (௨௮)

ஞானநீறணிந்து கண்டிகைபூண்டு னைந்தெழுத்தினைத்
புன்னொளி, மானதபூசை யாற்றுமடித மகாபலமுற்றிடுங்
கொடுக்கு, மானதரவித்த மானதபூசை யாற்றிரோருபுரி
வாரதத், தானினிதுநித்த நித்தமாய்ச்சிவன் முத்தராய்த் தலை
மைபெற்றிருப்பார். (௨௯)

இன்னதிரிந்த மானதபூசை யியற்றிரோச்கிய பலம்யாம்
பன்னுதற்கேளி மன்னவவென்று பகருவான் கலிங்கதேசத்
தின், முன்னொருநாளி லிலிங்கியென்போனு முதலிருடாசபிய
வனும், பொன்னவிர்கண்டி பூதிமேலாவல் பூண்டினோர்
புனைதலைத்திருப்பார். (௩௦)

இரதமிருக்காதுஞ் செழுந்திருக்களத்தும் திகழ்தருவாகினுஞ்சிண்ட
காத்திறும்கண்டி வெண்டுகேறிய பரீபணகனிவொடும் வனை
த்து, யினைச்செழும்பூதி தரித்தவாாகி வியப்பொடு மறைமு
வா ரொருநாள், மருச்செறிநந்தாவனத்திடையடைந்துவருவி
லையாட்டயர்காலை. (௩௧)

புறவொடுபுறவு போகமுற்றிடுங்கால் பொம்மெனத்தோன்றித்
தொற்கேளா, விறல்செழுமிலிங்கி யாசியனெனுமென்னகை கோ
ட்டலுங் கண்டு, புறமறவிகழ்ந்தா னென்றடற்சாத்தா வவ
ட்டாவிருடாசபி யடிப்ப, யூநினவிலிங்கி புடைடித்தொருவர்க்
கொருவர்கொன் றிறந்தனருடல். (௩௨)

இறந்தவர்கண்டி யணிந்துநீறிட்ட வியல்பினூற் கலிங்கக்கோ
ன்மகன்யாரூ, பிறந்தொருவனுமிவேதப்பாரா யதலை
னப்பொடாடு மனைய, துறந்திருமகளும் வலிமுகன்னை
யப் பொலிவினொருவனைத் துதித்தனன், புறந்தொழுமக
ண்டி பூதியின்சார்வாற் புருஷவுணர்வினாளர். (௩௩)

இக்கணவாசை மிகமைபுருஷத்தி நிறப்பொடுங்கேட்டனா
தன்றி, பொக்கமிலன்யா விருவரும்பவாதி புத்திரையா
யடைந்து போதவிங்கை, முக்கனுடைனை செகுத்திரையிருந்து

நூற்பொருளறிவுங்கொண்டு நின்றதுஞ்சிச், செக்கர்வாள்சடையா
னருளினுற்சிவன் நூத்தமாய்ச் சிவபதஞ்சேர்ந்தார். (கஅ)

கண்டிகைநீறு பூசுவதுமான் கையைசுஞ் செய்தொழுத்தி
கொண்டவர் மகிழ்வும்பாதிமாதலைத்தான் கொடுத்து வீ
ட்டியாவில்லை, முன்செட்டுக்கதைகேண்மன்னவவென்ன வுரை
செய்வானவந்திதேசத்தில், வன்றொழும்புலையர் குலத்திலே தோ
ன்றினானவன்பெயர் நெடியசங்கோசன். (கௌ)

தீயவெக்கொலைஞர் மடிவிளிவுத்தோ னென்னியாங் திருவ
ளர்பவாகி, நாயகன்மகிமை யாவர்களைவிற்ற வுணர்ந்தவ்வே
ளி யறிபோகு, செபவர்வதரி வனத்திடைவாழுஞ் சிவபரு
கட்டையும் வேதத், தாளையும்பவாசித் சங்கமக்களையுந் தவ
மருதுனவளினைக் கிருட்பினன். (கஅ)

பொருந்துமிக்கிளையே யாங்கவன் றனிக்கு மான்தருவைபா
ய்க்கினமும், விருந்தகலெருள விளங்கேடேசந் னெறின்பி
னைபுருக்குவெங் கவ்வான்; டருந்தனமுதலாம் பொருள்களவர்
ந்தகல்வா னங்குனதுதக்கண்டகினை, வருந்துமப்பிளிர்த்தில்
வாத்திலேனடசன் மருக்குபோய் வணங்கினருரைத்தார். ()

அடுத்தனருரைத்தல் கேட்டனம்வெங் [illegible]ங்கொதித் திரவி
ருக்கவளின், டெடுத்தவையைனைத்துங் கவர்ந்துமற்றவனை யிக்
கசெயிற்புறங் கொல்போய், பதித்திரென்றுனைப்பல் கொ
ண்டுபோவ்வானாற் பன்நத்திடவிசலுயிருநை, யெடுத்திருகன்
ளிர் கொலைத்திடப்பவாகி யிசனேகாத்திடுவெந் றிரைத்தான்.

[illegible] குமரர்தகேசர்ந்துறவி பொருந்திட, வீரக்கு
[illegible] பாவருள்தாயரதுதீவர்ந்தெனவ் பாசதிலமகள்
[illegible], காலகாலன்முன் சுறுமலென முட்டு மதுதி
[illegible] வடிவாள், மகிமையலன் நன் கருத்தியடைவி
[illegible]மைமையறுவெ பொரிந்தார். (கஅ)

[illegible] னைச்சினைத்துதி [illegible]
ந், [illegible] சக்கமனிலிக்கக் [illegible]
விமான மனக்களியமாத் கொடுவெப்பணிந்தும் [illegible]
தெளிந்தேதற்றிச், [illegible] திருவருள்புரிய [illegible]
[illegible] சிவபுரஞ்சேர்ந்தார். (கஉ)

[illegible]
வேதமின், [illegible] விருமியேதன்
ன, [illegible] விருமபேரு [illegible]
மென்று, அதநுமெருளே பிறவிபைபுமுதக்கு மலவுடிவ
திதெ பொருந்தியின். (கங)

[illegible] சென்னவனை திருட்ட
[illegible], புவியையைபாசத் பேரற்றிலோத்துமனர் புனிதப
[illegible], [illegible] பிக்கிரத்தமுல [illegible]
[illegible] (கச)

பதினாறாவது பிரமாவுக்கு உபதேசித்த

சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி விருத்தம். (அசு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினேழாவது

பிங்கலை மோட்சச் சருக்கம்.

செப்புவ தரிக்கட் குழலியீர் திருக்குந் திருநயச் சிவபரத்த
டவாக, பாட்டளிமூரும் பங்கயப்பதத்தன் பரம்பொருளுரு
வைத்தவா றிதுவே பெம்மையமருந் தென்னவை டத்துவச்சு
ய விறைதுதலனைமைச்செத்தல், வாட்டடங்கணைப் பிங்
கலைமுத்தி யளித்திடுஞ் சரிதையைப் பகர்வாம். (௧)

வியந்தினிதாற்றல் தவத்தினோர்செட்ட பீலவுற்ற தவமுனிவ
ர் யாதினிதினைசக்கும் வருவியம்பவாரி தனிலைகாசசோகளவரு
ஞ், சாடிதவிளையவிக்கு ஞ்சகிபுண ரோடத்தோட் சதகணதருமாவிபி
தமள், வாதருமகுர்ப வழுத்திமெய்ஞ் ஞானத்திமிழ் பழைக்கூரவ
ரியாதே. (௨)

பாரிமுத நதிதிரிபதாவை மங்மணி [illegible] திகீம் பொன்னி
வார்மிலமுனை மாகதிபவாரி வுணதலுகன்றமென் மதிலைத்
தாரணிமுத திருத் தெளிய் திரிவேணி சங்கமமெனத்தகவாற்
சிரணியிலைமயோமர் முனிவர்கள்யாருந் தெரிவிக்கயாகைவொள
தானகப்பனர். (௩)

திரிவிதவேணி சங்கம நதியாய்த் தெளிவுடன்யாவரே யெனினு
மொருபெருந்தானஞ் செய்திடின்முன்னைப் பழவினை சழன்றிடுமீ
ட்டும், புரிதருதான மதிற்சிறுகுணம் பொருந்திடி மற்றுமோர்
தானம், விரிதருமுனைர்வாற் புரிந்திடினழியா வீட்டினி லிருத்
திடுமன்றே. (௪)

அருந்தகிதோய்ந்து வசிட்டனையடைந்தா னணியயோத்தியைவந்
தாடிப், பெருந்திருவம்பா பிரான்றனையடைந்தான் பெறலருஞ்
சைனையதன்குமரி, முருந்தெயிறுவேலாயு முத்திரை முழுகி முழங்
குதண் கடலெலாங்குடித்து, வருந்தெய்வப் பொதியம்வீற்
றிருந்த மாதவன்பத்தினியாளுள். (௫)

இத்திருத்திவந் திண்டிகாலோடயி ருந்தினிதாடி நீறாடிப்
புத்தமுதெனமூறு மழலையஞ்செவ்வாய்ப் புண்ணியமறைக்கொ
டிபங்கா, ரத்தனைமூன்று போதும்வந்திறைஞ்சி லடைக்கிபிய்
புண்ணியப்பலனைக், சித்திரகுத்தரென்பவர் செய்கை தினஞ்ச
லித்தெழுதவுமாட்டார். (௬)

முன்னைநாள்வருந்தி முயல்தவப்பயத்தான் முக்திருமதி
யவாகிப், பொன்னகர்மாணைக் கிடைத்திமென்றிப் புருவப
ன்னியவில்லோர்க், [illegible]நகர்மரணங் கிட்டொணாதென்றி பல
திருத்தாயினுமந்த, [illegible] காரிடத்துக் கிடைக்கிறு முத்தி நனுகி
மெனமறைநவிற்றும். (௭)

பெருகொளிபரப்பும் [illegible]மணிவரன்றிப் பிறங்கலைசறங்கிடும்
பொன்னி, முருகலர்ப [illegible] குழ்தாப்பொலிந்த முத்திகூர்தெ
க்கண [illegible] [illegible]லைய மல்லதுவேறு புகல்வதென் புவி

தமரவத்தி, சொருகணையின்று மூளைக்குதுங்கேஸ்மி னென்
றெடுத்துவப்பொரடும்பகர்வான். (அ)

சங்கலைபெறிந்து தோணிமைந்தகர்க்குத் தமரவருதிவெறுலை
ப், பைங்கலையுடுத்த பார்மகள்றூகமாம்பவரதியம் பதியிடை
புகுத்த, வங்கலைநிரம்பும் வெண்ணிலாமதிய மனையசம்பூரண
வதனப், பிங்கலையென்று மொருமகக்கணிகைப் பேதையர்
குலத்தினி லுதித்தாள். (௯)

பங்கயத்தவிசி னிருந்தவான்முகத்தோன் பரந்தபோழுதெலாம்
வாரிச், செங்கையாற்றிரட்டி மாக்களாமயக்கத் திருத்தியபடி
வமோவன்றி, மைங்கணைக்கிழவன் சரங்களாற்றுளைபட்ட
டவராவிசோர்ந்துருகத், தங்கியகோல மோகினிகொல்லோ
வெனப்பொலிசெனத்தரப்படிவாள். (௰)

மானினைமருட்டி வனத்திடையோட்டி வாளினையுறையிடை
யிடத்திப், பானலம்போதை நெய்தலுண்மலரப் பயந்தி
டையிருத்தியம் புயத்தைத், தீண்ணிமுனிந்து குழைகண்மே
ற்றூவிச் சஞ்சரீகங்களைத் தழைந்த, காணிடைத்தூரத்திக் கடு
வமுதிருந்த கடலெனப்பொலிதடங்கண்ணாள். (௧௧)

வேறு.

விரிதிரையுகள்திரி வேணிசங்கம
புரிதனில்வதரியம் புனிதகீழ்வரும்
கருதிகாயகியிட சோதிபாதத்தை
கருதிலாட்டைபனக் கழுத்தகத்து. (௧௨)

சட்டமுன் கார்முக சேனையுங்கழுங்
காட்டிய வேலலைக் கடக்கிலாமையுந்
தீட்டிய சாதனச் செம்பொன்றோலையைப்
பூட்டிய குழைசெவி பொலிந்தகோலத்தாள். (௧௩)

முகமுழுமதியென வயிர்த்து முத்தமாய்த்
தகவெரவிமானமே சார்ந்து சேர்னத்தி
னிதலமவிருந்தசேசக் கிடீதலாமெனப்
பகர்தருகாசிகா பரணைப்பான்மையாள். (௧௪)

கன்னலை முனிந்துமேன் கடைப்பட்டாநின்ற
தின்னமுதெனவிசழ்ந் தெள்ளித்திசைக்
கின்னாவினையைச் செருவபக்குவெச்
தன்னருமழலைத்தே னொழுகுஞ்சொல்லினள். (௧௫)

இளக்கதிர் மணியிழை யிலங்குமார்பெறுங்
கனக்கடுங் கூடத்திற் கனிந்தநங்கைய்யர்
மனக்கொடும் புல்லியை வருந்திவிட்டிய
தனக்கவலைக்கொளுந் தனக்கனிந்திருள். (௧௬)

இழுக்கிய கலன்மய மினிபுனைந்தும
மெழுக்கியம்ருத்தம பிலைந்தபூண்முலை
முழுக்கிய மதசல முரிந்து தாரையா
யொழுக்கிய தாமெனு மூரோமபங்கியள். (௧௭)

கதிமறுமைக்குழ மைக்குங் கடியும
மத்வலா... மே யகலைக்னை...

மதிவிளி வைத்தனை மாக்கடம் பெருந்
திகிரெனத் தெய்க்திலிருந் திறமருங்குலான். (கஅ)

கார்க்னரு செக்கையான் கதலிக் கந்தெனப்
புக்குவிளங்குநகும் பொற்குறங்கினு
செக்திலைக் கிரணகை மனிக்காமதா
வைக்குனவைரப்புகனை டநிக்கடனயினள். (க௯)

மாசறமரக்கா வகைத்துமாண்புறு
காமலைவித் கத்துரன் னறிவின் பேபெடும்
காமிலைப்பட்டுக்கொடி பவர்க்கடலைம்
பர்க்கோறுப்பொரு நிறையினைறுக்குவான். (உ0)

காவிலைவிற் கவிகிரோப்பந்தி சண்டிகை
கோகனிமை னர்ந்வகிக் கிறைவன்கொயிலைச்
சாவனைவிகவிலைமலந்த சாக்குசனெதிருப்
பாவனிமை முருடைய பவிகுபொற்றுவான். (உக)

இன்புற விக்கெறி பொருக்கிசெப்பிரா
னன்புறுக் கருமெனறி யாற்றிவிட்டிடு
பொமைபொரு விமாகெனுய் பொற்றிரிக்திலே
மன்புளைசத்திரு வழுயின் யிக்குளைற்பு (உஉ)

சிக்குயின் புறத்தினைக் இனிறுதுறபொன்
மாதர் கார்க்குன் தனக்கொருக்குமேற்
கொங்குவனிதமுடைய சேறுவாட்டுப்பொட்
சுனைவிலைவி ... மற் கவியைக்குறுப்பின்... (உங)

மக்னவாயிறும் வழங்குநாறதரும்
பொதுங்கலைலார் பொன்னறிற் பொருந்துநிந்திரலான்
பின்னவரேறுமப் பெற்றிசிக்கிடு
ணன்னவளாம்னையவி லபிகாந்துவிவார். (உச)

மாலைபுக் காலையும் வதரிகாயக
ஞாலைடம் புகும்பொழு தலக்கல்லதுந்றுந்த
சேவையின் கூரைடயும் சேகக்கன்றுடு
மேறுநம் வண்டெனை விடாக்கன்றுறுவார். (உரு)

மூன்புன தனக்கின முறையிற்கொண்டுபோ
மன்புடை னறிந்தனிந் தற்றகாலையிற்
பின்பவட் டுற்றிடப் பிரதசினைமைய
லென்புரிவேமென வேங்குவார்கிலர். (உசு)

மைப்பெதாடிக் கதிக்கிடப் பண்டமின்றிய
மைதங்கிய வனமும்பெக் வழங்கலுமெதை
விக்கெதுறும் பிங்கலை வெண்குபக்காமுர
கந்தரி யுருவனிச சோர்கின்றார்சிலர். (உஎ)

சுத்திதற் றினிகொறுந் சுழன்றுகொத்தன
பித்தமாக கயட்சுருன் பித்துறனொர்சிலர்
மித்தனு றாற்பொன் னைப்புகேரத்திடப்
பத்தியாற் றெய்வதம் பரவுவார்சிலர். (உஅ)

அதிகமுற குறைதலு பனைடந்துனொர்தரு
நிறையமும் கைக்கெடுங் கினையேவளுயன்

மதிகளிற் றுரீத்தீர்த கனாவிமார்க்கமற்
பதிபெற பூமக்கிய சுரிபேர்ப்பா சமைமார். (௩௬)

வேறு.

இன்னதீச்சமயி லெழுந்திய விலக்கிவிபளறு
டன்னெழுந்துளை முதலியவனைத்தையும் தாளைன்
[illegible] கரிகைன்பெயர்
துன்னருந்திறல் விரிஞ்சன் கனாகதிலெனப்பட்டனர். (௩௭)

கைத்தாம்பெரி நிலைபில கைப்பியாதன் மொண்டாம்
கொத்தகல் குலமாலியுறுத்திரிய கொளுகளை
முத்தவசனைகைப் பிக்கிலாமிலையும் முக்க
ணத்தர்கோத்துக விந்திபோ லைபட்டுப்பிடக் கண்டார். (௩௮)

முன்னெழுந்திகளைத் தொடப்படு முகிலிக்கைமன்
கொகைகெசிக்கிலைமறதையும் பெருமைக்கூர்த்து
தக்கிபடுத்தல தலிப்பொருந் தனனிலீ வார்த்து
பொன்னிலாமையர் துக்கலிகொண்டிலின் போருகும். (௩௯)

அபிததனல் வாக்காண்டது லிவதலாயிமழுகள்
கொகி த்துலந்துறை கரப்பியக் கோலமெற்தியமுதி
[illegible] விபத்திலகோலில விரவி
[illegible] கதக்கிலைக்கடனமறைந்தனர். (௪௦)

[illegible] மனதிறுள் மலைகிலைபட்டு போர
[illegible]

குறித்துசேரபருமாலிபகளைத்தய மொள்போன்
கருத்துவாமுயன் கிருந்தபோற் கடம்பிளைகமலம். (௪௧)

புகைவமாக்கலிற் கதிலைர் புருடைமக்காவலிற்
காவியங்களுளன் மருட்டிவகள முறுவல்காட்டிதல்போ
லாவியன்ளதன் பதியினீழ்மாலைகள் புடல்பாய்
வாவிமார்க்களைக புலிக்கனை கயிரவ மலர்கள். (௪௨)

கன்னலுற்றிலை குறைத்தலெவு கடிமலர்க்கலைக
இன்னிலைகலிடச் சொரிவுமுந் களக்கனய் றனக்குப்
பின்னல்வார்தடைப் பிறக்கிலை கொழித்திடும் விரக
வன்னிருமாயக் குலைகடுதிரிக்கது மதியம். (௪௩)

இத்துவாளைலீ வெறிகடர் தெருமனகமன்றி
மத்தமாருத மர்க்கரம் தீளைதிலிப் பகைமாயக்
குத்தமசலிகைக் குளசிறும் குவிபலர வெல்லா
மத்தள்வாரிமுற் [illegible] திகைக்களைக்கலனுள். (௪௪)

உறுப்பிடாதிர வுசுக்கிலைக் கடப்பொருக்காதிறர்
றுபிக்கொடுபிக லமழுங்குக்களி டகற்றவாறுலைனி
நிறங்கொள்கிழுத்திலைச மெறிக்கிலைச முழுங்கிபீலைக்
கருவிருதன்கடன் முகட்டுனி யதிர்தனவகதிரோன். (௪௫)

படைகொள்வெயாமா வல்லுளர் யாங்குறைக்குழைப்போன்
கடன்தன்கேட்பான விடலெளுத் கெட்டனுங்கடல்வாய்
விடைக்கொள்கல்புலி முருக்குருப்பீசாதலைவிலக்கான்
முட்டிகிடக்கருதி கிட்டுலைவிதிலவி மூபக்கரல். (௪௬)

திருமணச்சிறுந் தேனைமோசை கரிநிமேசைக
கறுமொளக்கலைக் கேறுமசு கடக்கல்லுறி
வாமகோ மணநக்கொடி பங்கிலக்கிறுக்க
கோயிலேசகுரன் கன்னிநினைக்கலிற் றொழுகைனன். (௪௦)

காரிலக்கின கண்டோயி பளிசகிறுகண்கள்
திரைமாவுங் கிடைக் கரநிமைவரன் றவியிலைனிநக்கரந்
பெரமேமலருஞ் சிறப்பினமக்கலையுற் மலமேனா
மாபிமாய்கரப் பளிசுறுன் மாபேசைமலைத்தான். (௪௧)

வக்கருப்பு மாமணிசுபோ மகிநிமேலைனி
வக்கமக்கோர மழுமறுமோன் டிலைகள் றுந்த
மிக்கலைய பரிசீர் நின்னவட் செருப்பதசயல்
கொக்கனுன்வீசாக் திறக்கனைக் கீழ்நாபிழ்விழித்தான். (௪௨)

இன்வைாசிபம் வகைசிச்த நீலைமைப்பதிவழியன்
வாலவரைகள் வைடமகைள்களும் கேட்டிறிச் தவிக
வேலனரிக்தனர செய்பனர்தகைமை யெழுதிப்
பொன்னிலிருக்க் கிறக்கிகள் பெற்றுடைமனமே. (௪௩)

ஏறிதபாகலக்கமுக் தலகேருமேலைமைத் தேசனனி
விழித்தசுமயமான் மூனிலைப் மணவைடும் விபத்த
பழித்தசெக்கிருவர் கைவாயக்கொடி பரிப்பட்டுறித்தி
கவிழ்த்தமையப தடுப்பயவிலைத் தனைக் கேளிக்கனன். ([illegible])

[illegible]
[illegible]

நிறைக்கொடுங்கோ லாகிலைவைத்துச் செய்து ஊன்ற
அறைதந்திருக்கை பெய்பிறன் அகலமடைந்தான். (௪௫)

நறக்கொணுதவன் மயலினுண்மனிச்சம் பெருமை
னிறக்குயிர்மைய முதலாவிளிவரு பிறப்பிற்
றுமைத்தழுக்கவன் றன்னையாய்விலைறு தவிபேன்
பிறக்கவேண்டுமென் றிறந்தினன் பிறவென்பான். (௪௬)

வாக்குமெய்புண மொருப்படி வளையவோபாரவி
நீக்கமாற்கவர் பிலபினை மாற்றுக்கைசெய்தித்
தக்கியப்பெருந் தூசிமஷமையும் பிறப்பைய
மாய்க்குமக்கள் மஷிமையும் பார்த்தனர் பதித்தான். (௪௭)

யாத்திரைக்கவ சென்ன லென்னா மாபோரைன்
புனத்தாய்த்தழுறும் புறநுப்பொலிக்டை வாகைக்
காந்தமேசலும் பெருப்புயமாய்க கதிருமின்னை
யாந்திலைத்தினி தந்தனர் முன்னோபுமைத்தான். (௪௮)

பொய்மைகாயிறும் பூப்பொ[illegible]மருங்கிறும் பொன்னும்
செய்கொணர்க்கதிர் மேடைகண்மீ தறுஞ் சென்ற
வையிகமன்றா செல்பூப்பியன் மயமோரி மருவி
பெயமைக்கொனனா மீருக்தனைப்பிக்ஷையவிருப்பான். (௪௯)

இன்னதைனவன் பிரிவுக்கபோத பேரிகாரத்
மன்னர்க்கதுரு வொளிக்குமு வாருயிரவிழ்த்துப்
பின்னற்னிலைக்கொளிசீ விணைத்திருத்தமேடாக்கலை
மனஷினதருமன் லைக்கனின் வைகினனே. (௫௰)

திடத்தகாதலான் வன்மையினுவினை விடுத்தே தா
ரிடைத்தபேதினை பாதாலாலங்கதி கைதுக்
கடத்தபூஇமநிற் றலைத்திருபனிமையுந் தகவாற்
படர்த்த வார்சடைப் பலவேனபகீர்த்திடப் படிமால். (௪௧)

கடிகமழ்த்திடு தெக்கணவளநாடேகடலுக்கு
படியினிற்றிவ புரமரைக்கேவறிலைப் பகரின்
மடிமைகூர்பிர மகத்திகேட வதபுதற் பொக்லாக்
கொடியபாவமு மக்கள் குமைத்திடுமன்றே. (௪௨)

ஆடதன்கமசால் மகிமையிற்பொலிந்தவர்க்கார்வாய்க்
காயும்வெள்ளிவேற் கலிங்கதேசர் திப வொருவன்
நாயகும்பெயர் சதாமனென்று நன்னவன் அந்த
மேயதின்னடிமல் விசயதாமன்புதற் கீக்கேள்ன. (௪௩)

அங்கவன்றனி மகிடைப்பாகசெய சான்றி
நீங்கல்லேவட்டகஞ் செய்குவான் றனதிசைநோக்கித்
தீங்குறக்கலரைப் புலமுனிலை கொடு மருவி
தாங்குகுன்றமுந் தினந்தொறும் அருவிவந்தனனுன். (௪௪)

கவந்தனியைான் கவனவாம்பரிசிகைக்கரி
யினத்தேரொடுசேர்ந்து ஒலிதொருங்காக்கணி நிலைபடி
சினத்தவென்றாவோர் சேர்தருதெக்கணமாகி
வனத்தைநுற்றனை முப்பொட முன்ப வருவன. (௪௫)

இன்றலர்க்கொரு கோவினைமை வெண் கிரைக்கு
துன்றடிவகுமிடு குழைந்தொரு மகினை திரிந்து

கொன்றனன்விரைந் தேகினன்பார்த்தனன் கொதித்தா
னன்றுசெய்தன னென்றனமீங்கிவன் சோர்ந்தான். (௪௬)

வெந்துயர்க்கடல் விழுந்தனன் கண்கணீர்விடுத்து
கொந்தலப்பிலா கோயுளந்தென் செய்கே னென்னைச்
சிந்தனைக்குளோன் றன்னெதிர்க்கண்ணுவன் சிவன்போல்
வந்துதோன்றினன் காண்டலுமலரடி வீழ்ந்தான். (௪௭)

சிட்டுக்கவ னிகழ்ந்ததைச் செப்பினனடியேன்
கெட்டொழிந்திடா துய்நெறிகளைத்துதி யென்ன
மட்டலர்ந்ததார் மன்னவனிரக்கவு மறையோ
னாட்டியாவெரவு முய்யுமாறொருமொழி பகர்வான். (௪௮)

வேறு.

மாயப்பிறவிக் கொருமருந்தாம் வதரிவனத்துச் சிவவடிவாங்
காயத்திரிமட் கதிமூழ்க் கருதுங்காயத் திரிசிலைக்க
ணேயத்தொடுமாங் கிருந்தைந்து கிழமைவெழுத்தையாயிரப்பத்
தாயதாகவுருவேற்றி லடுகோவத்தி பறுமென்றான். (௪௯)

அவ்வாறுணர்ந்து மருத்துவனை வணங்கியாச னருளொடியாசு
செவ்வாறதனைக் கடைப்பிடித்துத் திறம்பாதாற்றித்தீதகற்றி
வெவ்வாயுலைவி லுருகியசெம் பொன்போல்விளங்கி மெய்யுண
பான், மைவான்கண்டன் னின்கரத்தின் மன்[illegible] பல
வெயினான் [illegible]
(௫௦)

சின்னுன்னருவதித்து சிவ விசிங்கப்பதிட்டை செய்தமரை
நின்னுமுக்குத்திருவிழா வியப்பநடத்தி விடைகொண்டு

தன்றுடைமட்டுமேலாய தருமமிபற்றித் தகைசான்ற [பேன
பொன்னுலகினீடுபுகழ் நரியசிவ புரத்தை யடைந்தான்புரவல
...தலர்விப்பாவர்பிரி யருமைமெய்ம்ம ஞேர்களெடுத்
தோதற்கெளிதன்றாயர்தவத்தி னுண்மையடைந்தீரினையகதை
...தொரகனித் திரந்துய்மனுக்குத் தெருட்டினதென்
றேதமகன்றோர் களிசிறப்பச் சூதமுனிவனிசைத்திட்டான். ()

பதினேழாவது பிங்கலை மோட்சச் சருக்கமுற்றியது.

ஆகச்சருக்கம் பதினேழுக்கு விருத்தம். (அளக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினெட்டாவது

சிவார்ச்சனாச்சருக்கம்.

பிங்கலை கதிபுகும் பெற்றியீதினி
மங்கல முனிவர்கள் வதரிகாவனத்
தெங்க ளையகன்றனை யெய்தினன்மறை
யங்குவ னருச்சனை யேற்றல்சாற்றுவாம். (௧)

மேதகு தவத்தினார் வியப்பச்சூதனை
மாதவன் வதரிகா வனத்துமேன்மையை
யோதலுங் கேட்டன முறுகிக்கையலர்
மூதருந் தவச்சடை முடிமிசைப்பினர். (௨)

ஐயவெம் மெருட்டிவ னருளினீன்றுபா
முய்யுமா றுணர்த்தினை பொய்யிலாயெனத்
தெய்வமா முனிக்கருந் தெறுபணித்தபின்
மெய்யர்தென் [illegible] (௩)

மருத்தனு மைமிசா ரணியமைப்பினின்
றருத்திசால் சவுனகா தியந்தனர்

கருத்துவந் தெழுந்துதென் றிசையிற்கண்ணுறு
திருத்தகு தலம்பல தெரிசித்தெய்தினர். (௪)

மயில்பயி னறுமலர் வனமும்வான்றொடு
புயல்படி சயிலமும் புனிததீர்த்தமு
மியல்புடன் கடந்துநீத் தெய்தித்தெக்கணை
கயிலையாம் வதரிவங் கானகண்ணினர். (௫)

நாடினர் சுகமத நிலையகண்ணியங்
காடினர் நீறணிந் தங்கையுச்சியிற்
சூடினர் சாமகச் சுருதியன்பினுற்
பாடினர் கோபுரம் பணிந்துபுக்கினர். (௬)

வேதனுடனொரு பாகமேவிய
மாதினை வதரியா னுதியாயுந்
சோதியையாகமச் சுருதிநான்முறை
நீதப்பூசனை திருத்தினாரோ. (௭)

பண்கொளுஞ் சுருதியாற் பரவிமாலத்தக்
கண்கணீ ருகுத்தனர் கசிந்தனையங்கய
லொண்கணாள் பாகனே புலகளத்துவோ
ரெண்கணுள் காண்பரு மிறையைவாழ்த்தினர். (௮)

பிங்கலன் பூசனை பெரிதுவந்தினி
தங்கவன் [illegible] றிமெய்
தங்கியபாசரன் றவமுவந்தருள்
சங்கமதேத்திநத் தலைவபோற்றியே. (௯)

மற்கைவாளவுணரை மடிக்கவீரு
துற்கையர்தமைத்தருஞ் சோதிபோற்றியவ்
வக்கிரற்கபடத்தவன் வரங்கள்வேட்டதை
நற்கருணையினருள் நம்பபோற்றியே. (௧௦)

பன்னக னன்பினுற் பதிட்டைசெய்திடத்
தன்னைமுதருஞ்சிவ சயம்பிற்றோன்றியங்
கென்னருமவரந்தரு மீசபோற்றியுன்
சென்னையின் திருவடிக் கமலம்போற்றியே. (௧௧)

மாருதர னற்குகன் மகிமைதந்தருள்
வாலவான் மதிச்சடை வள்ளல்போற்றிமுன்
சால்வெஞ் சாபத்தைத் தருமசன்மனுஞ்
சிலனுக் ககற்றிய தேவபோற்றியே. (௧௨)

தத்துவர்த்தனெறி தலைவனன்பினுல்
வந்தருச்சனை செய் மகிழ்ந்துமாண்புறு
மைந்தனைத்தந்தருள் வழங்குநான்மறைச்
சுந்தரிபங்குறை சோதிபோற்றியே. (௧௩)

மருத்தனைமுனிவரன் வலியபோரினைத்
தரித்தருங் கதிதருந் தலைவபோற்றிமுன்
கருத்துவந் தாழியோன் கண்டதீர்த்தங்கட்
கருத்தியின் வரந்தரு மடவபோற்றியே. (௧௪)

பன்கொளத்திரிப் படிவமாயுருக்
கொண்டெவந் தடைந்தினோர் குறைநயிக்கியாங்

கண்டருந் தொழுவுறை யம்பபோற்றியென்
றண்டனிர் வதரிவாழ் தலைவபோற்றியே. (கரு)

மாதவத்தொருப்படு வியாசன்வந்தருட்
போதகான்மறைகளை வகுத்துப்புவிடைச்
சாதகர்க்களித்திடத் தடங்கிளைநிய
வேதவெற்புறைதரு விமலபோற்றியே. (கசு)

பாட்டளி துதைதிசை பாடுஞ்செவ்விதட்
போட்டல ரம்புயத் தோன்றற் குய்நெறி
காட்டியவஞ்செழுத் துண்மைகாதிடை
காட்டியதிருவரு ணம்பபோற்றியே. (கஎ)

கொங்கலர் கருங்குழற் குமுதச்செய்யவாய்த்
திங்கள்வெண்பிறைநுதற் சிறியுருண்ணிடைப்
பிங்கலைக் கருள்புரி பெருமபோற்றிசீர்
தங்கிய மறைக்கொடி தலைவபோற்றியே. (கஅ)

ஈசனின் றிருவடி போற்றியெம்மனோர்
பூசைகொண்டருளிய புனிதபோற்றியென்
மாசகல் குதனின் மகிமைசாற்றிநீ
தேசறச் சொலத்தரு மிறைவபோற்றியே. (கக)

இம்முறை யிறைவனை யிராக்குமன்பினால்
மும்மலங் கழுவிய முனிவர் போற்றலு
மைம்மலர்க் கந்தர வதரிநாயகன்
மம்மர்தீர் பொருள் வழங்கினனரோ.

இறையருள் பெறுநனி மகிழ்ந்தனர்
மறைபுனை கோவிடை வழங்கவுன்மைநா
வறைதரு சவுனகராதி மாதவர்
கறையலர் நைமிசாரணிய மன்னினார். (உக)

வேறு.

வாழியத்தனார் வானவாசினை
வாழிவையம் மாதவாம்பாகன்
வாழிதென்னவர் கேசன் மலர்க்கழல்
வாழிதாரணை வல்லிபொற்றாளே. (உஉ)

பதினெட்டாவது சிவராத்திரிச்
சருக்கமுற்றும்.

ஆகச்சருக்கம் கஅ க்கு விருத்தம் (கoச)

பவானிகூடற்புராணம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

114976